

ÖRMESTER UR MARAFFA

Irta: v.Nagy Lajos

1944 késő őszén jártam utoljára a homonnai temetőben. Régi besüppedt és egészen új sirhantok között, a nyulós kárpáti ködtől csuszós sirközökben botorkálva kerestem egy régi sir- emléket, Örmester ur Maraffa fekete márványból készült sirkö- vét...

Ott fent a Kárpátokon észvesztő harc tombolt! Sztalin bol- sevista hordái rohamozták Felső-Zemplén Lengyelfölddel hatá- ros hegyihágót. Magyar és német katonák ezrei estek el, mint apáik egykor, mikor a fehér cár embermilliói akarták lehenge- relni az osztrák-magyar-német szövetségesek katonai védelmét.

Mindkét esetben egy és ugyanaz volt a cél! Átvinni a nagy szláv álmod megtestesült valóságban a Kárpátokon! Akár a cár sasos lobogóját, akár Sztalin vörös rongyát lengeti a tiszai szellő a Kárpátok innenső oldalán, Európa elveszett, mert a szláv imperializmus összeköttetésbe jutva a Balánnal és kar- ja átnyulva az Alpeseiken, ellenőrzés alatt tarthatja a Föld- közti tenger medencéjét.

Egy amerikai mélyrepülő vágott alá a felhők közül és soro- zataival szinte felárkolta körülöttem a temetőkertet. Hirte- len egy sűrű cserjéssel benőttsirhant mellé vágódtam le az alázáporozó géppuska sorozatok elől.

A boy úgy látszik megunta a játékot, mert visszahuzott a felhők fölé. Én leráztam magamról a temető sarát és csak az- után néztem meg jobban a sircserjést és benne az idők fogától megdercézett fekete márványkövet. A vésett betűk egykori ara- nyozását kimosta a Kárpátok hőesője, így csak a feketélő be- tübarázdák árkolásából lehetett elolvasni az alatta nyugvó nevét, kinek megbecsülésére az végtisztességként feje fölé állították.

Akkor vettem észre, hogy éppen annak a sirja az, kit kerestem és ki még halóporában is védelmet nyújtott nekem.

"Maraffa Károly m.kir.csendőr őrmester hősi emlékére állították az ungvári szárny tisztjei és legénységi állományi bajtársai, a m.kir.VII.honvédhadtest 10.népfelkelő ezred pótzászlóaljának hozzájárulásával..."

Őrmester ur Maraffa!

Lenajtottam fejem a sirkő előtt és gyermekkori emlékként megelevenedett előttem a mult, mely éppen olyan kegyetlen volt, mint jelen...

Képzeletben magam elé idéztem szénfekete bajuszát, kemény arcvonását, s még szeme kékségére is emlékszem. Mert azok kékségéhez csak a májusi ég felhőtlen kéksége, vagy-mint jó anyámtól szoktam volt hallani- a Balaton vizének napnyugtai színe volt hasonló. Édes jó anyám és Őrmester ur Maraffa úgyanis földiek voltak, Dunántuliak. Édesanyám sümegi, Őrmester ur Maraffa a szomszédos csabrendeki. Apám a Homonna környéki gróf Schönborn urodalom jágerje, Őrmester ur Maraffa pedig majdnem a gránicon fekvő Nagyszénás nevű falu csendőr őrsének parancsnoka volt.

Mutattak pedig akkor a naptárak 1914-et és irtak juniust.

En a 11-ik évemben voltam, s nem törődtem senkivel és semmivel. Egyetlen Rózsa nevű tehenünkkel már kora hajnalban kimentem a Haruscsák oldalára, hól annyi volt a rigó és a tövisszuró gébics, hogy alig győztem fészkeiket számbavenni. Még a legöregebb rusnyákok sem emlékeztek olyan nyárra, mint annak az évnek a nyara volt. Szamóca illattól félrészezen kovályoktak a vadmének és a hegyek oldalai messziről piroslottak a teménten len málnától. Lent a völgyben futó patak partján vadszekfü pi-

roslott és annyi, hogy a legelésző tehének inkább a fák zsengejét legelték, mint a ragadós vadszekfü szarát. Ráadásul egyik június derekára eső vasárnap a hegyekből alábukó ónszinű felhőkből veres, valósággal vérvörös eső esett.

"Minden igaz lélek dicséri az Urat!" - sóhajtozták sűrű vetések között az erdőkben gránerozkodó, vagy junászkodó rusnyákok. Mig bent Homonnán processziós körmenetben verte mellét bünbánóan a Beszkidek népe.

Tudós Szpotkowszky tanár ur jött ki Kassáról a véreső tanulmányozására, s ő hozta meg a hirt hozzánk... "Sarajevóban meggyilkolták a Monarchia trónörökösét és feleségét. A gyilkosok szerbek voltak és annyi szent, hogy most aztán háboru lesz, mert hogy a bestye szerbjét móresre kell tanítani, azt a magyar becsület követeli!"... Még morgott, dohogott az öreg tanár valamit, de megitta a ~~ald~~tej porcióját és elcsáklyázott Nagyszénásra, hogy ott valamelyik rusnyáktól -ha van még neki- véresesőt vegyen.

Nagyszénás párházias határmenti település volt, csendőr őrszel és határrendőrségi kirendeltséggel, mert a falucska mellett futott a Sátoraljaujhelyről jövő vasutvonal, mely a Kárpátokon túl a Krakkó-Lembergi vonalba ágozott be. A mi házunk a Nagyszénás és Homonna közötti eredei ut mentén volt építve. Így akik Homonnára, vagy onnét kifelé igyekeztek, rendszerint megállapodtak nálunk egy pohár vizre, vagy ha volt, ivásnyi tejcskére, s anyám jószívvel adta mindkettőt a rászorulóknak. A Homonna felől jövők rendszerint fiatal magyarok, a Homonnára igyekvők pedig minden esetben hosszukaftános zsidók voltak. A magyarok át a határon Amerikába, míg a zsidók le Kárpátaljára igyekeztek.

Órmester ur Maraffa sokat, de igen sokat korholta anyámat, hogy italt ad a menő-jövőknek, akiknek pedig tömlöc jár, mert tilalmas dolgokat követnek el és egyszer megfenyegette jó anyámat, hogy a nagyszénási Feldmannal mert ő biztosan tudja, hogy Feldman viszi és hozza a szökevényeket és azt is tudja, hogy az első pohár tejet, vagy vizet anyámtól kapják.

Az én drága jó anyám ugy tudott ennek a morcos-haragos órmesternek a nyelvén beszélni, hiszen édes jó Istenem földiek voltak... "No harapják még egy falatkát ebből a kaprosból..Jánosom is igen szereti ezt...és hát ne mérgeződjön...A maga felesége sem tagadna meg egy ital vizet, vagy tejet a szomjúzóktól...Hogy Amerikába mennek?..Hát miért ne mennének, ha itt nem jó nekik, és akik ide jönnek, miért ne jönnének, ha nekik itt jobb mint odaát?...igy beszélgetett az én imádott jó anyám, s oszlatgatta Órmester ur Maraffa homlokáról a harag felhőket.

A harmadik kapros-turós-rétes után a megbékélt ember elnevette magát és ujjával fenyegette meg anyámat. "Nagy mester vagy te Rozál, nemhiába hogy zalai vagy...De én csak annyit mondok, ha egyszer azt a csirkefogó Feldmant elkapom, veled együtt csukatom be az ujhelyi tömlöcbe"!...

Nagyszénáson csak a kocsmáros Feldmannak volt gyalult fenőfa deszkából készült kapuja. A kocsmá a lengyelországi Zborowiczébe vezető ut mellett állott. Ennek kapujára szegezte ki a kisbíró Ferencz József császárkirály és Tisza Pásta parancsolatát, melyben keményen meg volt hagyva, hogy a Monarchia becsülete megkivánja, hogy a kard kivonassék és hüvelyébe addig vissza ne tétessék, amíglen a fránya szerbek móresre nem taníttatnak...

Az asszonyok sirtak, mint mindig, ha az embereknek el kellett

menni. Mert furcsa szerzet a férfi népség, kik közül némelyiket még idehaza is nagyon szemmel kellett tartania asszonyának. Mit fognak ezek most csinálni, ha nem lesz közelben a vigyázó és villámlószemű feleség?... Sirtak az asszonyok, az emberek pedig nekikergülve ittak Feldmannál, majd motyócskájukat vállukra vetve, nagy dalolással elindultak Homonnára, s onnan a csatába.

Az én édesapám is elment Miskolcra a 10-es népfelkelőkhöz, hogy azokkal Przemyslbe, majd onnan Szibériába kerüljön.

Azon őszi korán köszöntött be a fagy. Kisasszony napján már jég borította a Kunyhó patakot és az aljerdők juharosainak leveleit bibor veres színnel vonta be. Egy szeptemberi napon eljött hozzánk Órmester ur Maraffa. Már nem csendőr volt a járőrtársa, hanem egy alföldi öreg baka. Ugy zihált szegénynek a hegyekhez nem szokott tüdeje, mint a fűrészmalom gőzgépe és verejtékes homlokát törölgette, míg Órmester ur Maraffa mind arra akarta rábeszélni anyámat, hogy amilyen gyorsan csak lehet menjünk el innen Dunántulra.

"...Mert én mondom neked Rozál, kutya világ leszen itten még a télen" -mondta bajuszát simogatva Órmester ur Maraffa. - "Beszéltem Feldman kocsmáros leányával, kinek odaát Lembergben volt valami boltocskája. Tegnap vergődött haza apjához és már is indult tovább. Ő mondta, hogy Lembergben égtek a házak, mikor eljött és csak úgy tudott kijönni, hogy egyik kórházban vörös-kereszteskedett és ápolónőként érkezett a nagyszénási állomásra. Nagyon nyomja a muszka a mieinket. Mi 2 rusnyágot fogtunk meg, kik oroszpapirokat és pénzt osztogattak a hegyi szállásokon, s az volt a papírban, hogy a Cár karácsonyra Pesten akar kriszkindlizni... Menjetez tehát Rozál, mert én csak igazán jót akarok!...

Anyám csak sirt...Szoknyája aljába törülgette szemeit,s
 ugy mondta sirástól elcsukló hangon "Köszönöm őrmester ur jó-
 indulatját,de én maradok.Szegénységünket,amit az én drága
 Jánosommal véres verejtékkal összekuporgattunk,itt nem hagyna-
 tom.Tudom,hogy egyszer hazajön Jánosom,hiszen éjjel-nappal
 imádkozom érte.Mit szolna,ha én ebek harmicadjára hagynám sze-
 génységünket?...Anyám tovább sirt,Őrmester ur Maraffa pedig
 megitta pohár tejét és egy nikkal pénzt adott nekem...

"Nohát Isten áldjon Rozál" -nyujtotta kezét anyámnak.-"De
 aztán magadra vess,ha bajtok lesz.Amíg én itt leszek,megvi-
 gyázlak benneteket,de én katona ember vagyok,ki ma itt,de hol-
 nap ki tudja hol"...

Vastag hótakaró fedte már a Beszkidek oldalait,mikor egy
 nap délutánján csak megmorajlott a föld.A lengyel szél hajtot-
 ta felénk Boroevics excellensz ágyuinak dörgését és mire az
 onszinü felhők közül előbukkanó nap leért a Svinyárka hegy
 mögé,megérkeztek az első menekülők,hogy utána megszakítás nél-
 kül,mint egy fekete folyó hömpölyögjenek a Zboroewicze-i uton
 Homonna felé.

Legnagyobb részük lengyel zsidó volt.Hajmeresztő dolgokat
 meséltek a cár kozákjainak kegyetlenségeiről.Jó édesanyám
 együtt sirt velük és jó szívvvel adott amig volt,egyik-másiknak
 egy-egy pohár tejet.

A menekülőkkel együtt jöttek a katonák is.Óriási kerekü
 szanitéczkocsik.Irdatlan csónakokat cipelő hidászszekerek.
 Trének,tüzérek elnyütt lovakkal,lehorgadt fejjel bandukoló
 huszárok,bakák,németek hegyes csákoival,magyarok sapkában,s
 legtöbbjüknek pipa csutka füstölgött a szájában.

Mikulásnapra Őrmester ur Maraffától egy könyvet kaptam
 ajándékba,Rákosi Viktor "Korhadt fakeresztek" címü művét.

Estére kelve már végig olvastam és kevés híjján kívülről tudtam Szeredai kapitány és honvédeknek történetét ott a Sztrecsnói tetőn...S akkor az nap estéjén beállított hozzánk egy pofaszakállas osztrák tiszt és a krumlis kamrába lakoltatott ki minket.Szanitéczek jöttek hatalmas kofferokkal és amikor az utolsó tartalmát is kirakták,pitvarajtónkba már letették az első sebesültet hozó hordágyat.Segélyhely lett tehát a mi erdei házunkból...

Már az ablakokat repesztgette a házunk felett jajgatva sivitó gránátok szele és éjszakánként a Kárpátok felé olyan verespiros volt az ég,mint nyáron napkeletkor.Égtek a lengyel faluk,égett az erdő,égett Nagyszénás,az első magyar falu és a házunk mögötti szilvásban már egész kis hegyet raktak a halottakból.Kemény volt a föld sirt ásni, a hó szakadatlanul esett és az imént pirosvérét hullató magyar honvéd,vagy német katoná holt tetemét hófehér szemfedővel vontá be.

Leco a falábu szénégető hozta hírül,hogy Örmester ur Marafa elkapta a nagyszénási pópát,mikor az a templom tornyából lámpással igazgatta a muszkákat.A németek ott kötötték fel a pópát a templom előtti juharrá. Azóta a muszka mintha meglassult volna..."Hogy a prikulicsok nyomják meg a bestyéjét"-mérgeskedett a falábu Lecó-"-lám ki hitte volna,hogy szent ember létere a muszkákkal konspirál"!

Anyám csak sirt.Tett-vett az orvosok körül.Anyáskodva vigasztalta a halódókat.Már elfogyott a szentelt vize.A pópát felakasztották,nem volt kitől kérni.Friss kutviz felett imádkozott tehát és azzal hintette meg a szenvedők homlokát.

Én meg majd megbolondultam a boldogságtól.Volt Manlicherem és patron táskám.Mikor a halottak dombja mögött az első

töltényt kilőttem puskámból, két fülemben mintha kolompot ráz-
tak volna a durranástól. De kétféjü sasos bakasapkám, német
hegyes csákóm, sőt még hegyes muszka golyom is volt már, amiket
mind a Rózsa tehén jászolja alatt tartottam.

December derekán egy kora hajnalban nagy lótás futás volt
a házban. Az orvosok és szanitécek gyorsan csomagoltak. A sebe-
sülteket Homonáról és a környékről összeszedett civilekkel
gyalogszánkókon huzatták le Homonnára és magunkra hagytak
bennünket.

Még lehetett látni a sebesülteket szállító karavánt, mikor
udvarunkra bemasirozott Örmester ur Maraffa 22 csendőrrel és
ugyanennyi népfelkelő honvéddel. Nagyon jól emlékszem számukra,
mert jó anyám aznap 45 porció grenadirmarsot osztott ki a
kemence padkáján sorba rakott csajkákba.

"Utolsó krumlicskánkat adtam maguknak"-ki káplári rangban
Örmester ur Maraffa élelmezési tisztese volt- minden sajkat
külön-külön megvizsgált, nehogy a p^orciók mennyisége tekinteté-
ben bár kit is rövidség érjen.

Feldman megveregette édesanyám vállát. "Ne sirj Rozál, mert
én még ma hozok neked krumlit Nagyszénásból, ha ezer kozák ül
is a fenyők tetején... Látod, nekünk nincsenek szakácsaink,
nálunk mindenkinek puska van a kezében fakanál helyett. Hogy
elmentek a katonák, hát Örmester ur Maraffa vállalta feltartoz-
tatni a muszkát, míg új seregek jönnek!... Mert fognak jönni
Rozál, hidd el ezt nekem... Homonnán beszéltem Schönfeld Jákób-
bal, a metszővel. Ő mondta, hogy Vilmos kaizer szigorú ordrét
adott, hogy a muszkát nem szabad beengedni Magyarországra.
Jönnek a németek és úgy elkergetik innen a kozákokat, hogy
még hirmondó sem marad belőlük!"

"Oh csak így lenne" -sóhajtozott anyám- "és csak igaza lenne. Oszta haza jönne Jánosom is és magától megest vennék jó kocsonyának valót, mert szegény jó Jánosom azt igen szerette így téli időn!"

Örmester ur Maraffa másnap már csak 22-ed magával jött el ebédelni, mert a többiek addig kintmaradtak az állásban. A konyhaajtóban egész hóhegyet rázott le magáról és kondor bajuszáról ujnyi vastag jégkoloncok lógtak le mellére. "Hát mit főztél Rozál lelkem?" -kérdezte anyántól- "érzem valami jó hagymást készítetted, mert még a ruszki is megállapodott, ahogy elhozta szagát a szél"... Dörmögve nevetett és 22-ed magával megébédezett. A másik csoport már halottat is hozott. Egy fiatal csendőrt nyakon talált a golyó, s elvérzett. Kint az udvaron lefektették. Anyám olajmécsest tett a feje fölé, s meghintette a maga megszentelte szenteltvízzel.

Irgalmatlan hidegre fordult az idő. A hegyoldalakon úgy durrogtak a hidegtől kettétört fenyőfatörzsek, mint az oroszok ágyui, ha megbolondultak. Feldman meghozta a krumplit. Három rusnyák szánkán huzta be udvarunkra az élelmet, lisztet olajat, krumplit és sót. Az utolsó számkóról hatalmas szervast gurítottak le. Behúzták az istállóba felengedni, mert kőkeményre volt fagyva. Feldman káplár nekigyűrözködött a szarvas nyuzásnak, s közben anyámmal diskurált. "Látod Rozál, ilyen az élet... Örmester ur Maraffa mindig a nyakamra pályázott. Pedig mit tettem én? Segítettem! S nem a te hitetek szerint való mondás-e, hogy felebarátját az ember segíteni köteles? Én segítettem a magyarokat Amerikába és a szidó hittestvéreimet Magyarországra a cár kőzákjai elől. Véttem én valakinek? Hát miért nem adtak a magyar népnek megélhetést, hogy ne kellett volna nekik vándorbotot kezükbe venni?"

Schönborn grófnak, a te Jánosod gazdájának 200.000 hold erdeje van egymagának, 200.000 magyarnak meg annyija sem, hogy kutya-hajító furkóst vághatna benne magának...Hogy a zsidók ide jöttek, hát hová menjenek? Magyarországon senkitől sem kérdik, hogy honnan és miért jött. Éljen a törvények szerint, s hogy milyen módon imádja Istenét, senki sem törődik vele.

Persze Örmester ur Maraffa mindent a paragrafusokon keresztül néz, s csak a jó szerencsém segített, hogy meg nem fogott. De akkor most mit is enne embereivel, ha én Ujhelyen a tömlőben ülnék?.. Nevetett és tovább beszélt. -"Látod nekem nem kellene itt lennem. Koros is vagyok és unokabátyám fia orvos-kapitány Munkácson. Mibe tellett volna neki egy irást adni, hogy én untaglich vagyok? S lásd mégsem mentem, mert az a föld, ahol születtem, éltem és élek, az az én Hazám is, ha zsidónak születtem is."

Egy öreg borsodi népfelkelő jött Feldman káplárhoz Örmester ur Maraffa üzenetével, hogy jöjjön a káplár ur rögvest, mert igerberzenkedik a ruszki, így ott most minden emberre szükség van.

Elmentek!

Anyámmal együtt letérbeteltünk és hangosan imádkoztuk a Rózsafüzért. Kint Nagyszénás irányában dörögtek a fegyverek és elnyujtott urru-urru üvöltést vert felénk a lengyel szél. Egész éjjel fent voltunk. Anyám a fejemet simogatta és sirdogált. Hajnalban halottakat hoztak. Elsőnek egy fiatal lenhaju porücsnikot, egy orosz hadnagyot tettek le a hordágyról. Még mozgatta szemhéjait, de pár pillanat múlva elnyult. Anyám megszórta szentelt vízzel őt, meg a többi halottakat is. Egyik csendőrnek aranystráfok /:ezek -a bal alsókaron viselve-a szolgálati éveket jelentették:/voltak zubbonya ujján, s én gyerek fejjel arra gondoltam, hogy nem kellene-e levágni az aranystráfokat, hiszen olyan mindegy már neki, hogy aranyos zubbony ujjal, vagy anélkül fekszik a hó alatt.

Két nap múlva -amikor már házunk falába is bevert a puska-golyó 2 gyertyánkaróra fektetve meghozták Feldman káplárt is holtan. Szakálláról még folyt a vér, de az arca a ráhulló hóhoz hasonlóan fehér. Őrmester ur Maraiffa parancsolatára külön tet-ték a többi halottaktól a szilvaaszaló mögé. "Mert az őrmester ur parancsolata" mondotta anyámnak a népfelkelők egyike, kik Feldmant hozták- hogy zsidó hitű, hát tegyék külön, mert ha ki-tavaszdik, eljönnek érte Homonnáról. Osztt azt is mondta még az őrmester ur, hogy nagy imposztor volt ükelme, de becsülettel halt meg, nyugodjék hát az ő hite szerint!"

Két hétig, teljesen két hétig tartott a pokol és Őrmester ur Maraiffa két hétig tartotta a Nagyszénás-Homonna közötti ka-paszkodót. A sebesültek egymást támogatva vánszorogtak Homonna felé, míg a halottakat odarakták szépen sorba udvarunkra egymás mellé. Csak az orosz hadnagy és Feldman feküdtek külön-külön.

Egyszer mintha késsel vágták volna el, megszűnt a harci zaj..

Anyám ki akart menni megnézni mi történt, de ahogy a pitvar-ajtó kilincsére tette kezét, az kinyílott és egy hatalmas bárány bőrkucsmás ember lépett be rajta. Puskáját anyámra fogta és ma sem felejttem el, mikor a rusnyák nyelvhez hasonló gurgulázó hangon vodkát követelt.

Drága anyám a kemence oldalának dőlt rémületében, az orosz pedig egy hirtelen mozdulattal felkapta a földről a szanitécek által visszahagyott spiritusos üveget és fenékiig kiitta.

Majd csettentett nyelvvel és átszellemült arccal mondta "Haraso".

Lószerszám zörgés és idegen kiabálás verte fel házunk táját. A rusz kik Rózsa tehenünket vezették ki az udvarra. Anyám haját tépve, térdenállva könyörgött, de hiába. Az egyik bozontos orosz

vállhoz emelte fegyverét, hogy a tehenet lelője, mikor udvarunkra belovagolt egy őszhaju orosz tiszt. Nagy ur lehetett, mert vagy 30-an kísérték lóháton tisztek és ordonáncok. Lovaglósorával belevágott a Rózsa tehenünket célbavevő muszka arcába, a másik orosz pedig -ki a tenén kötelet tartotta- anyám és én szemem előtt revolverével agyonlőtte.

Az öreg tiszt hangosan és mérgesen intézkedett...

Külön őrséget rendelt házunk megvédésére, majd a faluba Lecó tolmácsolásával közölte anyámmal, hogy az orosz hadnagyot keresi, kit első halottként hoztak be Órmester ur Maraffa emberei. Anyám megmutatta a hóban fekvő, de tiszta asztali abroszszal letakart halott hadnagyot, mire az orosz tiszt térdre hullott, imádkozott és úgy zokogott, mint egy gyerek... Lecótól tudtuk meg, hogy a hadnagy az orosz generális fia volt.

Két orosz hozta Órmester ur Maraffát. Olyan kemény volt, mint a kő. Feje szét volt nyilva a lövéstől, s a nagy hidegben csak egy rubinpiros jégkolonc mutatta annak helyét... Az orosz generális ellenségben is megbecsülte a hőst, úgy intézkedett tehát, hogy Órmester ur Maraffa holttestét és fiáét az udvaron ravatolozzák fel.

Deszkákat hoztak a fűrészmalomból és koporsókat ácsoltak, majd egy egész muszka század lötte a disztüzet, mikor a nagy kinnal-bajjal kiásott sörgödrökbe helyezték őket.

A többi halottat majd akkor temetik el, ha az idő engedí -intézkedett az orosz tiszt, majd anyámat megnyugtatta, hogy semmi bántódásuk sem lesz, s ha valami kívánságuk volna, szoljunk annak a tisztnek, kivel bucsuzni jött el hozzánk, mert ő neki menni kell tovább Budapestig. Anyámnak pénzt adott, hogy ha az idő megvidul, tegyen néha virágot a fia sirjára. Aztán el-

köszönt szépen illedelmesen, mint ahogyan igazi uriemberek szoktak elköszönni.

Sohasem láttuk többet, mert mikor márciusban a somosoldalakon előbujtak a hóvirág bimbói és a kucsmagomba fekete szárai, felviharoztak a Kárpátokra Szurmay generális magyar honvédei és a Kaiser Wilhelm hegyes csákós bajorjai, hogy a későbbben Gorlicénél derkékebe törjék az orosz óriás erejét.

Kitavaszkodott...

Felengedett a földfagya és mikor az utolsó honvéd és német katona holttestét vissza adták az anyaföldnek, parancs érkezett Kassáról -hól Boreovics generális tartotta rezidenciáját- hogy a hősi halált halt Maraffa Károly m.kir.csendőr őrmestert Homonnán katonai dísszel kell eltemetni,

Feldmánt is bevitték hitsorsosai és ott temették el a zsinagóga mögötti temetőben.

Két disztüzet kapott Őrmester ur Maraffa, orosz és magyart. Feje fölé fekete márványkövet, Ófelsége Ferencz József császár és királytól pedig nagy ezüst vitézségi érmet.

Uzsoki báró Szurmay Sándor generális a magyar katona Kárpát-i harcait megörökítő emlékiratában így emlékezett meg a hős magyar csendőréről, Maraffa Károly őrmesterről: "Kemény kiállásával és önfeláldozó hősiességével megakadályozta hogy az ellenség a Krakko-Lembergi vasutvonalon erősítést dobjon be a Homonna körüli harcokba, így a védelemnek időt adott az erők megfelelő átesoportosítására!"...

Ujra dörögnek az ágyuk Nagyszénás körül. Ujra rohamoz a muszka.

Jobbom sisakomhoz lendült és felsóhajtottam... Én Istenem adjál nekünk sok, nagyon sok Őrmester ur Maraffákat, hogy megvédhessük szerencsétlen Hazánkat és méltóak lehessünk az akkori korabeli hős bajtársainkhoz.

Az égiek könyvében másként volt megírva...

Harcunk elbukott.

De mi hisszük és valljuk, hogy eljön az idő, mikor újra ott lenetünk a Kárpátok hágóin, s akkor a hegyek legszebb virágaiból fonjuk majd meg kegyeletünk koszoruit hős bajtársaink emlékére.

J.P. főtörm.
gyűjteménye.

E L G O N D O L Á S .A tiszthelyettesi kar /:legénység:/ védelmére.

A tiszthelyettesi kar tagjának tekintendő minden csendőr egyén, véglegesített csendőrtől alhadnagyig bezárólag.

A tthts.-i kar tagjakénti várományos, minden ténylegesítés előtt álló próbacsendőr.

nem ténylegesített prbcső. szolgálatos, háboru vagy rendkívüli viszonyok között behívott tartalékos, honvédségtől megerősítésre vezényelt pótcsendőröknek tekintendő.

A tthts.-i kar tagjai közül -őrsparancsnokhelyettes-től alhadnagyig bezárólag ugy szolgálatban mint szolgálaton kívül ugyanazokkal a törvényes jogokkal rendelkezik, mint a csendőrség tiszti tagjai.

A csendőr tthts.-i kar tagjai és annak várományosai a törvényes rend és béke támasza, az emberi jogok minden egyénre egyformán vonatkozása miatt alázatos szolgaként nem kezelhető.

A tthts.-i kar tagjai és annak várományosa, honvéd, csendőr, rendőr, pénzügyőr és más testületek tiszti tagjai, valamint minden tisztviselő részéről, hivatásának kijáró megbecsülő bánásmódban részesítendő.

A keresztényi erkölcs és emberi humánus, megköveteli minden tiszti előljáró, feljebbvaló és tisztviselőtől, hogy a tthts.-i kar valamint azok várományosai, mint ember társul fogadva, a nagyobb tudás, bajtársi szellemben gyümölcsöstesse.

A tiszt legyen nevelő és tanító, a megértés és megbecsülés szellemében, lenézés és sértés nélkül.

Tiszti előljárók és feljebbvalók részéről a tiszthelyettesi kar tagját és várományosait, durván szidalmazni, lealázó módon sértegetni, vagy lenézéssel kezelni tilos.

Ezen tilalom a különböző tanfolyamokon résztvevők, emberi jogainak megvédésére is vonatkozik.

Tiszti előljárók és feljebbvalók a tanfolyamok hallgatóit bajtársi megértéssel kötelessek oktatni, nevelni, velük szemben az embernek kijáró magatartást tanusítani.

Ugy szolgálatban mint szolgálaton kívül, az előljárók és feljebbvalók-tiszti székhelyeken és azonkívül- az őrsparancsnoktól a szakaszparancsnoksig bezárólag, rendfokozatra való tekintet nélkül a beosztás megnevezése és Ur szóval illetendő.

Pl. Szakaszparancsnok ur!

Ugyancsak ur szóval illetendő az egyéb ténykedést végző tiszt és tthts.,.

Az előző bekezdésben nem tárgyalt csendőrök, név és bajtárs szóval illetendő. Pl. Fekete bajtárs!

Az eddigi szabályzatok ettől eltérő rendelkezései, hatályukat veszítik.

Az alárendelt parancsnokok -idiglőpk.- szakpk.-a beosztottak jelenléte nélkül oktatandó.

Tévesen értelmezett vagy adott parancsokat, nem belátása, hanem a helyesség értelmezésében bírálja, úgy az előljáró mint a feljebbvaló. Az alárendelt parancsnok véleménye eltérés esetén meghallgatandó.

Alárendelt parancsnok a beosztottak vagy nyilvánosság előtt ki nem oktatható, meg nem fedhető. Annak a szolgálati irodában van helye, alárendeltek jelenléte nélkül.

Ugyan ezen eljárás követendő, szolgálatban vagy szolgálaton kívül elkövetett szabály sértés vagy mulasztás esetén.

Minden tiszti előljáró, feljebbvaló és tisztviselő részéről a thtts-i kar vagy annak várományosa ellen elkövetett becsületsértő vagy rágalmazó kijelentés, szidalmazás, lealázás és durva bánásmód honvédbirósági eljárást von magaután.

Ha az elkövetett sértés katonai bíróság elé utaltatik, az ügyész valamint a bírósági tanács felét a thtts-i kar delegálja.

Minden tiszthelyettesi kar tagja vagy azok várományosai ellen folyamatba tett bírósági eljárás esetén a védő és bírósági tanács felét a thtts-i kar delegálja.

A nemzet képviselőjétől, állástekintélyének megóvása végett a mérséklet és szabatosság, minden csendőr egyéntől megköveteltetik.

Dorbézolni, kinívó feltűnő magatartást tanusítani szigoruan tilos.

Ugyan esetekben, minden előljáró és feljebbvaló a mérséklet és bajtársi magatartás mellett, feltűnés nélkül intézkedik.

Megszégyenítés és a nemzet képviselőjének megalázása, minden körülmények között kerülendő.

A nemzetet érő újabb tragédia, megköveteli a szociális igazság és humánus megvalósítását.

Azon csendőr egyén aki a haladó szellemet nem tudja magáévá tenni a /:jövendő:/ csendőr testület tagja nem lehet.

Közös felelőség tudat és megbecsülés a Nemzet felvirágozásának záloga.

A thtts-i kar, mint a nemzeti életünk életrendje, legsúlyosabb tételének hordozója, egyrangú bírálattal követel minden olyan

kérdés döntésében amely nemzeti alapjainkat érinti .Politizálás tilalmának fenntartása mellett.

Ezen bekezdés a mult súlyos tévedéseit,terrorba hajtó uralmi vezetését küszöböli ki.A felelőtlen egyedek helyett,a Nemzet széles rétegének,kipróbált és hűséges tagjait ismeri el.

A Csendőrtestület tiszti és thtts-i kar tagjaiból összeállított 12-14 fős delegáció,fontosabb nemzeti ügyekben,a nemzetgyűlés illetékes házában meghallgatandó.Ez háboru rendkívüli viszonyok normálistól eltérő újabb törvények fontosabb rendeletek,Szabályzatmódosítás a csendőrségi szolgálati és személyzeti ügyek, valamint országgyűlési választások eseteire értendő.

Nem a Nemzet van a miniszterért,ezért a Nemzet érdekeit érintő minden intézkedésben a csendőr delegációnak felszólalási joga van.

Minden olyan, a Nemzet érdekét súlyosan érintő kérdésben hozott miniszteri vagy hasonló döntések, a fenti bekezdésben foglalt delegáció meghallgatása nélkül,semmisnek tekintendő. Ilyen intézkedések tragédiáját érzi a Nemzet most, és a jövőben is.Ezért megakadályozandó.

Az elmúlt kor titkolozása megszüntetendő. A thtts-i kar minden fontos ügyben teljes tájékoztatást nyerjen.Vétó joga a fenti bekezdésben irt eseteiben biztosítandó.Nincs külön tiszti és thtts-i tájékoztatás.

A thtts-i kar és várományosai által elkövetett törvénysértések esetében a Katonai BTK.vonatkozó ~~&&~~ §§.-i irányadók. Szolgálaton kívül,súlyos törvénysértések esetében van azonnal az eljárásnak helye. Így bevonultatásnak is.

Ilyenek lehetnek:

- a./ Gyilkosság-sulyostestisértés
- b./ Személyes szabadság megsértése
- c./ Vagyon elleni bűncselekmények
- d./ Egyenruha megszegyenyítése.

Fenti bekezdésben irtak eseteiben,lehetőleg a thtts-i kar tagjai járjanak el.

A thtts-i kar tagjai és annak várományosai,szolgalaton kívül a nyilvános helyeket, -kivéve- /:kéteshirü csapszékeket és lebujókat:/ korlátlanul /:korlátozás nélkül:/ látogathatják. Ezen helyiségek külön parancsal nem szabályozható.

Nyilvános helyiségben,színház,mozi,étterem,kávéház helyiségek stb.amennyiben csak tiszt,vagy tisztviselő által foglalt asztalnál vagy mellett van ülőhely,a thtts-i kar tagja onnan el nem utasíthat.

Ilyen helyeken,-amennyiben nem hölgy társaságában van,- sértés és lenézésként,asztalát elhagyva nem viselkedhetik.

A thtts-i kar tagjai magántermészetü szolgálatra igénybe nem vehető.

A thtts-i kar tagjai,az Illemszabálynak megfelelő viselkedés mindenkor betartani köteles.Illemszabály oktatása,mint kötelező tantárgy szerepeljen.

A thtts-i kar tagjai ugyancsak nem vehetők igénybe,az előljárók,feljebbvalók,polgári hivatalok parancsa,illetve felhívása oly természetü szolgálati ténykedésre,amely nem tartozik szorosán vett közbiztonsági szolgálat körébe.

A thtts-i kar tagjai tanfolyamok,vezénylés bármily nemüségé esetén fizikai munkák végzésére sem tisztü sem alárendelt parancsnok által nem kényszeríthető.

J E L E N T K E Z É S .

Jelentkezési mód előljáró és feljebbvalónál.

Pl. Ezredes ur ! Tóth Pál őrmester jelenkezek mint a pécsi őrs 5.sz.járőre. Főhadnagy ur! Kiss Imre prbcs.jelentkezek mint napos.Ugyan ezen megszólítás illeti meg az altábornagyot és vezérezredest.

Polgári vezetőknél:

Főjegyző ur ! Deák Károly főtörm. bemutatkozom mint a helyi vagy dorogi őrsparancsnok.

Minden bemutatkozás egyszerű és nem diszruhában történjék. Jelentkezés és bemutatkozás formája,előljárók,feljebbvalók valamint minden polgári vezető esetében,a fentiek szerint követendő.

T I S Z T E L G É S .

A thtts-i kar alhadnagyi rendfokozattal rendelkező alhadnagy kinevezésétől számított napjától tisztii állománycsoportba sorolandó.

A thtts-i kar főtörzsőrmester rendfokozattal rendelkező kinevezés napjától számítva tisztii várományosi csoportba sorolandó.

A törzsőrmester karp.őrmesternek tisztelegni nem kötelees, ellenben az utóbbi az előbbinek kötelees tisztelegni.

A karp.őrmester és őrm. kölcsönösen tiszteledadással tartoznak egymásnak.

Minden csendőr tisztjelöltnek,csak az esetben kötelees tiszteledadást teljesíteni,ha magasabb rendfokozatot visel.

Az előbbi két bekezdésben tárgyalt esetekben,az ott megjelölt tiszt és tisztjelöltnek,amennyiben előljárói parancsedadással rendelkezne, a thtts-i kar tagjai tisztelet adással tartoznak.

R U H Á Z A T.

A tthts-i kar, ruházat szempontjából, -elgondolásom szerint - a csendőrségnél olyan forma ruházat lenne, mint a repülőkhé volt. Egyébként kihajtott egyenruha, már az egész világon levő államok katonasága hordja, miért maradnánk mi el, vagy le. Nyakendő pedig egyenlő színű lenne a parolin színével. Anyaga a tisztekével azonos, amelyet akkor hordana ha valahol ünnepléses alkalmakkor kellene megjelenni.

Sapka tányérsapka, füstölő bomba jelzéssel, amelyet már oly rég akartunk odahaza behozni a csendőrségnél, de mindig süket fülekre talált.

A csendőrség tagjait ki kell emelni a honvédségből ruházat szempontjából, hogy meglehesen látni, hogy csendőr, mikor a tollaskalap nincs rajta.

Tányérsapka kivitelezése, anyaga: finomabb kangarn selyem béléssel és bőrizzlappal ellátva. Napernyője a kangarn színével lakkozott bőr ugyanolyan ferde beállítással, mint a társasági sapkánál volt. Kávája állna egy 5 cm. magas acetonnal átítított vászonlemezből. Ez adná a sapkánál a szillárd alaptartást, mint a gallérban az enyvesvászon. Az aceton az enyvvel szemben vízhatlan, tenát a nedvességre nem reagál. Erre a kávéra jönne a hajtókének színének megfelelő vörös posztó. Felsőszélén körül 4 mm-es acélzöld sáv, alsószélét pedig körül fogná a társasági sapkához hasonlóan Kechi, ezüst, vagy arany zsinor. Elülről a napernyő két csücskét szintén mint a társasági sapkánál /:kályhacső:/ volt, egy 2 cm. széles lakozott bőrheveder végükön egy-egy koronás ezüst vagy arany koronás gombokkal. Homlokrész díszítésénél pedig egy aranyozott koronás

cimer kétoldalt babérággal szolgálná.

A tollas /:vadász:/ kalapot mint a csendőrségi "szinboliumot" tartjuk meg, de csak diszöltözet alkalmával viselendő.

RANG, ILLETVE RENDFOKOZAT JELZÉSEK.

A galléron a rendfokozati jelzések:

Alhadnagynál: a multban is viselt vállszalagára: 35 mm. hosszú és 20 mm. vastag részlapba egy dombornyomású csillag, alulról két hozzáferrasztott biztostüvel ami a vállszalagra való felerősítés céljának szolgálna.

Főtörzsőrmesternél: két darab 25 mm. hosszú rézlemezre ferrasztott 3 drb. 35 mm. hosszú és 5 mm. széles fehér fémlemez közöttük 5-5 mm. hézaggal és alulról szintén 2 biztostüvel.

Törzsőrmesternél: Ugyan az a méretű 2 lemezzel és két felerősítő tüvel.

Örmesternél: egy fémlemez biztositótüvel és a fenti mérettel.

Csendőrnél: egy hajtóka színével azonos gyapott anyagba sárga selyemmel gyárilag himzett 3 drb. 35 mm. hosszú és 10 mm. széles stráf amely jelzés sarkain 4 patenttal lenne felerősítendő.

Próbacsendőrnél: ugyancsak a csó-i rendfokozat méretével azonos.

KÖPENYNÉL:

A rendfokozat nem a galléron volna. A köpenyen a hajtókánk színéhez képest egy 55 mm. széles és 70 mm. hosszú pajzs alakú gyapott anyag.

Alhadnagynál: a pajzs közepén hosszirányban a vállszalagon ismert méretű sárga selyemből lenne behimezve a paszomány és a paszomány közepébe pedig egy csillag barna selyemmel.

Főtörzsőrmestertől: Főtörm.-től őrmesterig 30 mm.hosszu és 7 mm. széles fehérselem sávok 5 mm-es hézagokkal.

Cső.prbcső-nél: pedig ugyancsak ezzel a mérettel de sárga selemmel lenne behimezve.

Ez a pajzs alakú rendfokozati jelvény mindenkinél köpeny ujak felsőkarjánál külső oldalára jönne.

E rendfokozati jelvények /:jelzések:/ gyárilag készítve igen olcsók lennének, anyaga az ezüst paszományával szemben tartósabb, nem barnul meg, olyan gyorsan.

VÉGLEGESÍTÉS-ELŐLÉPTETÉS:

Próbaszolgalatos cső. 18 hónap után legalább jó, gyengébb minősítés esetén 2 éves szolgálati idő után véglegesítendő.

2 éves próbaszolgalat után csak azon prbcső. véglegesítendő akinél remény van arra, hogy a testület komoly és megbízható tagjává válik.

Őrmesterré a véglegesítéstől számított 4 év elteltével, legalább 3 éven keresztül jó, az előléptetés évében pedig igen jó minősítés esetén őrmesterré.

Törzsőrmesterré: 3 év eltelté után 2 éven keresztül jó és az előléptetés évében pedig igen jó minősítést ért el, valamint a jv.tanfolyamot legalább jó eredménnyel végezte.

Főtörzsőrmesterré: 4 év elteltével, öpk.tanfolyam sikeres elvégzése legalább igen jó összminősítés és a jv.tanfolyam igen jó eredménnyel való elvégzésével.

Alhadnagyá: 4 év elteltével, legalább igen jó összminősítés a jv.és öpk.tanfolyam igen jó eredménnyel való elvégzése esetén.

Főtörzsőrmesterré nem léptethető elő azon törm. aki 8 év elteltével legalább a + jó eredményt el nem érte.

Azon csendőr egyén, aki az előirt kinevezési idejétől, elmarasztalás esetében 2 évvel később -5 + 3, 3 + 2, 5 + 3 év- a kívánt eredményt felmutatni nem tudja, végelbánásba helyezendő. Própaszolgálatos elbocsájtandó.

Végelbánás eseteiben egy a tiszthelyettesi kar tagjaiból levő bizottság 4-5 fős megállapítani -kivizsgálni- köteles hogy parancsnoki rosszhiszeműség -elnyomás- esete, nem-e forog fenn.

Ilyen rosszindulatu megállapítások esetén, bírói eljárás és végelbánásba helyezett rehabilitálásának van helye.

A thts-i kar alhadnagya tisztii állományba a legkisebb tisztii rangba, míg a thts-i állományban tartozó főtörzsrőrmester tisztii várományosi csoportba sorolandó, amennyiben a jt. jv. és ópk. tanfolyamokat igen jó, 2 kiváló eredménnyel végezte el az őszminősítés Igen jó.

Átminősítés esetében az őrnagyi rang érhető el.

Az átminősítés rangsorolás és nem önként jelentkezés alapján történik.

Az átminősített tiszthelyettes kötelezendő, amennyiben középiskolaivégzettséggel nem rendelkezik, a középiskola 4-6 osztályának, magánuton való elvégzésére. Felettes bajtársak, tisztii parancsnokság részéről, átminősítetttel szemben a legteljesebb megértés és támogatás nyújtandó.

Fenti esetekben a thts-i kar tagjai, csak az esetben javasolható átminősítésre, ha kiváló általános minősítés mellett, átlagon felüli képességgel rendelkezik.

Ideiglenes ópk.-á csak azon ópk. tanfolyamot nem végzett thts kar tagjai nevezhetők ki, rendi okozatra való tekintet nélkül, ha kiváló őszminősítése mellett, a jv.-t legalább kiváló eredménnyel végezte. Összegyénisége garanciát nyújt, a komoly feladatok megoldására.

NŐSÜLÉS MÓDOSÍTÁSA

A thtts-i kar tagjai, illetve legénység, /:Ma még nem tudható:/ a honvédségtől kerül -rendszerint- a testülethez, felvételétől számított 5 év, 26 életévének betöltése után házassági engedélyének kiadását kérelmezheti.

Ezen engedély kiadása vagy megtagadásának ideje 3 hónapnál hosszabb időt nem vehet igénybe.

A kivizsgálást idegen szakpk. és a sznypk. végzi együttesen.

A kivizsgálás nemlegessége esetén a thtts-i kar tagjai, kérelmének el nem fogadása okairól, teljes részletességgel tájékoztatandó.

Amennyiben kérelmező nézete szerint a felsorolt elutasító indok nem elégséges úgy az illetékes osztpk. által történt utólagos kivizsgálás hozza meg a döntést.

Nősülési korhatár az 1 bekezdésben tárgyalt megállapítása, nemzeti és egészségügyi szempontból volna szükséges.

Az arától az általános társadalmi műveltségen kívül, valamint 2 szoba konyha és ruhanemű kelegyén kívül, más kaució nem követelhető. Kivizsgálásnál az ara erkölcsiségét is meg kell vizsgálni.

Megjegyzés: Majd annak idején az illetékes Tanulmányi és Szab. szerkesztő Bizottság, azt is vegye figyelembe, hogy itt az emigrációban nagyon sok tiszt és tiszthelyettes bajtárs házosságot kötöttek. Sokan már talán nem is számítanak hazamenni, akik pedig számítanak hazamenni, azok már mint nők kerülnek újból a testületbe. Ezek a csendőrök, mint engedély nélkül kötöttek házasságot. Kérdés ?, hogy ezek a bajtársak milyen bánásmódba fognak részsülni? Ezeket a problémákat az illetékesek döntsék el a thtts-i kar tagjainak meghallgatásával.

SZOLGALATI JELVÉNYEK ÉS FEGYVERZET.

Szolgalati jelvények járőrszolgalatban: Tányérsapka/:tollas tábori sapka:/ jelsip és zsinor, valamint járőrvezetői jelvény. Rendes és nyomozó szolgalatban vezényelt járőr részére, tányérsapka /:tábori tollas sapka:/ jelsip és zsinor, jv. jelvény. Napos szolgalatban tányérsapka /:tollas táborisapka:/jelsip és zsinor.

Őpk. és szakpk. napos szolgalatra nem irható ki.

Fegyverzet: Rendes béke viszonyok között: járőrszolgalatban; pisztoly 2 tárral, járőrtáska.

Határszéli őrsökön vagy veszélyesebb őrskörletekben, járőrszolgalatban még puska, esetleg géppisztoly, két tárral, járőrtáska, de csak éjjeli időben.

Nyomozószolgalatban pisztoly, esetleg géppisztoly, járőrtáska.

Naposszolgalatban: Kard.

Ünnepélyes alkalmakkor, kard, egyébként pisztoly.

Kimenő vagy magán idejében, sima övet, Pl. nem bőr, egy olyant amilyen a repülősöknél volt rendszeresítve.

Karharalmi szolgalat esetében puska, szurony, könnyfakasztó súlyosabb esetben géppisztoly, kézigránát.

ŐRSKÖRLET TERÜLETE ÉS ŐRJÁRATI BEOSZTÁS.

Őrskörlet területe és őrjáratí beosztás a Szut. 6. és 7. számú melléklet időtáblázat mértékadó. Jelzett táblázatok igen jó bevált valamik.

Község és kisebb települések portyázására, a lélekszámhoz viszonyítva 3-4 óra idő fordítandó.

Helyiügyeleti szolgalatra - ahol községi rendőrség nincs - 4 h. nál kevesebb, 6 h-nál hosszabb szolgalat nem irható elő. Feltéve ha a helyi viszonyok eltérőt nem követelnek meg.

Őrsparancsnok a szolgálatokat, őrskörlete ismereteinek szellemében írja elő. Követendő elvként, hogy amely szolgálati eljárás a Felsőgalla-mésztelepi őrs részére bányatelep, köbányamész és pauxit gyárak miatt kötelességszerűen iródik, az a szolgálati beosztás sem a szegedi sem fegyverneki őrs részére nem felel meg.

Ezért az őpk. javaslatai a szolgálatok előírása, annak irányítása, az előljáró parancsnokok által minden esetben meghallgandó, a szolgálati irányítás és kezelése, a helyiviszonyok mindenkorú követelménye szerint kezelendő. Hangsúly-fősúly a külközségek és őrsállomásra értendő.

Külső tereptárgyak-tanyák-, lakatlan tereptárgy nem vehető az áttekintésbe-sűrű portyázás, zaklatás számba megy és nem célravezető. Ennél nagy súly helyezendő, a B. hálózat kiépítésére, valamint a sok lesállítás tartására.

Állandó tereptárgyaknak major, őrházak, vasut, viz, vadász, gyárak és bányatelepek jelölendő meg. Magános tanyák, csak kivételes esetben. Magán tanyák azonban minden évben legalább 4-6 szor leprtyázandók. Fontosabb viszonyokhoz képest sűrűbben. Polgári hivatalok vezetői részéről, szóval vagy írásban történt kétes esetekben, őpk. csak olyan esetben küld járórt, ha a kérés teljesítése közbiztonsági vonatkozású.

RUHAZAT ELLÁTÁS.

A thts-i kar várományosai és prbcsők. őrmesterré való előléptetésükig, Természetbeni ruha ellátásban részesülnek.

A thts-i kar várományosai és prbcsők., amikor őrmesterré előléptettek természetben kapott ruházat végleges tulajdonuk marad.

A thtts-i kar tagjai közül, őrmestertől alhadnagyig bezárólag ruhaátalányt kapnak, melyből saját maga köteles a szükséges ruházatot beszerezni, az előírásoknak megfelelőt.

A thtts-i kar tagjai, őrmestertől alhadnagyig bezárólag ruha-vizsgaalá nem vonható.

A thtts-i kar várományosai és prbcsők ruházatát az öpk. időnként vizsgálhatja meg, illetve vizsgálhatja át.

A thtts-i kar tagjai, őrmestertől fölfelé, szolgálaton kívül polgári ruhát is viselhet.

A polgári ruha viselésére jogosultak, tartoznak gondoskodni, hogy a viselt polgári ruha, a társadalmi állásnak megfelelő legyen.

Allami fizetési fokozatba felveendő.

a./ Kinevezett őrsparancsnok a XI. fok. kezdve IX. fokozatba sorolandó.

b./ Szakaszparancsnok a IX. fok. kezdve VII. fok-ig sorolandó. Az a. és b. pontok alatt irtakkal, hasonállásuak is az állami fizetési fokozatba veendőek fel.

MEGJEGYZÉS.

1945. év tavaszán, Hazánkat előzőnlő orosz bolsevizmus által feloszlattott, illetve felszámolt M. kir. csendőr testületben 21 évi tényleges szolgálatom alatt tapasztalt esetek figyelembe vételével, állítottam össze ezen elgondolást.

Ezen elgondolás csak arra az időre lesz majd érvényes, amikor Hazánkban már a rendes béke állapotok helyre állnak, illetve az új közbiztonsági szervezet megalakul.

Ezen elgondolással nem akarok semmiféle eseményeknek elébe lépni, azonban ezekkel gondolatokkal már érdemes jó előre idekint /:emigrációban:/ foglalkozni, ami igen előnyösen

megkönnyíti az illetékes előljárók dolgát.

Külön megjegyzésként írhatnám, hogy eddig 20 éve, figyelemmel kísértem az amerikai közbiztonsági szervek munkáját, érdemi munkájukat kiértékelve, arra a megállapításra jutottam, hogyha valamikor a m.kir.csendőrség a jövőben megalakulna, ezen elgondolás a thts-i karra vonatkozólag teljesen megfelel.

Eljövendő Tanulmányi és Szabályzat Szerkesztő Bizottság tagjaihoz, az emigrációs m.kir.csendőrség tiszthelyettesi kar nevében kérem; méltányolják és vegyék figyelembe a múlt rosszat s a jövő értéket. Ami rossz ejtsék el, amit pedig jónak látnak, vegyék érdemi értékben.

Lelkem amit diktált leírtam, s ami jó használják a Magyar Nemeztünk felvirágoztatására " Híven-Becsülettel-Vitézül!!"

Lake Geneva, 1974. január 15.
U.S.A. Amerika.

Összeállította:
Jegemyes Pál
JEGEMYES PÁL
szkv.m.kir.csendőr főtörm.

E L G O N D O L A SAz új magyar fegyveres erő mikénti megalakításáról.

A világ teremtése óta a maihoz hasonló megkerült időszakban még nem állt a Teremtés koronája az E m b e r!

Egymásután lezajlott két világháború, Kórea-i, valamint Viet-Nam-i és Arab-Izrael fegyveres mérkőzés, szörnyű ember és anyag áldozata nemhogy meghozta volna az emberiség megbékélését, ellenben az új eddiginél borzalmasabb világ előérzete nyomasztó sullyal nehezedik a kétségek között vergődő embermilliók lelkére.

"Világpolgárok" "Békeapostolok" sohasem beszéltek össze annyi "Békeszólamot" mint ma! Ugyan akkor az államok költségvetéseinek tételeiben fantasztikus magasságot ér el a "hadügyi kiadásokra" szánt összegek nagysága.

Nem kell annoz Hadiakadémiai végzettség sőt tisztes iskolai elvégzése sem, elég világosan látó gondolkozó agy, hogy ez a "fel-fegyverkezés" nem mehet, mert nem tarthat soká. És pedig azon egyszerű oknál fogva, hogy -a mai Attom korszakban-tömegekbe gyártott és súlyos milliárdokat felemésztő fegyverek nem tárolhatók mint a cipőtalp.

A technika rohamos fejlődése holnapra már értéktelen ócska vassá változtatja a ma még "csodás" új fegyvert. Tehát a leggyártott tömegfegyvereket be kell vetni. Mert ellenkező esetben minden kormányzat hadvezetősége ki van téve annak a kellemetlen helyzetnek, hogy ellenfele másnap egy "ütőképesebb" azaz "hatásosabb" fegyver tüpussal jön ki amit esetleg a másik félnek már nem lesz ideje holnapután pótlólag behozni.

A kommunizmussal álcázott nagy Szláv Imperializmus és az angolszászok által képviselt Plutkapitalizmus közötti fegyveres összeecsapás elkerülhetetlen.

Kétség nem fér ahhoz, hogy a jelen pillanatban kulmináló világpolitika és az ebből eredő katonapolitikai inzultációk a szovjet hadvezetőség számára szinte csábító eshetőségekkel rendelkezik és rejt a támadásra.

Az angolszászok háborus potenciájához szükséges és nélkülözhetetlen "gyarmat" területeken a bolsevista behatás következményeként már régen fegyveres cselekmények folynak. Ezek a fegyveres hadicselekmények nem csak az érintett gyarmatrészek gazdasági életére hatnak bénítóan, de lekötik az érintett területek, gyarmatok ember anyagát is. Részben vegetál a termelés és az angolszászok nélkülözni kénytelenek gyarmatbirodalmuk sok millió főt kitevő katonai anyagát.

Enhez még hozzájárul az "anyaországok"-ban ugrásra készen álló az angolszászok szerencsétlen politikáját irányító "titokzatos" erők által lekicsinylett 5. hadoszlop amelyik adott pillanatban maradéktalanul fogja végrehajtani Moszkva parancsát.

Ezzel szemben ott áll a "világuralomra" törő Szovjet a legigázott népmilliókat vassal és bitóval összekovácsolt félelmetes katonai ereje.

Mi emigrációs magyarok, nem vagyunk hajlandók elfogadni az immár 58 éves tézist, hogy a "szovjet felbomlóban van" "Szovjetben forradalom tör ki" stb. stb. üres frázisokat. Ezen az együgyű elképzelésen buktak el az angolszászok izolációs és intervenciós törekvéseik kezdettől fogva és ezen a délibábos elképzelésen csuszott el a hitleri hadvezetés.

A fegyvers^e összezsapás Kelet és Nyugat között ezekszerint csak az "idő" kérdése. Nyugodtan állithatjuk, hogy ez az időpont nem is olyan távolba vesző valami. Mint ahogyan azt Nyugaton Moszkva jól elhelyezett sajtó ügynökei hirdetik. Ellenkezőleg igen közeli komor valóság.

Mindezeknek a kérdéseknek latolgatása után a közeljövőben kialakuló események következményeként vetődik fel bennünk az a kérdés, hogy a kommunisták által leigázott nemzetek Nyugatra menekült fiai részt vehetnek-e a "felszabadító" harcban?

Maguk a száraz tények befogják bizonyítani, hogy "Igen!" Abban a pillanatban amikor a Szovjet támadási irányai a kezdeményezés azaz hadicselekvés következményeként világossá válnak, fogjuk látni, hogy az Európai csataterületekről hiányoznak a mindkét háboru legendás hősei és katonái.

Ezeknek éppen elég dolguk lesz saját felségterületeik megvédésben, nem hogy idegen területek harci eseményeibe avatkozhatnának bele.

Európa népei akkor fognak rádöbbeni arra a katagórikus tényre, hogy tüzhelyeiket, asszonyaik becsületét, gyermekeiket, saját maguknak az európai népek katonai fiainak kell megvédeniök.

S ebben a gigantikus küzdelemben fog egymásra találni Európa katona népe tekintetnélkül politikai beállitotságára-lettlégyen a kommunizmus szálláscsinálói által le fasistázott olasz vagy le nácizott német és magyar, ukrajn, lengyel stb.

ŐSI HARCOS ERÉNYEINK! EZERÉVES KATONAI MULTUNK!

Népünk mérhetetlen szenvedése a bolsevista pokolban-jogosítanak fel bennünket és teszik szent kötelességünké- Nyugat szellemű marxista vezetőitől elszenvedett megaláztatások és mellőzésünk dacára is, hogy a hadicselekmények során Nyugat oldalán, Nyugat célkitűzése miatt, Nyugat zászlói alatt felsorakozva vérünk és életünk feláldozásával járuljunk hozzá Nyugat győzelméhez, ezzel nemzetünk és Hazánk felszabadításához. Bár 1956-ban nagyot csalódtunk Nyugatban, különösen Amerikában. Nem orvul gyilkoló, lihegő embertelen bosszúból hajtva! A magyar katona, csendőr sohasem harcolt gyermekek, nők, aggok, tehetetlen betegek, sebesült ellenfelei ellen. A magyar katona, csendőr lelkivilágától misem áll távolabb mint a második világháború által kitermelt a tömeggyilkos szisztéma. Nyugat védelmében azonban harcis szerepet kér, vállal és harcolni fog! Reguláris csapat kötelékeiben a m.kir. honvédség és csendőrség kereteiben magyar katona és csendőri vezetőinek irányítása alatt természetesen összhangban Nyugat katonai céljaival. Próbáljuk tehát a fentiek alapján sorrendbe szedni azokat az elképzeléseinket amelyek irányt szabnának a fegyveres harcban Nyugat oldalán sikeresen operálható honvédségünk és csendőrségünk részére.

Itt megjegyezni kívánom, hogy a Nyugat oldalán harcoló fegyveres erőket -honvédséget és csendőrséget- egybefoglalva kívánom megjelölni mint magyar katonát. Hazánk felszabadító harcában egyek vagyunk, s együtt kell, hogy harcoljunk, s ebben a gondolatokban egyek vagyunk, s együtt kell a küzdelmet felvenni.

S O R R E N D.

- 1./ Politikai és lelki beállítottság.
- 2./ Vezetés.
- 3./ Emberanyag pótlás és kiképzés.
- 4./ Ellátmány, ruházat, felszerelés és
- 5./ Működési terület.

Nem óhajtok foglalkozni a hedrendi szervezés többi szerte ágazó és sokoldalú kérdéseivel. Ezek már ugynevezett részlet kérdések amik akkor és ott fognak automatikusan megoldásra kerülni mikor a honvédség felállítása és megszervezése a történelmi szükségszerűség következményeként adott helyzetben és helyen aktuálissá válnak.

ad.1./ POLITIKAI ÉS LELKI BEÁLLÍTOTTSÁG.

Régi katona hegyományunk szerint ma és minden idők katonája részére szabály marad, hogy a "katona ne politizáljon!" Ez azonban nem jelenti azt, hogy az újjá születendő honvédségünk tagjai ne ismerjék azokat a "politikai célokat" amely politikai célok érdekében akár támadásban, akár védelemben fegyverét úgy és akként alkalmazza, hogy azok alkalmazásával a "nagy cél" a "Nemzetpolitika" követelményeinek megfelelően ellenfelével szemben a győzelmet kicsikarja.

Honvédségünk minden egyes tagját a legfelsőbb vezetőtől az egyszerű csatárig a legteljesebb "legáldozatosabb nemzetszolgálat" eszmének kell áthatnia. Annak a legáldozatosabb Nemzetszolgálati eszmének amely erő éltette Budavár hős védőit a győzelem legkisebb kilátása nélkül az utolsó töltényig.

Uj honvédségünk felett tenát nem diszponálhat egyetlen politikai párt vagy csoportosulás. Az ujjonnan szervezendő honvédség sohasem lesz a "párthadsereg". Nem lesz mert nem lehet egyetlen politikai érdekcsoportosulás eszközei.

Honvédségünk lelki beállitottsága ős időkből örökölt magyar lovagiasságon alapuló keresztény humánus. Ellenfelével szemben keményen helytálló de a legyőzöttel szemben bajtárs a szó legnemesebb értelmében Ember!

Megjegyezni kívánom, hogy az ellenség harcmodorával szemben csak nyílt harcban elvérzik a nemzet virága, ezért ma már minden ország által bevetett partizánok működésétől nem tekintet el a magyar vezetőség sem.

ad.2./ V E Z E T É S.

A vezetés kérdésével foglalkozva önkéntelenül lép eléünk emigrációnk kétféle tiszt és tiszthelyettes típusának vetülete. Az egyik még a saját társadalmi osztályától is megalázott, de de az összeomlás napjától kezdve keményen és becsületesen dolgozó magyar tábornok, ezredes, alezredes, őrnagy, százados, főhadnagy, hadnagy, zászlós, alhadnagy, főtörzsőrmester, törzsőrmester, őrmester, szakaszvezető, tizedes és őrvezető. Azok a magyar tisztek, tiszthelyettesek és tisztetek akik legnehezebb időkben sem vesztették el a hitüket és példaképei voltak az "Örök magyar katonának".

A másik tiszt és tthts típus a saját honfitársait judás-pénzért feljelentő, ellenségeinknek kiszolgáló, zsidóktól igazolást esengő, menekült magyarok nyomoruságát megdézsmáló, saját anyagi jólétének biztosításáért minden szennyben behempergő magyar tiszt és tthts, valamint tisztet.

Amíg az első típusú tiszt és tthts.-eknek ott a helye új honvédségünk és csendőrségünk vezetésénél, fejlesztésénél, addig a második kategóriába soroltak "katonarendőri kérdésként" kezelendők. Tehát új honvédségünk és csendőrségünk vezetésénél soha meg nem jelenhetnek, abba részt nem vehetnek.

A vezetés egyik égetően sürgős és megoldásra váró problémája lesz a tiszt utánpótlás kérdésének szabályozása is. Nem lehet ez utánpótlás egyetlen társadalmi réteg privilégiuma. A tiszt pályát szabadabbá kell tenni új honvédségünk és csendőrségünk keretében az arra rátermett és érdemes tiszthelyettesek számára is.

A tiszt és legénység egymásközti viszonyának a legmeghittebb bajtársiasságon kell alapulni. Nem a K.u.K.hadseregéből átvett és vétkesen kifejlesztett "drill", hanem az egy nemzetcsaládhoz való tartozás tudata és egy nagy közöscél a "Nemzet szolgálatának" eszménye legyen az a kapocs amely vezetőt és vezetettet egymáshoz fog fűzni, egy meggyőződéses fegyelemben.

ad.3./EMBERANYAG PÓTLÁS ÉS KIKÉPZÉS.

Felállítandó új antibolsevista honvédségünk emberanyagát elsődökben a MHBK. és SZHBK.-ben nyilvántartott, szobországekban élő bajtársak, valamint más katonailag szervezettség keretében tömörült harcosokból fogja venni.

A szervezetszerü felállítás után a totális győzelem érdekében a totális hadviselés szükségleteinek megfelelően honvédségünk felsővezetése mindenhadra fogható magyar férfiu felett intézkedési jogot kell, hogy kapjon. Intézkedésének végrehajtására az új felállítandó, végrehajtó szervet a Nyugaton élő m.kir.csendőr és rendőr tiszt és tthts.-i kara adják.

Kiképzésre a legkevesebb idő fog rendelkezésre állni. Ugyanis addig amíg a szovjetek béke maszlagja Nyugat vezetőiben hitelre talál, nem látják szükségesnek egy ilyen kiképző keret felállítását. Akkor pedig amidőn a szovjet seregek lerohanó akciója megkezdődik, erre sem idő sem mód nem lesz.

Ne feledjük, az emigrációban élő főleg az 1945-ös és 1956-os emigráció legnagyobb része mint katona, csendőr került Nyugatra. Igaz, hogy a haditechnika 28 év alatt nagy fejlődésen ment át, keresztül, de a tüzgépek és az ember egymásközötti viszonya ma sem változott. Csupán a tüzgépek estek át változásokon. Az ember a katona az, ami volt a gépkezelése pedig elsajátítható, Katona nemzet fiai vagyunk. Ezeréven keresztül tudunk alkalmazkodni és lépést tartani a haditechnika fejlődésével. Rajtánk intelligenciája és hadratermettsége átfogja segíteni úgy a felső mint alsó vezetést a kezdeti nehézségeken.

ad.4./ ELLÁTMÁNY, RUHAZAT, FELSZERELÉS.

Ellátmány a felállítandó és harcicélok elérése érdekében bavevésre kerülő honvédségünk ellátmányát a honvédséget mint harci és végrehajtó egységet igénybevevő nyugati szövetséges csapatok parancsnoksága fogja szabályozni, mint ahogyan tette ezt az Anders féle lengyel hadsereg egységeinél. Ezt a kérdést a honvédség vezetősége különállóan, nem lévén vásárló érőékel biró pénzegységünk, külön megoldani úgy sem tudja.

Ezen pont alá kívánom felsorolni még azokat a lehetőségeket is, hogy a legfelsőbb vezetőség a hadrakelt hozzátartozóinak ellátását is biztosítsa. Véleményem szerint ha a kenyérkeresőnek a nemzetérdekében fegyvert kell ragadnia, hátramaradottak életkörülményeiről a vezetőség köteles gondoskodni.

Ruházat és felszerelés szintén a Nyugati seregtestek ruházata és fegyverzeti szabványai szerint oldandók meg. Természetesen feltüntetve a honvédegségek és csendőrség megkülönböztetését szolgáló magyar "Felsőjelvényt" akár fémből préselt vagy himzett Szentkoronát vagy felségszínünket a "Piros-fehér-zöld" sávot. Rendfokozati megkülönböztetést addig amíg hazatérésünk után ezen a téren az illetékes szervek véglegesen nem döntenek, jobb karon a feltüntetett sávokba nyerhetnek kifejezést.

ad. 5./ Működési Terület.

Működési terület alatt azt a területet értem, amely terület mint harci cselekmények végrehajtása céljából akár védelmi, akár támadási célból honvédségünk részére kiutalnak. Mindannyian megegyezünk abban, hogy ez a terület lehetőleg Hazánk irányában és annak területére essen.

Hazánk felszabadulása után minden rendelkezésre álló erőnkkel a Nyugatiak oldalára állva vinnünk kell velük a harcot az istentelen bolsevik kommunizmus végső leveréséig, hogy utána részvehessünk a romok eltakarításában, szeretett Hazánk felépítésében, Népünknek az új korszakban való felemelésében.

Az nem lehet kétséges senki előtt sem, hogy a bolsevista vesztés elhárítása annak fegyveres megtörése világpolitikai téren is olyan változásokat fog előidézni, amely változásokról foglalkozni időelőttinek tartom, és főleg félreértésekre adna okot. Annyit azonban már most leszegezhetünk, hogy ezeket a változásokat nem az idejét múlt osztályharcos, nem kapitalista, de nem is az arisztokrácia képviselőinek számára fogja a beteljesülését ígéretét valóra váltani.

U.S.A. Lake Geneva, 1974. január 1.

Jegenyés Pál
Jegenyés Pál
szkv. m. kir. csendőr főtör

KEDVES BAJTÁRS !

A lelkiismeretem diktálta becsületérzésnek teszek eleget amikor tudomásodra hozok olyan dolgokat, amikről ez ideig nem esett szó berkeinkben. Fogad Bajtársam "harag és indulat nélkül" soraimat.

Ezen írásom nagyjából felöleli mindazokat az eseményeket és történeteket, amik a "multban" és "jelenben" előfordultak és a jövőbeni követelményeket sorolja fel.

Nem óhajtok sem Intézményt, sem személyeket támadni. Céлом csak az, hogy tanulmányként papírra vesek olyan igazságokat, amikről beszélnünk kell, hogy így kikristályosodott igazságokkal irányító részeként válljon, annak az egységnek, ami Isten és Ember dicsőségére, az igazságos békés jövőnk felépítését célozza.

Az igazság azoknak fáj, akik nem akarnak róla tudni, hallani. Akik pedig nem akarnak róla tudni vagy hallani, azok az igazság ellenségei. Ha pedig az valakinek fáj és elbirja, több mint érdemes arra, hogy azt szolgálja.

Lehetetlen tovább nézni ezt az állapotot -ami jelenlegi siralmas helyzetünkben fennáll.-Mint Krisztus köntösét cibálnak-tépnek bennünk sorsunk viszontagságai Csendőrszemlélmünk, Testületünk függetlensége, csendőr tisztii és tiszthelyetesi karnak áldozatai és tekintélye ide-oda dobálódik e viharos helyzetünkben. Vessünk már horgonyt ebben a viharban. Csak gyökérközösségünk adhatja meg azt az erőt fáinknak, hogy ledönthetetlen tölgyként kiállja a vihart. Tép és szaggat bennünket a vihar, hól itt, hól ott le-le szab egy-egy gyökeret. Mentül kevesebben leszünk, antul erősebbnek kell lennie a megmaradottaknak.

Magam részéről bűnös cselekedetnek tartom azoknak a dolgoknak, akár tudatos, akár nem- elhallgatását, amikről a jövő létünk érdekében kötelesek vagyunk beszélni. Ha az esetek szégyenteljesek, akkor azért kell beszélni róluk, hogy megért- sük a hibák lényegét, ha pedig jók akkor azért, hogy mindenki lássa mi az amit tenni kell.

Ha jövőt akarunk építeni, azt csak tiszta alapokra fektet- hessük, aminek további tisztaságát, -minden eszközzel- fenn kell tartani. Azt állithatom, hogy írásomban a legmélyebben ha- tó igazság rejlik.

A múlt hibái dacára Testületünk tagjai hatalmas áldozatok árán, a legnehezebb körülmények között is helyt álltak eskü- vel fogadott kötelességeinek mindaddig amíg el nem jött egy új Éra kezdete és annak következményeként felszámoltattunk Testületünkben és hivatásunkban. A lavina omlás Hazánkkal és Nemzetünkkel együtt porrázuzta létünket is. Azonban ezt a tra- gédiát nem szabad egyéni szemmel néznünk, mert itt nem egyéni sem Nemzet vagy ország létét érte tragikus sors, hanem egyé- vált Európa egy modern Mohács sorsában és a régi Mohács siral- mában és pedig azért mert átkellett alakulnia.

Részünkről egy új világ vette kezdetét, aminek alapvető törvényei teljesen felfordítsák a mi -különösen társadalmi- felfogásunkat és berendezéseinket. Az átalakulás szükségs- ségét célozta lavinaomlás véres és sullyos ár azért, hogy ma- gonkra döbbenjünk vétkeink miatt. Sajnos nekünk a tisztuláshoz nem pokol tornáca hanem a gyehenák tüze jutott, mert nekünk az Isten kegyelméből megmarodottaknak meg kell tisztulnunk és át kell alakulnunk, mert ha nem, megérettünk arra, hogy el- pusztuljunk.

Fel kell, hogy ismerjük melyik az a hid ami átvezet bennünk a régiből az új világba és tudnunk kell mit kell a romok alatt hagyni örökre és mit kell tizkörümmel onnan kikaparni, hogy megfeleljünk ujkorunk haladó szellemének és megfeleljünk a jövőnk és tisztaságon felépülő új Világnak.

EMLÉKEZZÜNK A MULTRA.

Hivatásunk ismertetésének felidézésével kezdem, hogy egyes fogalmakat mindjárt az elején tisztázzak:

"Csendőr az államhatalom képviselője, a törvényes rend és belső béke támassza. Az ország közbiztonságának és nyugalmanak őre, az állam és a Nemzet bizalmának letéteményese.

Tenát a csendőr Testület életre hívott, hogy a belső rend és béke Hazánkban biztosítsák; az államhatalom törvényes formáinak keretei között. Testületünket ezért nevezik "Közbiztonsági" testületnek.

Az a szó azonban, hogy "közbiztonság" nem csak állam államközösségének a belső biztonságát, hanem ennél tágabb és igen magas erkölcsi fogalmat is; az Emberiség közösségének biztonságát is jelenti. Tehát a "köz" bizonyos vonatkozásban államhatárainkon túllépve az emberiség közösséget is kifejezésre jutassa és kapcsolja be a csendőrszolgálat hivatásának fogalmi körébe. Ép ezért mindazon szabályok amiknek értelmében a csendőrnek hivatásában el kell járnia, mindenféle szabályokon felül kell állni! Ezen oknál fogva első és legfontosabb lényege a Testületnek a "Függetlenség." Csak így képes kizárólagos csendőrzéssel azt a szellemet, tudományt, irányítást megadni, amit az államhatalom törvényes képviselőjétől: a törvény őreitől maradéktalanul minden ember megkövetel. Ezeknélkül a csendőr elveszti hivatásbéli értékét és szürke köznapi emberré alacsonyodik.

Ahogy a csendőrszervezet az államgépezetében a legtökéletesebb beillesztést nyert és szerkezeti fejlődése világviszonylatban is az első helyet érdemli, ugyan annyit volt kénytelen a haladás terén visszafejlődni szellemi szabadságában. Mondjuk azt a csendőr hivatásbeni szelleme nagymérvű elnyomás alatt állt. Kifejlődése a hivatásához szellemi beolvadás terén lehetetlen volt és ezért nem lehetett az az egyén aki a hivatásának megkövetelt tekintélyét magáénak vallhatta.

Hogy történt ez? Ez másként nem történhetett mint a vezetőségen keresztül. A magyarázat igen egyszerű: a csendőr tisztikar három szellemiségű rétegeből tevődött össze. Első a kadetiskolások, második az akadémisták és harmadik az önkéntesek. A vezetést a tisztikar felett, -nem tudom mi okból- a kadetiskolások kezére adták, sőt odáig mentek, hogy a csendőr testület fölé mint közbiztonságra hivatott szerv fölé, katonai felügyelőket állítottak. A többiek még odáig sem juthattak el, hogy vezérkari vizsgát tehesenek, mert a csendőrvezérkart nem engedték életre hívni. Azonkívül azzal dobták el őket, hogy nincsen elég katonai tudásuk. Itt már látni lehet azt, hogy a fő cél a vezetőknél nem a jog és törvény tudományára, ami a közbiztonság szerves része, hanem a "csatárláncos és oszlopos" közbiztonsági közeg /:csendőr:/ kitenyésztése. Ilyen szellemben ültek aztán sokan a tanári székekbe, hogy a csendőr szellemet neveljenek!

Mi lett ennek az eredménye? A próbacsendőr minden zökkenő nélkül vette át ezt az alapot. Ez érthető, hisz még fogalma sem volt arról, hogy mi az a csendőrhivatás. A kaszárnya levegőjét még ki sem fujta tüdejéből és az ott lakodó nevelő

stilus hatása alatt állt. Benne a katona szellemén kívül, ami a hazavédelmét szolgálja más nem volt. Ha csak kizárólagosan ennél a térnél maradt volna, nem lett volna semmi hiba. De amikor a honfiúi érzésein túl a kaszárnya nevelő szellemét, amire semmi szüksége nem volt, a csendőr nevelésnél is kapta tovább ahól a katonai tudománytól messze eltérő hivatásbeni differenciák voltak, illetve vannak, az már baj volt. És pedig azért mert a közbiztonsági szolgálatot mint-csendőr-kaszárnya szemmel nézte és nem pedig a közbiztonsági szolgálaton keresztül a katonaságot. Ez annyit jelentett, hogy nem tudta megkapni a kezdet kezdetén azt a lelki alapot aminek birtokában odáig tudjon jutni, hogy magát közbiztonsági közegnek a Nemzet és az Ember-i társadalom törvényes oszlopának érezze. Ő még mindig csak a "Hajrá" vagy a "szökelés előre" embere maradt. Ebből láthassuk, hogy a csendőrt mennyire károsan befolyásolta az a körülmény, hogy hivatásának szellemét egyes vezetők alárendelt szerepbe vitték a katona szellemmel szemben.

Amint látjuk a Testületet a katonai felügyelők, a nevelést pedig a kadett "csendőrtisztek" egyrészének irányítása, tulsullyal a kaszárnya szellem kereteiben szorították.

Mindezek biztosítására szabályzatok is kellene, de mivel a Csendőrszabályzat a maga nemében tizkörömmel ragaszkodik a hivatásához és annak szelleméhez, bele kellett szurni Gömbös Gyula által kiadott Szolg. Szab-ot és pedig azért, hogy a katonaság keze a felügyelőn keresztül a csendőrséget a markában tartja. Így a csendőrt mindenkor a Hadicikkek taglója alá ránthatták és a Testületet kitették annak, hogy tisztán katonai célra /:mint ahogy az megis történt:/ katonai alárendeltségben felhasználható legyen. Lásd a szomorú multat!

Ebből látjuk, hogy hivatalosan a csendőrszellem és a vezetés mennyire elirányított hivatásától. Ez a különbség aztán kitünt egyes csendőrök hivatalos eljárásánál is. Azt ami hivatásbani tekintélyének neveznek, csak polgári személlyel szemben tarthatta fenn, mert katonai részről a "Függelem, Fegyelem" stb. a csendőr tekintélyt a legsúlyosabban arcul csapdosta.

Nézzük csak tovább a csendőr nevelést. Iskola után kikerült a prbcső. a bentebb már letárgyalt szellemiséggel az őrsre. Ki jött egy közbiztonsági közeg az iskolából, hogy az állampolgárok törvényes jogait védje, aki katona szemmel ítélte meg a szolgálati eljárást. Az, hogy milyen hangsúllyal kell kiáltani a "vigyázz-t", mennyi a csatárláncos oszlop tér és táv köze, hányadik fogásnál nyitjuk ki a zárócsapót, vagy a Vezicky féle csapodó és gyujtógránát hány részből áll, azt kifogástalanul tudta. A Szut. Btk. Kbt. Szab. §-it is fujta/:?:/ de ha valaki megkérdezte volna mi az hogy "Állam", mi az a "társadalom", mi az és hány féle a "jog", mi az a törvény, mit csinál ha bilincsel, mi az a "jogsérelem" stb. stb. száz és száz kérdés amit kell a csendőrnek tudni, hogy hivatását el tudja látni. Ezekre azonban vajmi kevesen tudtak volna felelni. Ez több mint szomorú.

Itt aztán nem segít a /:tölteni tölcs:/ a "hátra arc" térdre. De csodálkozni nem lehet, ha nevelés és szellem minden mást felölelt, csak azt nem és pedig gyökerestől és elsősorban amire neki hivatásában annak ellátásában nélkülözhetetlen szüksége van.

A legtöbb őrsön sem látott mást, hogy a fő gond a "súlyba" "vállra" stb.-in volt. Ha szemle jött az ópk. hidegrázást kapott ha a szerencsétlen csendőr csuklója nem úgy tört meg,

mint ahogy azt az alsókar vízintes helyzete megkívánta. Attól ugyan nem nagyon izzadt, hogy a Szut. Btk. stb. magolása, -mert legtöbb helyen ez történt- elakad. de a vízintes kar az létfontossággal birt, mert megölik az örsöt a szemlejegyzőkönyvvel, ha azt írja be a szemlélő: "Katonai gyakorlat és puskafofások nem kielégítők." Azt mondjuk, a törvények, szabályzatok stb. szakaszai vagy a szolgálati eljárás fogalmának elismerése kiváló haladást mutat, nem fontos, mert nem jó a "puskával tisztelegj". Érthető is amikor a szemlélő előljárók nagy százaléka azzal kezdte a szemlét, hogy az őt fogadó napos csendőrt így szólítja meg: "huzza ki magát egy kicsit jobban X!" Bár 90 %-ig erre a figyelmeztetésre semmi oka nem volt, de kell valami "csendőrérzést" "melegséget" mindjárt az elején adni. És a vége miként végződött? Azt tudja minden csendőr. Utána jött a mérő szalag, kalapborítók és társasági sapkák teritéke, mint a közbiztonsági ellátás tanainak fontos kellékei; utána esetleg névcédula és sujtás letépése és kivonulás. Az örökös orvvadász téma, vagy cigánybanda. Ha jó volt a szökelés és utána a diszmenet, kifogástalan minden, nem kell félni, hogy a törvény őrei nem állnak hivatásuk magaslatán, az előljárók előtt. Majd ha Tóth Pista bácsit meggyilkolják ismeretlen tettesek, a járőr hosszat szökel előre, egy diszmenetet vág ki, elmondja a csapottcélgömbbel való célzást és magától rögzítődik a helyszin, jönnek elő a bünjelék, szól az ügyész és vizsgálóbíró telefonja és repülnek a jelentések a Szut. Nyut. stb. alapján és a tettes szép jóestét kívánva besétál a börtönbe és átadja a tényvázlatát az örnek, hogy továbbítsa az ügyészségnek.

De menjünk tovább.Látja és érzi a fiatal csendőr szabadságában,magán életében sokszor szinte durva módon való beleszólást amit a Szut. nem,hanem a Szolg.Szab. kaszárnya ize fűszerez.Látjuk,hogy a fiatal csendőr aki ilyen légkörben él,képtelen kibontakozni hivatásbani érzéseiben.Itt van az alapja annak,hogy sokaknál fellépő sértő magatartás,hatalmi tultengések,tulkapások,erőszakos cselekedetek nem kevésbé a beképzeltség,gőg dobódott felszínre és nem tudja átérezni hivatásának azt a kitüntető voltát,hogy Ő lehet bizalom folytán a Törvény és a Nép szolgája.Ő a szellemével szolgájának képzelte a népet.Ezért voltak képtelenek nagyszázalékban a köz lelkivilágában úgy beilleszkedni,hogy a köz minden egyes tagja azt érezze:ezt az embert erkölcsi magasságáért,tudásáért,emberiségéért tisztelnem kell és büszkének kell rá lennem,hogy Ő az engem védő törvényeim képviselője.

Nézzük tovább mi történik? A csendőr szolgálatban kezdi érezni,hogy sürgősen pótolni kell valamit.Szedi magára szolgálatának tapasztalatai alapján a hivatása érzését.Reá döbben arra,hogy Julinénit nem állithatja vigyázzba és a röppálya és golyószóró tüzetszüntesnél előbbre való a rablás tényellemait tudni,azután meg,hogy sem a tyuklopások,sem az erőszakos nemi közösülések vagy vérfertőzéseknek semmi közük a kalapboritók és társasági sapkák magasságához és hogy az elfelejtett kard vagy puská száma sem olyan égbekiáltó bünök,mintha elfelejtené felírni a bizalmiak és tanuk neveit.Tehát kezd csendőr lenni.Most már a katonásdi tultengés valami hivatásbani önérzetet szkaszt fel benne és érzi,hogy valami nem egyezik a hivatása és a lábfej fokszabta szétterpesztésénél.

Ismét iskolára kerül, kezdődik az egész előlről. Itt aztán már valóban komoly tanulás és hivatás elsajátítás kezdődik, ha ebben a szellemben menne, nem is lenne hiba. De jön ismét a kszárnya still! Csak, hogy itt már nem a katonaságtól átültetett ifju palántákról van szó, hanem meg lett érett csendőrökről, akik nem "jutasi" levegőt szivni jöttek az iskolára, hanem az Embert, Nemzetet, a Társadalmat védő magasztos hivatástudományának elsajátítására. Ők tudják és tisztában vannak azzal, hogy miből mennyire van szükségük és ép ezért éles párhuzamot vonnak hivatásbeni szellemük és más katonai szellem fogalma közé.

Az iskoláról aztán kikerül egy hivatásának tökéletes tudatára ébredt csendőr, egy elnyomott lelkülettel. És ez így megy mind végig. Az iskolák tulzott katonai szellemiségüknél fogva letaglózzák a csendőrt.

Mik voltak tulajdonképpen a hibák?

1. A Csendőrtestület független jogainak a honvédség által való megcsonkítása a felügyelők által.
2. A Testületen belüli tulzott katonai szellem erőszakolása.
3. A csendőrnek, mint törvény őrének a katonai szellemiségétől és törvénytől súlyos megalázásokat kellett elszenvednie.

Azt mondják egyesek, hogy a csendőr szolga lelkü volt, az nem igaz! Az igazság az, hogy a csendőrnek rabelleke volt.

Szenvedett, vérzett, meghalt a törvényes jogért az emberek védelmében, de őt bilicsbe verték más hivatásától eltérő szabályzat szakaszai.

Szabad független szellem nélkül,
leigázva és békjóba kötve,
Szabadságot, Jogot, Emberi méltóságot
szolgálni nem lehet!

NÉZZÜK MEG A JELENÜNKET

Gyönyörűbb sorokat nem találhatnék jelenünk paracsszavaként mint ezen Kodály gyűjtemény sorait:

"Honfi, mit ér epedő kebel e romok ormán?
Régmult árnya felé multba merengni mit ér?
Hass! Alkoss! Gyarapíts!
S Ma Haza fényre derül!"

Itt állunk hontalanul az Isten segítségével, emigrációnk -28. dik évében-, keserűségben, de szabadon.

Uszkös romokat elhagytuk. Sok fájó emlék és sok rossz emlék porlad a romok alatt.

Készülünk egy második Honmentésre, felépítésre a szabad világban, ahol korlátlan eshetőségek és kimerithetetlen kutforrások állanak rendelkezésünkre az erőnk közös összefonódása terén.

Amig vérző Hazánkban Golgotákat járnak testvéreink s a kancsukák csapásai alól kifröccsen a vérük, amikor Martirokat, szenteket szülnek hitért, becsületért, egymásért és értünk Ök! Mi gondolkozhatunk azon, hogy jogunk van-e kiejteni a szánkon azt a szót, hogy "csendőr?"

Szedjük össze és csoportosítsuk egy kicsit "létünket" és nézzünk bele tisztán helyzetünkbe. Szoltirozzuk az eseményeket, s mindazt ami "dicső" helyzetünknek tényezői, kapunk egy tiszta képet, amiből megfogjuk látni miből mit, hól és mennyire kell reperálni, hogy végre egymás szemébe nézhessünk igaz csendőr becsülettel.

Előljáróban itt mindjárt leszögezem: Csak "Csendőrt" és "Csendőr eszmét" ismerek. Elöttem nincs nyilas, legitim, vagy demokrata csendőr.

Ha én azt mondom, hogy "csendőr" akkor egy olyan magasztos hivatásnak a szinbólikus nevét juttatom kifejezésre, aminek

távol és felette kell állnia minden párt és politikai nézetén.

Mert az az egyén aki a csendőr nevet viseli, a Haza és Nemzetén keresztül az Emberiségé, tehát köteles minden rendű és rangú egyént, vallásfelekezeti, társadalom, osztálypolitikai fel-fogás, származás, nemzetiség és faj tekintet nélkül élete árán is törvényes jogaiban megvédelmezni.

Ép ezért nem csak a csendőr, hanem bármily politikai csoport a csendőr szellemet töri össze porrá, ha politikai ideológiájának szekere elé akarja fogni volt testületünk szellemét.

És most nézzük csak miben, hogy is állunk? Vegyük szigorú ridegséggel a tényeket sorra. Vizsgáljuk meg először is azt az alapot ami nélkül nem létezhetünk. Az az alap a "Jogi" alap.

Van-e Testületünk? Nincs! Ez annyit jelent, hogy volt Testületünket fenntartó összes törvények, Szabályzatok, Utasítások amik a testület gépezetét irányították, szabályozták és létünk alapját képezték megsemmisültek. Tehát jogvesztettek lettünk hivatásunkban. Hogy miért? Igen egyszerű. Mert az új Éra a haladó szellem törvényei alapjára helyezi mint azon jogokat amik a jövő irányító rugói fognak lenni. Azok a szabályzatok stb-ék amik bennünket mozgattak, már csak azért sem lehetnek jók, mert ép egy olyan világnak az alapját képezték aminek el kell tűnie. Tehát a szelleménél fogva automaticamente elvesztette létjogosultságát.

Nagyobb részben és főleg alkalmazási módzataiban úgy viszonylanak a jelen új korhoz, mint a New York-i express-hez a kubikos talicska.

Az, hogy ép az oroszok számoltak fel bennünket, nem más mint a történelmi sorsunk évezredes tragédia sorozatának egy, -reméljük- az utolsó stációja. Állítom és hiszem, hogy az új Éra az ore-

szok nélkül is felszámolt volna bennünket. A különbség csak az hogy az első esetben a barbarizmus mint fejlődő világ szellemi anarcistája, míg az utóbbi esetben az új Éra, mint az emberiség szellemének diadalmas fejlődése tette volna. A végrehajtási eszközökben különbség lett volna az tény, de lényegében nem.

Kell annyira embereknek lenni és főleg bátraknak és igazaknak, hogy elismerjük egyes szellemiségű hibáink nagy mérvű súlyosságát, ami mellett "előlegezett bizalom" stb. jelszavakkal elmenni nem lehet, mert magába hordja egy gyilkos kor: a széjjelhuzás mikrobáit.

Világosan fel kell ismerni a tények horderejét, mert amennyiben embriókká visszafelé, ép úgy japán lábfejnyomoritásig sem mehetünk el a fejlődésben. Mind kettő a természet törvényei ellen van és mindkettőnek pusztulás a vége.

Tehát maradjunk meg annál, hogy felszámoltattunk és amink megmaradt nem más mint a "Hivatásunk szelleme." Nem tévesztendő össze azzal a másik szellemmel.

Aztán Isten kegyelméből megmaradtunk mint a számüzött rongyos viharvert, de mindent kiálló acélemberek.

Összekötő kapcsunk az a szellem, amiért annyi vér folyt ki az Emberért. És most amikor az acélnál is acélosabbaknak kell lennünk, mint valami rákfene eszi-rágja a bizalmatlanság és bizonytalanság érzése összekötő kapcsunkat.

Mi ennek az oka? Részben a múlt hibáinak készakarva vagy véletlenül való okszerű s világos ki nem értékelése, részben azok újbóli életre keltési kísérlete és mindezek felett az egyéni érdekek tömbkellékei.

Itt állunk egy mindannyiúnkra kötelező parancs előtt" az "egygyéforrás" feladata előtt. És képtelenek okos és nagytekintélyü egyének torzsalkodásuk fölé helyezni kötelességünket és feladatunkta. Ennek az a legfőbb oka, hogy mindegyikünk /:egyedül és kizárólagosan:/ csak "magát" tartja arra hivatva, hogy kötelességünk jogos /: ? :/ képviselője legyen.

Azt pedig tudomásul kell venni mindenkinek, hogy itt hazafiui és csendőrhivatásbeni kötelességről van szó. Ezt pedig kisajátítani egy vagy más csoportoknak vagy személyeknek nem lehet. És pedig azért mert ebben egyek vagyunk. De nem X.-ben vagy Y.-ban, hanem közösségünkben.

Senkinek sincs jogában jelen állapotunkban a csendőrök fölött a kizárólagos parancsnoksági vagy parancsnoklási jogot kisajátítani. Mindenki annak parancsol, aki azt neki megengedi. Nevetségesen hat bárminemű /:jogfolytonosságról:/ ilyen vagy olyan szabályzatokban előírt "kötelezettségekről" beszélni és ilyenekre hivatkozni. Jelen helyzetünkben ép itt vannak azok a hibák, amik legnagyobb bizonytalanságot és zavart keltik. Ezek a jelenségek multunk minden szörnyü hibáit sejtetni engedik és a széjjelhuzást és rideg elzárkózást eredményezi. Ez érthető is, mert az a prbcső. is hozott annyi áldozatot hazájáért, Nemzetéért és hivatásáért, hogy jogosan megkövetelje azt, hogy aki ezen becsületében képviseli, vagy képviselni akarja, ne a szabályokkal támassza alá reátermettséget, hanem erkölcsi értékével, mert csak ezen alapon létezhet összetartás.

Vázzoljuk csak röviden az emigrációs helyzetünket.

Kétségtelen és elvitatlan az tény, hogy a csendőrség emigrációs egységét először egy Csendőrasztaltársaság termetette meg. Az is kétségtelen, hogy ehhez a vállalkozáshoz igazi csend-

őr kiállítás,áldozatvállalás és merészség kellett.Tiszhelyettesek és a benne levő tiszték között nem uralkodott nézeteltérés és pedig azért nem,mivel a közösség felett kizárólagosan csak is a csendőrhivatásbeni szellem uralkodott.Zavaró körülmény nem volt.

Jött a MHBK.csak dicséret a honvédségnek érte.De röktön a csendőrséget is saját és kizárólagos egyedüli/:joghatása:/alá tartozónak tekintette.Ami teljes alárendeltségbe taszította a csendőr eszmét,és a testület szellemének életére tört.Itt már aztán a vezérkedési és pozíció hajházás, a csendőr szellem és a csendőrökre erőszakolni próbáló Szolg.Szab. bilincs határozottabb formában összeütköztek.

Az alábbiakat tudomásvétel véget közlöm,hogy bármilyen esetleges félre értésnek,vagy szándékos félremagyarázásnak elejét vegyem.

A "MKCS.Grázi Bajtársi Asztaltársasága" céljául tűzte ki: A Nyugatra menekült cső.bajtársak felkutatását és közöttük a cső.testületi szellem ujjaélesztését.

a Hazánkból -üldöztetésük miatt- kimenekülni kényszerülő cső.bajtársak anyagi és erkölcsi támogatását és

egy csendőrlap megindítását,hogy azon keresztül a világon szétszóródott cső.bajtársakkal az állandó kapcsolatot fentart-hassuk és a cső.szellemet,valamint magyarságunk tudatát ápol-hassuk.

M.kir.csendőrök Grazi Bajtarsi Asztaltárasága,az azt életrehívók vállvetett munkájával,igen rövid idő alatt a Nyugatra menekült csendőrök többségének összefogó keretévé vált, Bajtársi Levelünk pedig a csendőrök általánosan kedvelt orgá-numává fejlődött.

Ilyen előzmények után, számos bajtársunk kívánságától is ösztönözve-indíttatva éreztük magunkat arra, hogy a valóságos helyzetnek megfelelően, a csak helyi jelentőségű "asztaltársaság" elnevezést és annak kereteit egy az egész világot átfogó cső.szervé: a "M.kir.Csendőrök Bajtársi Közösségévé" változtassuk, illetve bővítsük ki. Ami a cső.bajtársak legszélesebb körében osztatlan örömet keltett. Működésünket általános elismerés kísérte, amit az erre vonatkozó levelek és szóbeli nyilatkozatok százai igazolnak. Minden igaz cső.bajtársunk örült annak, hogy akadt néhány lelkes ember, aki önzetlenül, fáradságos és sok türelmet igénylő munkával létrehozta, majd egyik legkomolyabb emigrációs magyar szervé fejlesztette az Asztaltársaságot, illetve a M.kir.csendőr Bajtársi Közösséget.

A kezdeti 7-es taglétszám időközben sok százra növekedett és a Bajtársi Levél havonta kétszer megjelenő, általánosan elismert, magas nivóju közleményé fejlődött.

Am az 1949. év őszétől a M.kir.csendőr Bajtársi Közösség egy kisebb grazi csoportja, itt is, ott is különböző kifogásokat kezdett emlegetni a régi alapító vezetőséggel szemben.

A fő kifogás akkoriban az volt, hogy a vezetőség nem tart új, tisztújító választást. Bár a bajtársak legszélesebb köreiből csak bizalmat és megelégedést kifejező nyilatkozatok érkeztek hozzánk, vezetőségünk mégis eleget kívánt tenni eme kis csoport kívánságának és 1950. január 8-ra tisztújító összejevetelt hirdetett meg. Ezt az összejevetelt azonban, -megint csak a kifogásoló csoport kívánságára- január 15-re halasztottuk. Ez alkalommal a kifogásokat emelő csoport szónoka, -legnagyobb meglepetésünkre- a tisztújítás további elhalasztását kívánta, amíg a vezetőséggel szemben felmerült differenciák tisztázást nem

Ekkor merült fel először hivatalosan ilyen állítólagos "differenciák" létezése, melyeket azonban akkor, megismételt kérésünkre sem voltak hajlandók megnevezni, illetve konkrétizálni. Így az összegyűlt bajtársak többségének kívánságára, a tisztujjitást megtartottuk, amelyen a még ki nem vándorolt régi "alapító" vezetőségi tagokat, -több új vezetőségi tag beválasztása mellett, -eredeti tisztségükben megválasztattak. A választáson, amely titkos szavazással folyt le, a kifogásokat emelő 6 tiszt bajtárs tartozkodott a szavazástól, sőt közülük 2, akiket -a hivatalos jelölő lista alapján- tisztségre megválasztottak, erről nyomban leköszönt.

Az új /:lényegileg tehát a régi, alapító személyekből álló/ vezetőségnek egyik első dolga volt, a fent említett csoport szónokához intézett levélben arra kérni őket, hogyha valóban vannak "differenciák" úgy azokat közöljék, hogy végre bajtársi szellemben megbeszélhessük és a lehetőséghez képest kiküszöbölhessük azokat.

Ezen előzmények után, február 23-án, este 7 órakor a fenti céllal a kifogásoló csoport bevonásával, kizárólag csendőrök részvételével összejövetelet tartottunk.

Ezen összejöveteleken a kifogásoló csoport vezetője három, külön tiszti összejöveteleken felvett, jegyzőkönyvet olvasott fel, amelyek a csoport kifogásait tartalmazták.

A nem elvi jelentőségű, vagy személyi kifogásokat most nem említve, a fő "differenciákat" az alábbiakban ismertettük velünk, /lényegi nem szó szerinti közlés./

1./ Az "Asztaltársaság", illetve a "M.kir.csendőr bajtársi Közösség" eltért eredeti céljától, mert honvéd és polgári egyéneket is felvett sorai közé, úgy hogy ma már a többség nem csendőrökből, hanem testülettől távolálló egyénekből áll, akik a tisztujtítás folyamán a vezetőségben is szerepet kaptak.

2./ A Mkcsbk. vezetője nem volt hajlandó ezeket a differenciákat külön cső.tiszti értekezleten, velük megtárgyalni.

3./ Egyik tiszthelyettesi állományba tartozó bajtársunk szerintük a tiszti tekintélyt romboló kijelentéseket tett.

4.ß Annak ellenére, hogy a Szolg.Szab. I.Rész alapján kell állnunk, mégis választott vezetőség intézi a MKCSBK. ügyeit, a rangidős tisztbajtárs helyett.

5./ Az összejöveteleken, későbbi megfélemlítési szándékkal feljegyzéseket készítenek.

6./ A B.L. 1949. évi 6.7. és 8. számaiban K.S.főtörm. bajtársunk által irt "Mult, Jelen, és Jövő!" c. cikksorozat valótlan-ságokat tartalmaz és azt nem lett volna szabad megjelentetnünk

7./ A B.L.-ben a tisztek azért nem írnak cikkeket, mert azok "átlóve" /: ? -valószínű értelme: megrövidítve:/ jelennek meg és a szerző sokszor még a cikk alap gondolatára sem ismer r

8./ A MKCSBK-et a vezetőség diktatórikusan irányítja.

9./ segélyezés nincs és a pénz mégis elfogy. aA vezetőség a segélyezést harmadrendű kérdésnek tekinti.

10./ Az "ötödik hadoszlop" tolakodott be közénk.

11./ Mindezek folytán a kifogásokat emelő 8 tiszt bajtársnak semmi köze ehhez a MKCSBK-hez.

12./ A B.L. bitorolja csak és joggal nem viselhető cső.cégérként a cimeres cső-kalapot, mert nem csak csendőrök vannak a közösségben.

A fenti kifogások alapján a 8 tagú tiszticsoport, ajelenlegi MKCSBK.hejlyébe a következő elvek szerint szervezendő Cső.közös- séget kíván életre hívni:

A./ Tisztán a Szolg.Szab.I.R.alapján megalakulni, tehát a közösség feje a rangban legidősebb cső-tiszt legyen és a Cső. közösségnek kizárólag csendőrök lehessenek a tagjai.

B./ Grázba havonta kétszer tartsunk összejövetelt, az elsón csak csendőrök, a másikon mások is résztvehetnek.

C./ A B.L. saját rezsiben fenntartandó, de egy cső.tiszti bizottság megjelenése előtt cenzurázza meg a kefelevonatot, nehogy a "Mult, Jelen és Jövő"-höz hasonlatos cikkek megjelen- hessenek.

D./ Posta fiók bérlendő és a levelek és értékek átvételére bizottság létesítendő.

E./ Különválasztva kell kezelni a B.L. pénzeit és a segélye- zési alapot.

F./ A posta fiókba érkező küldemények már az E./pont szerint rkkülönítendőék és

G./ Ezt a körülményt a B.L.-ben négyszer egymás után Megje- lentetendő.

A fentiekre vonatkozó szavazás során --bár a tiszthelyettes karból, munkájuk miatt, számosan hiányoztak-- a többség az eddigi , régi rend fenntartása mellett nyilatkozott meg.

Ezután a kifogásokat felolvasó tiszt-bajtárs el akart tá- vozni, de a közösség vezetője felkérte, hogy a kifogásaikra és javaslataikra adandó választ éppen úgy hallgassák meg, mint ahogy mi az ő másfélórás előadását meghallgattuk.

Pár perc múlva azonban, a rangidős tiszt-bajtárs /:aki kü- lönben már korábban, írásbelileg bejelentette kilépését:/ fel-

állott és azzal a kijelentéssel, hogy a B.L. a "népi demokratikus szellemet képviseli és szellemével, a népdemokráciát szolgálja"-a 8 kifogást tevő tiszt és egy főtörm. bajtársunk felállt és eltávozott,

A fent ismertetett "differenciákra" illetve kifogásokra -miután azonali, szóbeli válaszukat nem hallgatták meg- az alábbiakban válaszoltunk.

Ad.1./ Honvéd és polgári egyéneket csak akkor vettük fel a gráci csoportba, ha ezt valaki kifejezetten kérte és személyi megbízhatóságát előzetesen gondosan lemértük. A nem csendőrök felvételét a Közösség vezetője már az 1949. február 14-iki Csendőrnapon /: lásd B.L. 1949. febr. 15-i III. évfolyam 2 számát/ bejelentette: Helye van köztünk minden olyan magyarnak, akik körülünk viharai jobbra-balra nem ingatnak; aki meg tud állni a krisztusi erkölcsiség és az önzetlen hazaszereteté~~nk~~ magaslatán. Sem akkor sem azóta, senkinek ez ellen még csak észrevétele sem volt, most azonban hirtelen "differenciává" lépett elő! Véleményünk szerint a hozzánk csatlakozni kívánó, tisztességese magyar honvéd-és polgári egyéneket már csak azért sem utasíthatjuk el, mert éppen a csendőrség erkölcsi kötelessége, mint otthon a múltban is! azoknak, akik hozzá lelki támaszért, erősítésért fordulnak, ezt a segítséget meg is adni. Az az állítás pedig, hogy a nem-csendőrök többségben vannak Közösségünkben, teljesen légből kapott. A csendőrök száma 16-szorosa a nem csendőr egyéneknek!

Ad.2./ A Közösség vezetője arra az állaspontra helyezkedet hogy Cső.közösségi ügyeket méltánytalan volna az abba beletartozó tiszthelyettesi állományu egyének részvétele nélkül tárgyalni.

Ad.3./ Egyik tiszthelyettesi állományba tartozó bajtársunknak állítólagos kijelentései legfeljebb személyi ügyet képezhetnek, ami közösségi ügyet nem érint. Véleményünk szerint -csakis értelemszerűleg, bajtársunknak egyéni kötelessége ezt a kérdést tisztázni.

Ad.4./ A Szolg.Szab. rendelkezései, itt az emigrációban természetesen nem érvényesíthetők. Éppen ilyen természetes viszont, hogy mindnyéjan elfogadjuk a szolg.Szab. szellemét és a köteles tiszteletet, ugyanis mint tisztességtudó magyarok, mindenkitől elvárjuk s meg is adjuk rangidősebb bajtársainkkal szemben. A kifogásuló csoport elsősorban azt kifogásolta, hogy a régi /alapító/ vezetőség nem tart új választást. Most pedig azt kifogásolta, hogy a Közösségnek választott vezetőség van. Maga az ellentmondás mutatja a kifogás alaptalanságát. De ettől eltekintve, egy szabadság társulás útján összejött Közösség csak is szabad, demokratikus választás és döntések alapján működhetik.

Ad.5./ Feljegyzéseket csupán a csendőrség emigrációs életének megörökítésére, testületünk iránti tiszteletből készítetjük. Senkit azzal nem fenyegettünk és feljegyzéseink semmi személyeskedést nem tartalmaznak. Krónikát írni azonban kötelességünk.

Ad.6./ K.S.főtörm. bajtársunk cikkei a múltban hól ritkábban, hól gyakrabban előfordult olyan vásszáságokkal foglalkoztak, amelyeket itt Nyugaton látott példák szerint is, a jövőben ki kell küszöbölnünk. A cikkek különben a csendőrség szellemét a legnagyobb szeretettel dicsőítették.

Ad.7./ A B.L.-ben irt cikkeknel -éppen bajtársias szelleméségünknel fogva-sona eszünkbe sem jutott azt nézni,hogy tisztól ,vagy tiszthelyettesi állományba tartozó egyéntól származnak-e. Az egyetlen amit vizsgáltunk,az volt,hogy a beküldött irás megfelel-e bajtársi szellemünknek, a B.L.,sajnos korlátozott terjedelmének és általános irói mértékének.Ha a B.L. 8 oldal helyett 18-on,vagy 20-on jelenhetne meg,akkor nyilván a közölt cikkek sem "átlóve" /?/ jelennének meg.

Ad.8./ A MKCSBK.-et demokratikusan /:titkosan:/ választott vezetőség irányítja.Aki összejöveteleinken valaha is résztvett,meggyőződhetett arról,de ezt különben a B.L. mindensora is sugározza,hogy mi szerető családot képezünk,ahól diktatúrának szerepe nem lehet.Ha a Szolg.Szab. I.R. alapján autamikusán elnöklő vezetőnk volna, a diktatura nehezebben volna elhárítható,mint így.

Ad.9./ Segélyezés van és ha valaki azt a fáradságot venné,mielőtt alaptalannak gyanúsításával előállna,hogy megtekintené erre vonatkozó jegszéseinket és könyvelésünket,egy pillanat alatt megállapíthatná,hogy egyetlen hozzánkforduló bajtársunk sem távozott üres kézzel tőlünk.

Ad.10./ Kik azok?Mi nem tudunk róluk!Általános vád helyett cső.bajtársi kötelesség volna konkrét adatokkal szolgálni-ha ugyan vannak ilyenek!

Ad.11./ Sziveskedjék fellapozni a B.L.1949.szept.10-n kelt 9.számát /54.oldal/ Ezt irtuk több mint félévvel ezelőtt! mi nem törünk kizárolagosságra,hanem csak azokat invitáljuk soraink közé,akik a cső.bajtársi szeretetet s egyetértést valóban vállalják.A mi táborunkban nincs és nem is lehet frakciózás. Amelyik pillanatban valaki eltávolodik a testvéri egységünktől

önmaga vált le testünkről, mivel mi nem tömegre vadászunk, hanem családi közösséget akarunk alkotni. Ez a mi válaszuk.

Ad.12./ A magyar címerhez minden tisztességes magyarnak joga van. A magyar címer nem csak a csendőröké, hanem valamennyiönké, Ezt sem nekünk, sem másoknak kisajátítani nem lehet. Hogy a B.L.-et polgári személyek is szívesen olvassák, az csak a csőszellem dicsőségét öregbiti.

A kifogásoló csoport tervezetére az alábbiakat válaszoljuk:

Ad.A./ Lásd az Ad.4./ alatti válaszukat.

Ad.B./ Fent ismertetett kifogásaik szerint másoknak nem volna szabad résztvenni Közösségünkben. Most pedig egyszer egy hónapra mégis megengednék ezt. Szabad tehát, vagy nem szabad nem csendőröknek résztvenni? Ez elvi kérdés, nem hangulat kérdése!

Ad.C./ A B.L.-t eddig is saját rezsiben tartottuk fent. Mindenféle cenzura ellen-már csak demokratikus felfogásunknál fogva is-tiltakozunk. Ezen felül a B.L.-nél előzetes cenzurát gyakorolni a fenti javasolt módon azért sem lehet, mert kefelevonat nincs.

Ad.D./ Helyeseljük! A bizottság minden délelőtt 8-12 legyen permanenciában! Költségeire kérünk fedezetet!

Ad.E./ Régen különválasztva kezeljük, s egy bajtársi találkozón be is jelentettük!

Ad.F./ Elkülönítve kezeltetnek!

Ad.G./ Felesleges.

Hogy történt meg a fentebb leírtak? Nem másként minthogy amikor az MHBK, megalakult, kezdet kezdetén, 90 %-ban csendőrtisztek és tiszthelyettesek lettek kijelölve csoportterületvezetőkké. Most még 28 év után is sokhelyen a csendőrök a MHBK vezetői.

Az esetek mellék zöngeményei ezt a helyzetet csak kiélezték. Széjjelszakadás tökéletes volt evégből.

Ezen rettenetes zilált állapotban "Conpenzióként" a vezetést a csendőrök felett egy magas rangu nyugállományu egyén átvette. Az első benyomás megnyugtató jelenségként könyvelhető el. Ezt a körülmény mi sem igazolja jobban, mint az, hogy azok a személyek, akik jogot formálhattak volna érdemeik végett bizonyos elsőbségi tekintélyre és respektálásra, feltétel nélkül letették a vezetést olyan személyek kezébe, akik akkor amikor a veszélyek tömkellegével szemben /:letartoztatás, hazatoloncolás oroszoknak való átadás, otthon levő hozzátartozók megkinzása:/ stb. kellett szembenézni, még híriket sem hallatták. Ez az igazság. /:A Mór mehetett:/.

A másik megnyugtató körülmény /:ami észrevehető volt:/ amolyan hallgatólagos beleegyezés főle a vezetés átvételével kapcsolatban azoktól akik magas rangjuknál fogva, valamint tényleges viszonyuknál fogva feltétlenül jogos beleszólásuk lett volna a vezető személyét illetően. Harmadszor és nem utolsó sorban a csendőrök nagyrésze sem tiltakozott, elvégre fogalmuk sem volt, mi lesz?

Az egyesülést betetőzte az angliai csoport beolvadása is, ki tudta miért? Tehát tény és való, hogy olyan cső. egység volt kialakulóban, amihez reményeket lehetett fűzni. Ezt a reményt azonban tönkre zuzta az a rendkívüli levél ami az alpját tárta elénk ujlétünknek. Mert a sok szép és valóban szükséges alapelvek közé odateszi hivatásunknak a katonai parancsnokság alá való rendelését, sőt a katonai tekintélyt kötelező fölérendeltségi viszonyba helyezi a csendőr tekintély fölé.

Utána Lásd az MKCSBK. és az MHBK.viszonya l.bek.Itt nem a fegyelem valóban szükséges és elengedhetetlen voltát bírálom, hanem annak szellemi fenntartását.Helyesebben azt a szellemséget ahogy azt fenntartsák a csendőröknek.

Ime nyakig állunk a multban és pedig ép ott,ami a jövőnk legtilosabb területe./:itt nem a hivatásbeni cső.szellemre gondolok:/ ez a körülmény a rákfene csiráját ujból elvetette. S ezzel az intézkedési modor súlyos és végzetes hibákat tett.

relszakadtak az egységért elfolytott indulatok és belemart a rákfene az egység hangulatába.Széjjelszakadtunk tökéletesen. A megértésnek még a halvány reményét is elvesztették,mert sem ennél,sem annál a csoportnál nincs meg az alap ami felül emelkedne mindennen s fenntarthatná az összeséget.Ezt betetőzik kísézőként az angliai kőrlevelek.Csendőr Testületünk leggyászosabb fejezete ez. A csendőr testület és hivatásbeni szellemének Gályrabbilincsekbe való verése.Ime itt állunk,hogy a mult szégyenteljes büneinek árnyai megtestesültek és valósággá váltak.Nagyon sok csendőr visszagondolva a mult gyászos helyzetére,nem ohajtottak a Szolg.Szab.alapján csendőrök lenni ép ugy mint soha nem óhajtottak, más,csak m.kir.csendőrök akarnak lenni.De vannak ellenkezők is.

A csendőröknek választani kellett:ide vagy oda ? A választás a következőkép oszlott meg; voltak akinek csendőrönérzetüket nem bántotta a bakaként taszigálták ide-oda.Ezek közé tartoznak a legfiatalabb csendőrgárdabeliek,akiknek fogalmuk sem volt mi is a hivatásuk.Hogy is lenne,hisz a katonaságtól a tanzászlóaljig és onnét a frontra jutottak. /:Lásd "A csendőrök a Kárpátokon" című történelmi napló jegyzeteket:/ és Lásd a kaszárnya szelleméről irtakat.

Idetartoznak aztán a /:"pozíciós" halászlé, az öntömjénezők valamint azok akiknek "borítsuk fátyolt a multra" a slágeruk:/ Ilyeneknek nem érdekes vagy nem lehet érdekes a csendőrhivatás beni önérzet.

Voltak akik azt mondták, hogy megyek a másik oldalra, mert ott egy hatalmas tudású izig-vérig csendőr a vezető. S ez biztosíték nekem arra, hogy csendőr hivatásom~~nak~~at s mivoltomat nem fogják lealacsonyítani. Mert ezzel a ténnyel feltétlenül számolni kell a csendőrségnél, hogy Hazánkért és Nemzetünkért kiontja az utolsó csepp vérének is, de nem hajlandó honvéddé vedleni és pedig azon egyszerű oknál fogva, mivel joggal büszkék hivatásukra. Azután meg nem bírnák elviselni, hogy a "szellemét" katonai ellenőrzés alá helyezték és ez által becsületük, hitük és dicsőségük fölé kontrollt állítsanak. Nem bírnák azt sem elviselni, hogy a tiszti karát és vezetőségét bárkivel szemben is alárendelt szerepbe kényszerítsék.

Meg kell állapítani azt is, hogy egyik csoportnál sem volt észlelhető a politizálás csendőrvonatkozásban, de elég volt az amikor beszélgetések közben a politikai színezetnek látzatát keltették. Ez is hiba. Azonban elenyésző a Szolg. Szab. dekadációs oldalával szemben. Az is kétségtelen, hogyha nem is olyan alapon vezetik, de hiba van a vezetésben. Még pedig a szellemisség körül. Mi sem bizonyítja jobban azt, mint amikor egy tiszthelyettesi kar tagja azt a javaslatot terjeszti elő, hogy a tiszthelyettesi kar maga láthassa el becsületének védelmét, mert elutasításra talált azzal indokkal, hogy az csak a "széjjelhuzást" idézi elő. Vajon miért? Miért nem lehet becsülete egy tiszthelyettesnek? Az elmúlt sok-sok megalázás és megtiprás talán garancia arra, hogy tovább nem folytatódik?

Tehát a csendőr mivolt és a hivatás szellem mellett árnyékként ott áll egy szomorú és fájdalmas emlék sötét színejele.

Ez az emigrációs helyzetünk belső és külső tükré.

Semmi esetre sem nevezhető ez a helyzet egészséges helyzetnek. Különösen nem akkor amikor dekorációként az elvakultsággal vagy rövid látással vonják körül. Elfeledkezvén arról is, hogy "jogfosztottságban" élünk, de különösen arról, hogy ilyenfajta "dirigálások" nagy ellenszéllel találkoznak és többé nem lehetnek -létezhetnek-. Miután mindenki elfeledkezne arról, hogy minden katonai szabályzat, ami a fejlődő korunk szellemével a hatályba lévő USA, Angol, Francia és ezek felett az európai hadsereg részére kidolgozott szabályzatokkal nem egy alapra helyezkedik, nem más mint papír.

Azt, hogy mi a különbség a Szolg. Szab. és a fent írt Szabályzatok között? Azt rég meglehetett volna tudni, persze nem ilyen alapon ami létünk dicső voltját reprezentálja. Szinte tragikusan hatnak azok a szavak, amikkel a szabályzatok bábszínházát melyik §-sal jelenthetik ki azt, hogy "egyedül jogosult a vezetésre". Akkor amikor semmiféle szabályzat nem bír jogerővel.

Tehát a lélek és az erkölcsi erő kell, hogy legyen mindennek az alapja és nem a papír. Ez is itt kötelezően fennáll. Emigrációs, jelen helyzetünkben csak egy szabályzat és jog létezhet, ez a "fejlődés joga" és annak "szabálya".

Vigyázzunk a romokra és a mentésre. Ha jót akarunk kihuzni alóla, ne huzzuk ki a hozzá ragadt rosszat is, mert megtagadjuk a jövőt.

Jelen emigrációs helyzetünk szigorú kötelességeit kiméletlenül és igazságosan tárjuk elének. Először is feltétlenül szük-

séges közös egységünk a "Csendőr egység". Tehát mindazokat a hibákat amik akadályozzák egységünk teljességét, könyörtelenül azonnal fel kell számolnunk.

Tehát nem vezetőknek, hanem "vezetőségnek" kell lennie. Vezető csak hivatásunk szelleme lehet.

Az utóbbi 10 év alatt a kanadai 8 tagú vezetőség, becsületes munkája és szorgalma által sok elismerést és megbecsülést kapott a volt m.kir.csendőrség. Érdemeink is vannak. Ügyvezető és B.L.szerkesztő, fáradságot és időt nem sajnáló bajtársunk "Csendőr muzeumot" állított fel, ami az utókornak hirdeti volt Testületünk hírnevét.

Azt is tudjuk, hogy ez az önzetlen ügyvezető és B.L.szerkesztő bajtársunk, 1973. december 31-én, tisztségétől megvált, s remélni merjük, hogy méltó utódra talál az új MKCSBK. vezetősége.

Az Új MKCSBK. Világszervezet vezetőségében bele kell tartoznia a jelenlegi vezetőknek egyes tagjainak, s helyt kellene adni az eddig részt nem vett, jogosan helyt és szót kérhető azon magas rangú egyének is akik az emigrációkban léteznek. Ez lenne az "Álap Gyök". Ugyan akkor a fiatal gárdának feltétlenül biztosítani kell helyet a vezetőségben az öregek mellett. Mind a két kornak van mit tanulni egymástól, amiket hasznos dologként át kell venniök. Ezzel a szellemiségünk egy olyan magas fejlődési fokot érne el, aminek rendkívüli haszna lenne jövőnk gyors kialakulásánál.

Ez egy olyan összetétel, ami egyedül képes fenntartani létünket és alapja lehet jövőnknek. Csak így lehetne zökkenő nélkül érzékeny fájó sebek ejtése nélkül a haladó kor szellemét bennünk és létünkben úgy átvinni, hogy abból kifolyólag úgy a

régi mint az új kor megfelelően jelenünk alkotó erejének. Itt ezen erőben egyesül az öreg bölcsesség és a jövő szellem friss ereje. Ez az erő gránit alapot ad jövőnknek.

Sok mindenféle érzéseket és indulatokat vált ki az itt leírtak. Arra kérem csak a jó Istent, hogy mindenek felett a legtisztább és legszentebb érzés győzzön az érzelmek felett; a

"C S E N D Ó R B E C S Ü L E T !"

A JÖVŐNK KÖVETELMÉNYEI!

Ahogy az elmúltakat egy új világ kialakuló ereje megsemmisítette és jelenünket kormányozza, épp úgy a jövőnk is ezek az erők fogják alkotni.

Részünkéről csak egy teendő van; Megértve az idők szavát teljes erőnkkel azon igyekezni, hogy azokká az egyénekké formálódjunk át, akik megfelelhetnek a jövőnek.

Évégből -mint már írtam- számot kell vetnünk magunkkal és az érzelmi káoszok zavaró légköréből ki kell emelni magunkból azt a lelket amit megkövetel tőlünk jövőnk új világa. Ez nem könnyű dolog.

Itt kettőn áll a vásár. Vagy az értelmetlenség és hiábavalóság vonalán maradunk, akkor elpusztulunk, vagy emberek tudunk lenni és minden felesleges fejlődést akadályozó sallangot letépünk magunkról és egy boldog csendőrijövő pionérjai leszünk.

Hogy az új világnak mi lesz a törvényes alapja? Az az emberi ség modern gályarabvilágának halálos ítélete és az emberiség jövőjének törvényes alapja. Természetes és magától értetődő, hogy ebből kifolyólag a törvényes végrehajtások valamint az államnak államhatalmi, társadalmi berendezései aszerint fognak átformálódni, ahogy azt tőlünk az emberi jogok törvényei megkövetelik.

Igy formálódik át azután a szellem is, ami elsősorban is a követelmény. Tehát a jövőnk elsősorban követelése a tökéletes hivatásbeni szellemünk megtartása. Ezt csak úgy tudjuk elérni, ha úgy a szellemünkben, mint Testületünkben a legteljesebb "függetlenséget" tudjuk magunknak biztosítani. Tehát a "függetlenségünknek" feltétlenül meg kell, hogy legyen. Ezután fel kell számolni azt a szellemét ami az alárendeltet közönséges robbottá gyurta és emberi méltóságától megfosztotta. Meg kell teremteni azt az erkölcsi alapot, aminek uralnia kell a vezetést. Könyörtelenül fel kell számolni a szellemi nomádságot és a határozatlanságot. Ha ez meg van, megfoghatjuk a ceruzát és oda állhatunk a fehérpapír elé, hogy felrajzoljuk "Csendőr jövőnk" kőrvonalait.

Ehhez azonban nem a góg, a selyempapírba csomagolt korbács, nem az állapostolok vagy a virágos kertnek álcázott politikai boszorkánykonyhák kellene, hanem isteni hit, krisztusi becsület őszinteség, szellemi és cselekedeti tisztaság kell. Ezeknek azonban nem papíron, hanem a szivekben kell lennie!

Ha levetettük a rajtunk maradt hibáink rongyfoszlányait és megértsük és átérezzük azt, hogy édes Hazánk új ezerévének és Nemezünk jövőjének alapjait kell letenünk, az új világ szellemének biztonságát teszünk arról, hogy megértettük az idők szavát, megfogjuk alkotni egységünket.

Bölcsességben és magyarságában Szécsenyi és Deák szelleme hason át bennünket és akkor büszkén szoríthatjuk meg egymás kezét, becsülettel.

De addig amíg nem a jövőnk hanem a gyászos múlt vezet bennünket, ne nyuljunk egyikhez sem, mert szentségtörést követünk el. Mélyre pedig ne sülyedjünk ennyire, mert a csendőr becsületért

kiomlott Bajtársi vére taposunk.

Vezese bajtársakat a magyarok Istene azon küzdelmükben hogy uj világunk Csendőrségét a "Hiven,Beccsülettel és Vitézül" jelszavak dicső örökében az emberiség magasztos szolgálatának érdekében megalkossák és felvirágoztassák.Ugy adja a magyarok Istene!!

A csendőrbeccsületért,hősihalált halt Bajtársaktól reánk-hagyott örökségünk,martirsorsban vergődő halálra kinzott Bajtársaink könnye és sóhajai követelik tőlünk,hogy "Csendőr légy mindhalálíg."

Jegenyész Pál
Jegenyész Pál
 szkv.m.kir.csendőr főtörm.

U.S.A. Lake Geneva,1973.december 1.

AZ 5. HADOSZLOP ELLENI KÜZDELEM.

Napló töredékek.

Ezen munkámat, a szombathelyi m.kir.csendőr órparancsnokképző iskolában, -csendőrtiszt- tanárain előadásából vett feljegyzéseimből és 28 éve folyó küzdelmes évek alatt tapasztalt és látott esetekből állítottam fel.

28 év~~a~~ óta figyelemmel kísérem az emigrációs élet nehéz küzdelmeit, s ezekben a nehéz küzdelmes években, azt kellett tapasztalnom, hogy hol itt, hol ott bukkantak fel egyes egyének azzal a szépen hangzó szólamokkal, hogy én küzdök az 5. hadoszlop ellen.

Láttam sokfajta vonalat, amelyeken az irányítók az egyes magyarokat futtatták. Évek során már annyi vonal alakult ki, hogy az ember nem volt képes kiismerni magát, hogy vajjon kihez, vagy hová vezetnek ezek a vonalak. Azt azonban gyakran lehetett tapasztalni, hogy hol az egyik, hol a másik vonalvezető, több esetben a vonalonjárókkal együtt lebukott.

Miért történtek a lebukások?

Azért, mert azok akik azt a bizonyos ugynevezett -kémelhárítószolgálatot- vállalták, nem voltak és nincsenek tisztában azzal, hogy ezt a nemzetmentő munkát hogyan is kell elvégezni. Talán lehetne arra is gondolni, hogy ezért a szolgálatért járó csekély összeg legyen meg, az anyag gyűjtés majd csak jön magától. Valószínűnek tartom, hogy nem csak én, de nagyon sokan tudják, hogy milyen aljas munkát végeztek saját jólétük biztosítására és nem a nemzet javára.

Engetessék meg nekem, hogy az alábbi munkámat, s tapasztalataimat, okulás céljára mindazok elé tárjam, akik még talán nincsenek tisztában azzal, hogy mi is az a kémelhárítás /Defenziv/ szolgálat.

I. Rész.

Ma minden állam arra törekszik, hogy egy reá kényszerített háboru esetében az ellenségeinek kellemetlen meglepetésekkel szolgáljon és ezért a hatalmi tényezői összes erőforrása-
inak igénybevételel, úgy igyekszik kiépíteni, hogy azokat minél nagyobb mértékben a háboru szolgálatába állíthassa. Ez az építő munka már békében folyamatban van, majd a politikai feszültség idején fokozódik, azért, hogy az erőforrások a

háboru tartama alatt a legnagyobb mértékben kihasználhatók legyenek.

Az erőforrások a háboru sikeres befejezésére döntő befolyást gyakorolnak.

Természetes, hogy az egyes államok más államoknak-különösen olyanoknak, amelyekkel földrajzi fekvésüknél vagy külpolitikai céljaiknál fogva is érdekellentétben s így háboruba keveredhetnek- igyekeznek erőforrásait kifürkészni, felderíteni, a saját erőforrásainak titkait ellenben minál jobban elrejtteni. A hadviselés mai fejlettsége mellett az államoknak már béke idejében elő kell készülniök egy esetleges fegyveres mérkőzésre; az előkészületeknél pedig számításba kell venni a várható ellenség erőviszonyait, a felkészültségét, a haditerveit s általában a hadviselést befolyásoló összes tényezőket. Ezeket a tényezőket csak is hirszerzés útján lehet megismerni, miért is a hirszerzés a hadviselésnek egyik nélkülözhetetlen kelléke de éppen ugy szükséges az ellenséges hirszerzés ellen való védekezés is.

A hirszerzés már békében megkezdődik, illetve folyamatban van. Ennek a tevékenységnek titokban, rejtett utakon, föld alatt irányított és végrehajtott aknamunkáját kémkedésnek, az ellene való védekezést pedig kémelhárításnak nevezzük.

A kémkedés nem új keletű, az Ókorban éppugy hozzátartozott a hadviseléshez, mint ma az atomkorszakban. Csak utak és módok voltak mások, melyekkel az ellenfél erejét kikémlelték és a beszerzett hirszerzést továbbították. A kémkedés területei azonban nem voltak oly nagyok mint ma, mert a mostani milliós néphadseregek felállításához, felszereléséhez és mozgatásához sokkal több minden szükséges, mint a kisebb seregek korában.

Könyvtárakat bujva, számtalan feljegyzést találtam arra vonatkozólag, hogy már az egyiptomiaknál, a zsidóknál, a perzsáknál és görögöknél nagyban virágzott a kémkedés.

Az első leírt kémkedési eseteket az Ótestamentomban találjuk. Mózes Egyiptomból 12 vezető férfit küldött ki a zsidók törzseiből azzal, hogy derítsék fel Kánaán földjét. Később Józsué, ki szintén résztvett a felderítésben, két külön kémeket küldött Setimből Jerikóba. Ez két küldött az oztani lakók közül egy Ránáb nevű nőt birt rá arra, hogy hazáját és nemzetét elárulja.

Kr.e. 1300-ban a Ramses-dinasztia ugyszolván rendes hirszerző és országleiró irodát tartott fenn. Győzelmeinek nagy részét jól megszervezett hirszolgalatuknak köszönheték.

Kr.e. 519-ben Dárius Babilon városát már husz hónap óta eredmény nélkül ostromolta. Ekkor egyik hü embere, Zopyrus, felajánlotta szolgalatát Babilon meghódítására. A tervét úgy hajtotta végre hogy mint Dárius által üldözött ember, bemenekült Babilonba és ott látszólag felajánlotta szolgalatait az ellenségnek azért, hogy Dáriuson bosszút álljon. Hogy e lépése indokoltnak lássék, összeverette magát, fülét, órrát megcsonkította s ilyen állapotban Dárius lovassai által üldöztetve, bemenekült a városba. Itt szívesen fogadták és annyira megbiztak benne, hogy kezdetben egy kis csapat vezérletét, később meg egy egész arcvonalat biztak rá. Most jelt adott Dáriusnak, hogy a város ostromát az ő arcvonalán megkezdheti. Dárius meg is indult és rövid idő alatt sikerült Babilont elfoglalni. Amit egy hadsereg husz hónap alatt nem tudott elérni, azt Zopyrus, az ügyes kém husz nap alatt elvégezte. Ez a kém egymagában felért egy egész hadsereggel.

Kr.e. 408-ban Xerxes perzsa hadai elsöpréssel fenyegették Görögországot. A görög haditanácsban az a nézet alakult ki, hogy a perzsa hadakat a thermopylei szorosban kell feltartoztatni. A haditanács a szoros védelmét Leonidas spártai királyra bizta. Leonidas maroknyi csapatával napokon keresztül hősieen ellenállott a támadó perzsa hadaknak, ugyanannyira, hogy azok nem csak hogy nem tudtak előre jutni, hanem még a legjobb csapatok is kénytelenek voltak óriási veszteséggel hátrálni a hős görögök elől. Xerxes toporzékolt dühében. A zavar már tetőfokon állott, amikor egy ember, -nagy jutalom reményében- fontos hirekkel jelentkezett Xerxesnél. Elmondta, hogy a szorost övező hegyekben van egy úgynevezett Anapiai-ösvény, mely a hegygerincen keresztül a görögök hátába vezet. Ezt az ösvényt ismerték az ott lakók, de csak egy áruló akadt közöttük, s ez sem görög, hanem trák származásu Ephialtes volt. Xerxes rendkívül megörült a hirnek s az éj leple alatt 10.000 harcost küldött Ephialtes vezetése alatt az ösvényen a görög hátába. A megkerülő csapat az ösvényt védő görög csapatokat a hajnali pirkadáskor meglepte és visszaverte, majd azonnal hozzá látott a hegyösvényen való leereszkedéshez.

Leonidas is hirt szerzett a perzsák megkerülő mozdulatáról. Seregének feláldozására nem szánt nagyobb részét elbocsátotta

s a megmaradó 1000 emberével pedig folytatta a harcot a tulnyomó ellennel szemben. Itt estek el ők mindannyian, hősihalált halva. Amit nem tudott Xerxes ezer és ezer harcossal elérni, azt elérte egy ember, Ephialtes hazaárulása. De a győzelem még így is 2000 perzsa életébe került.

A kémkedés a rómaiak fénykorával aláhanyatlott. A római hadvezetés a katonai és erkölcsi fölényben bizva, a hadvezetésnek ezt az eszközt nem használta. Julius Cézár, mint katona, egyenesen lealacsonyítónak tartotta, hogy a pharsalusi győzelme után Pompejusnak kezében került levelezését elolvassa.

Róma bukása után sokáig nem találjuk a kémkedésnek nyomát a történelemben, azonban a középkorban az állandó hadseregek létesülésének korszaka a kémkedést újból felszínre hozta.

VII. Károly francia király idejéből olvastam először a kémkedést, a törvénykönyvekben. Az ő korában a kémek elleni védekezés már törvényes alapon nyugszik.

Amilyen arányban az erőtényezők az állam életében szükségszerűen mindig jobban és jobban fejlődtek s ahogyan az államok azokat mindig jobban és jobban a fegyveres erő szolgálatába állították ugyanúgy a kémkedés szükségessége is mindig jobban és jobban előtérbe került.

A békebeli kémkedés akkor kezdett kialakulni, amikor egyik állam a másikba követekkel képviseltette magát. Bár a követeknek és a személyzetüknek az volt a feladatuk -és ma is az-, hogy az államuk érdekeit a másik állam területén megvédjék, mégis figyelemmel kísérték az idegen állam életének katonai, politikai, gazdasági és néplélektani téren megnyilvánuló eseményeit és a jelenségeit. Ez már a középkorban is ismeretes volt. A követek megis ragadtak minden alkalmat, hogy a másik államtitkaiba betekintheszenek. V. Károly német-római császár ezért őrségekkel őriztette a követségeket, hogy rájuk nézve bántó ne legyen, diszórséget állított ki, mondván: A kanári madarak aranykalitkában csiripeljenek.

A középkor és ujkor nagy hadvezérei teljes tudatában voltak már annak, hogy a hadvezetésben a kémek munkáját nem lehet nélkülözni s ezért nagy összegeket áldoztak a kémkedésre. Fényes haditetteik alapján sokszor kémszervezetük sikeres működésének köszönhették.

Ugy is van. Egy-egy jolsikerült kémkedés ütközeteket, csatákat nyer meg, hadműveleteknek változtatja meg s sorsát, hadseregeket

semmisíthet meg./:Lásd! Koria-i harcokat,Viet-Nam-i dzsungel gorilla küzdelmet:/ A titokzatos harc,a láthatatlan hadsereg nemzetek életét teheti tönkre,felboríthatja az állami rendet és sirba temetheti egy nemzet egész jövőjét. /: Lásd! Magyarország sorsát és a többi közép-európai országok sorsát.:/

Nagy Frigyesnek,akit a köznyelv a kémek atyjának nevezett, az alábbi nyilatkozatát jegyezte fel a történelem: "Ha az ellenség szándékáról mindig értesülnénk,akkor egy gyengébb hadsereggel mindig győznénk." "Háboruban csak egy szakácsra és száz kémre van szükségem."

Napoleon 1808-ban Soult tábornokhoz intézett levelében többek között a következőket írta:" Vannak háborúk,melyeket nem annyira a gyalogság,lovasság vagy tüzérség nyer meg,hanem a kémkedés,ezért a hadvezérnek ezzel is mint döntő tényezővel számolnia kell."

Napoleon a leghíresebb kémjét Schulmeisztert,az ulmi győzelmé után amikor Mack osztrák tábornok hadseregét teljesen körülfogta és elfogta a következő szavakkal mutatta be tábornokainak! "Íme,az ulmi győző!" Majd egy későbbi alkalommal a következőképpen nyilatkozott róla: "Ez az ember fel ér egy egész hadsereggel!"

Ezekben az elhangzásokban és kijelentésekben óriási igazságok vannak.

1914.augusztus havában Renenkampf és Samsonov Hadseregei Berlin ellen vonultak.Samsonov hadserege augusztus 25-én déli szárnyával Soldaunál állott,közepe pedig erőteljesen nyomult előre Tannenberg irányába.Augusztus 27-én orosz repülők jelentették,hogy német erősítések érkeztek és az orosz szárnyak felé vannak előnyomulásban.Samsonov éppen megakarta állítani a közép-előnyomulást,amikor Varsó felől egy repülőgép érkezett s belőle egy orosz vezérkari futártiszt szállott ki.Ez Samsonovnál báró Kellner kapitány néven mutatkozott be s Nikolajevics nagyhercegtől -az orosz hadsereg főparancsnokától-egy írásbeli parancsot nyújtott át,amely szemrehányásokat tartalmazott,hogy közép miatt nyomul elő oly lassan s egyben elrendeli az élénkebb ütemben való előnyomulást.

Samsonov a parancs vétele után már nem állítja le hadseregének a közepét,hanem még élénkebb előnyomulásra serkenti.Augusztus 28-án a német kettős átkarolás már érezte a hatását,

az orosz szárnyak összeroppantak. Samsonov a körülkerítés veszélyét látván, telefonon Varsóból Nikolajevics nagyhercegtől felmentő sereget kért. Nikolajevics szemrehányást tett az eseményekért, s midőn Samsonov a vett parancsot jelentette, Nikolajevics aziránt érdeklődött, vajjon Samsonov észnél van-e. Az események most már filmszerűen peregnek le. 29-én a német gyűrű bezárult és Samsonov egész hadserege megsemmisült. Samsonov erkölcsileg összeroppant, agyon lőte magát.

Ez a kém volt a történelem egyik legbátrabb és legügyesebb kéme, az eredmény pedig egy hadsereg teljes megsemmisülése: Ez az ember is felért egy hadsereggel!

Ezekután a rövid visszapillantások után láthatjuk, hogy a kémek és hazaárulók elleni védekezés a honmentés egyik legfontosabb ténykedése.

A második világháborúval járó események, hontalanná tettek bennünket. Bolsevizmus szörnyű nyomása uralkodik - most még 28 év után is - Hazánk földjén. Bennünket, akik a szörny elől - a világ minden részében, idegen földeken szenvedjük nemzetünk Tragédiáját - menekültünk, hogy még a bolsik a céljaikat, - megsemmisülésünkkel - elérhessék. Ezek igyekeznek élet-halál harcukba tekinteni. Az otthoni kommunisták sok száz magyar férfit és nőt küldtek ki Nyugatra, kiakarják kémlelni, hogy mi miben és hól vagyunk gyengék. Mert az 5. hadoszlop emberei ott akarnak bennünket megközelíteni, ahól leggyengébbek vagyunk, hogy könnyen kevés áldozattal de annál bizonyosabban elérhessék céljaikat.

Nyilván való, hogy a kémkedés ellen való küzdelemben minden igaz - a nagyvilágban élő magyarnak, ifjunak és öregnek részt kell venni. Ez a feladat nem nehéz, úgy hogy mindenki teljesítheti. -

Ha a kémek /: az 5. hadoszlop tagjai: / ellen sikeresen akarunk küzdeni, tudnunk kell, hogy:

- 1./ Mi a kémkedés és kit nevezünk kémnek?
- 2./ Hól és mikor dolgoznak a kémek?
- 3./ Mire kíváncsiak, mi érdekli őket?
- 4./ Hogyan, milyen eszközökkel és módszerekkel dolgoznak?
- 5./ Hogyan továbbítják a jelentéseiket?
- 6./ Miről lehet őket megismerni? és
- 7./ Hogyan védekezzünk ellene?

A munkám második részében foglalkozom a kémkedés testvérével a "Szabotázs" cselekményekkel.

II. R É S Z.

A S Z A B O T Á Z S R Ó L.

Ezen dolgozatomban már részletekben kifogok terjeszkedni minden olyan dolgokra, amik szorosán összefüggésben állanak a kémkedéssel.

A második világháboruba történt bekapcsolódásunk óta mint gyakrabban találkozunk egy annak előtte jelentőségében helyesen alig ismert kifejezéssel, fogalommal, az a :Szabotázs.

Emigrációs életünkben is sűrűn jelennek meg rövid közlemények, melyek szerint a világ különböző részein -titkos ügynökségek- nagyarányu szabotázscselekményeket hajtottak végre, vagy kíséreltek meg végrehajtani.

Ahhoz, hogy a szabotázs kérdés lényegét felismerhessük, ismernünk kell, milyen törvényszerű szükségességek hívták életre ezt a titokzatos, félelmetes fegyvert és milyen körülmények fejlesztették, -mondhatjuk- szinte felbecsülhetetlen magas értékükre ezt a harcmodort.

Ugy az első, mint a második világháboru bebizonyította, hogy a totális háboru korát éljük. Bebizonyították, hogy egy nagy háboru eredményesen megvívni, győzedelmesen befejezni csak akkor lehet, ha a hadviselő állam minden élő és holt, erkölcsi és anyagi erőforrásait, minden értékét, javát -fenntartás nélkül mindent és mindenkit- a háboru cél szolgálatába állítja.

Nem céloim a világháboru elvesztésének okait kutatva, utólagos megállapításokat tenni, azt azonban lerögzíthetjük, hogy: ellenségeink a világháboru alatt előbb felismerték jobban kihasználták és értékesítették a "gazdasági erőforrások", az "anyag", a "propaganda", háborujának jelentőségét, fontosságát. Vagyis azt az igazságot, hogyha sikerül beoltaniok a központi, illetve nagyhatalmak lakosságába a kishitűség érzetét, ha a háboru okozta elkerülhetetlen nélkülözéseket mint elviselhetetleneket sikerül a köztudatba dobniok, a robbantásokkal, terrorcselekményekkel, propagandával, rágalomhadjárattal a polgári lakosságot demoralizálni, háboru akarátát letörni képesek: akkor a diadalmas fegyveres erőből csakhamar vert hadsereg lesz. Lásd! a Viet-Nam-i szegyeteljes háboru eredményét.

A világháborúk mindenesetre megmutatták a szabotázsharc rendkívüli jelentőségét, megmutatták, hogy az ellenséges propaganda, a rágalomhadjárat, az erkölcsi és gazdasági erőforrások ellen intézett titkos, föld alatti megszervezett támadások a háború kimenetelére döntő fontosságúak voltak.

Ezt a tanulságot azóta minden modern hadviselő állam levonta és jól tudja, hogy a totális háború két fronton zajlik.

1./ A harcoló csapatok arcvonalán, a fegyverrel vívott harcban
2./ A hátszágban, a termelés gazdasági frontján és erkölcsi vonatkozásokban, nagy részt a föld alatt, alatomosan, aknamunka-szerűen, a munka megbénításával, a munkaeszközök tönkretételével, a lelkek megmétekezésével, egyszóval: a Szabotázsharccal.

Ez a harc látszólag talán humánusabbnak, vértelenebbnek tűnik a fegyvers küzdelemnél. De valójában nem az, mert az élet szinte minden megnyilvánulására kiterjedő szabotázsharc a nemzet ütőerét, valamennyi erő forrását támadja, szenvedő alanya tehát korra és nemre tekintet nélkül a nemzet minden egyes polgára, így a szabotázsharc kihatásaiban, a nemzet életére nem ritkán veszedelmesebb, kegyetlenebb és gyakran sorsdöntő is, mint a fegyverekkel vívott harc.

Végső eredményt elérni, -egy nagyháború győzelmes befejezését kieroszakolni- mindenesetre csak a kétféle harc mesteri egybehangolásával lehet.

Ugy a fegyverekkel vívott, mint a szabotázsharc előkészítő munkálatai béke éveiben folynak.

Végrehajtói ennek a hirszerzők, a kémek, a szabotörök.

A totális háborúk alapelvéből következik, hogy a hirszerző munkája nem csupán a szorosán vett katonai titok kikémlelésére szorítkozik, hanem felöleli a politikai, gazdasági, ipari, kereskedelmi, üzemi, sőt társadalmi vonatkozású adatok felkutatását, megállapítását is.

A szabotázsharcot tehát pontos hirszerzés előzi meg, mely hivatva van megállapítani a különböző sebezhető pontokat, hogy kritikus időpontban a szabotáló munka eredményesen végrehajtható legyen.

A SZABOTÁZSHARC LEHET:

1./ Katonai,

2./ Közlekedési,

3./ Gazdasági,

4./ Szellemi, továbbá

5./ Az állam és társadalmi rend
reifforgatását célzó szabotázs.

Vegyük már most sorra a különböző lehetőségeket:

ad.1. Katonai szabotázs, elsősorban a hadsereg személyi, anyagi mozgósításának, felvonulásának megakadályozására és szétrombolása útján. Ha megsemmisülnek a műtárgyak, tönkre mennek az utak, vasutak, villamosok, repülőterek és a mozgósított katonakötelesek a tervezett időre nem vonulhatnak be, vagy ha a mozgósított hadseregnek nincs lehetőségük a negy tervek szerint felvonulásra, akkor legkiválóbb hadműveleti elgondolás is csupán értéktelen terv marad.

De irányulhat a katonai szabotázs: katonai parancsnokságok, hatóságok általában a fegyveres erő tagjai, vezetői, fegyverzete, felszerelése, kiképző, élelmező szervei és berendezései, valamint a katonai fegyelem, fűggelem, a katonai rend ellen, és a támadással, rongálással, megsemmisítéssel, titkos propagandával, nyílt lázítással követhető el.

Az ilyen természetű szabotázs cselekmények végtelen kiterjedt és változatos skálája fel nem sorolható.

ad.2. A közlekedési szabotázs cselekmények elkövethetők:

Mindennemű közforgalmi eszköz, vasutak, pályaudvarok, vasuti műtárgyak, repülőgépek, repülőterek, gépjárművek, hajók, hajóállomások, tengeralatjárók, kísérletezési állomások, valamint ezek személyzete és különböző berendezései ellen, ugyszintén táviró, távbeszélő vonalak megszakítása, rádióállomások, üzemi kikapcsolása, Televízió állomások kikapcsolása és általában a közlekedési és híradóeszközöknek bámmódon történő megzavarása, megbénítása által.

ad.3. A gazdasági szabotázs: egyike a legelterjedtebb, legjellegzetesebb szabotázs fajtáknak.

Célja: A nemzetgazdasági erőforrásainak megsemmisítése, gyöngitése, hogy ez által a hadviselés érdekeinek ártson.

Elkövethető ez a gazdasági élet minden vonalán. A hadiiparban, a közérdekű üzemekben, a mezőgazdaságban a következő módokon:

- 1./ az üzemi munka megzavarásával,
- 2./ rombolással és
- 3./ kiéheztetésre való törekvéssel.

ad.1. Az üzemi munka megzavarása: történhetik munkaeszközök elrontása, elrejtése, aránytalanul sok selejt anyag gyártása, a munkakékv demoralizálása és a termelés csökkentése, bujtogatás által.

De történhetik munkalelassítása, vagy erre való felhívás,

- a./ a munka hibás, vagy hiányos végzése,
- b./ a munkavállalók kizárása,
- c./ szervezett strájk előidézése, továbbá
- d./ jó gyártmányoknak selejté minősítése, vagy fordítva,
- e./ elrontott anyagnak a szállításra kész, jó anyagok közé való csempészése által.

ad.2. A gazdasági szabotázs rombolás útján elkövethető:

Bányák, gyárak, villamosközpontok, erőműtelepek robbantásával, megromlásával, megsemmisítésével. Egyes nagyobb, nehezen beszerezhető gépek vagy akár lényegtelenebb jelentőségű munkaeszközök megromlásával, tönkretételével, rövidzárlatok előidézésével, áramátalakító állomások szétrombolásával, gyújtogatással.

ad.3. Kieheztetésre való törekvéssel: elkövethető és megvalósulhat elsősorban körülzárás, -blokad- útján, melynél az egyes személyek szerepe lényegtelennek tekinthető. Elkövethető ezenkívül: gabonaraktárak, malmok, élelmiszerkészletek, raktárak, magtárak érett gabonamezőknek felgyújtása, megsemmisítésével, földbirtokok földbérletek parlagon hagyása, szándékos okszerűtlen gazdálkodás előidézése is.

ad.4. A szellemi szabotázs cselekmények:

Célja: a lelkek megmérgezése. Tehát kishitűség felkeltése, az önbizalom és a háborus akarat letörése s végsőfokon a forradalom kirobbantása. /:Lásd! Évek óta Irországban folyó forradalmat.:/ Ezt a tevékenységet lelki szabotázsnek is nevezhetjük.

A szellemi-lelki szabotázs-nem jár feltűnő, hangos fizikai kísérelő jelenségekkel, mint pl. egy robbanás-annál rombolóbb, mértelenebb azonban a hatása a lélekre, a nemzeti erkölcsi életére, ezért kihatásaiban nem kevésbé súlyos és veszedelmes, mint a kézzelfogható, közvetlen kárt előidéző szabotázs-cselekmények.

A szabotázsnek ez a formája a mai korszakban -sajnos-általánosságban meglehetősen és -majdnem nyíltan- elterjedt. Részt vesznek benne olyanok is, akik különben jószándéku emberek, becsületes állampolgárok, akik maguk rökönödnek el legjobban, ha figyelmeztetik őket, hogy hiszékenységgükkel s kritikátlan beszédjükkel, írásaikkal, voltaképpen az ellenségnek tesznek szolgálatot. /Ide sorolhatnánk a divattá vált, nagyhaju, rongyos ruhájú, mezitlábos HIPIKET is./

A szellemi szabotázs legismertebb eszközei a suttogó propaganda és a sajtótermékekkel, képesábrázolatokkal, röpcédulák terjesztésével, továbbá a televízió, rádió, színházban, mozikban, a filmen keresztül megvalósítható minden módszer.

Hamis hírek, hamis beke jelszavak terjesztése, a kitartók, az elszántak, köz és magánéletben való alapnélküli támadása, üldözése, a rendszeres tekintélyrombolás, a kishitűek, a csöggédtek és reményeket vesztettek lehangozottságának fokozása: a propaganda alkalmazott fegyvere és célkitűzése. /Lásd! Napjainkban a négereket/

A szellemi szabotázs irányulhat egyébként a törvénytisztelet, a hatóságok, azok törvényes rendelkezései ellen, társadalmi osztályok, nemzetiségek, hitfelekezetek, a fegyveres erő, a közbiztonsági szervek és a gazdasági hitélet ellen.

Hangsúlyozottan meg kell emlékezni e helyen a rémhírterjesztés útján elkövetett szabotázsrol, mint amely szabotázsállfaj manapság rendkívül kiterjedt keretek között mutatkozik.

A kémelhárító szervek által kiadott: Rémhírterjesztés! Fecsegés! Hazaárulás, felirtatu falragaszok és tüntetéskor hordozott táblák, tömör szavakban fejezik ki a valót. Háboru idején, minden vészhir, rémhír koholása és terjesztése, valóban hazaárulás, mert a ~~köz~~ törvény is hűtlenségnek minősíti ezeket és elkövetőiket ennek megfelelőleg büntetik, ha ugyan megbüntetik itt Amerikában. Lásd Kennedy gyilkosságát. 75 évre titkos zár alá helyezték a nyomozati aktákat. Kérdezem ?Ebből a generációból kik fognak élni 75 év után, akik nagyon jól ismerik Kennedy volt elnök meggyilkolásának ügyét?

Az általános szabotázs cselekmények csoportja, a köztisztviselők munkateljesítésével kapcsolatos, ártalmas cselekményeket öleli fel. Olyan tisztviselő követi el őket, aki honvédelmi munkakötelezettség, a lakosság ellátása, vagy segélyezése körül szándékos mulasztásokat követ el, vagy aki hivatali titkot illetékelennel közöl, vagy közzé tesz.

ad.5. AZ ÁLLAM ÉS TÁRSADALMI REND FELFORGATASÁT CÉLZÓ SZABOTÁZS CSELEKMÉNYEK csoportja általában ugyanazok a szabotázsállfaj, mint az eddig említettek. A különbség mindössze abban ismerhető fel, hogy a szándék és a célzat itt az állam és a társadalmi rend felforgatására irányul s nem a honvédelmi érdekeinek megsértését célozza.

A felsorolt szabotázs cselekmények -igy a kísérletük is- háboru idején majdnem minden esetben hűtlenség büntettének minősülnek, mert a cselekménnyel rendszerint az állam, vagy szövetségesei fegyveres erejének szándékosan hátrányt és az ellen-ségnek előnyt okoznak.

A kémelhárító szolgálat a technika berendezések egész töme- gével rendelkezik itt Amerikában. A kiértékelt tapasztalatok gazdag tárházának reális felhasználásával, a közbiztonsági szer- vekkel, s minden állami és hazafias intézménnyel, szervezettel egyesülettel összműködésben és karöltve végzi a kém és szabotázs elhárító szolgálatát.

Néhéz volna a különböző társadalmi rétegek-tenát mindenki- kötelességét teendőit paragrafusokba önteni, a szakszolgálat ez- ért csak utmutatást, emlékeztetőt adhat hozzá. Megmondhatja, mi az ami a szolgálatot érdekli, mi az, amiben az egész ország állampol- gárának /:minden magyarjának:/ támogatását várja.

Megjegyzés: Eddig amiket leirtam, pótoltam feljegyzéseimet, a Chicagói Népi Könyvtárban kutatott történelmi könyvekből, szak- lapokból, rendeletekből, törvényekből és saját tapasztalataimból.

Ez az utmutatás, -emlékeztető- egészen röviden, tömören a követ- kező: "Nyitott szemmel és füllel járni, minden gyanus mozzanatot megfigyelni, továbbá a legközelebbi kémelhárító, vagy közbizton- sági szervnek bejelenteni mindent, ami nemzetietlennek tűnik, ami rendes, ami a napi szokásoktól eltér, így ezért kém, vagy szabotázs gyanura adhat okot!"

A kétvilágháboru utáni, emigrációs életünk 28. évében -de kri- tikusan-élünk! Egy új történelemi korszakot kialakító, hatalmas küzdelem részesei vagyunk, mely fokozott kötelességeket ró vala- mennyiőnkre. Aki most is a békeévek mértékével mér, aki most is csak annyit nyújt, csak azt nyújtja, amit a béke nyugodt, csendes éveiben, az valami iratlan kötelességet mulaszt, valamivel adós maradt a Nemzetének.

Kelt Nyugaton, Amerikában, Lake Geneva városban:

1973. évi július hónap 4-én, a Függetlenség Napján.

Irta:

Jegenyés Pál
JEGENYÉS PÁL
szkv.m.kir.csendőr főtörm.

"Az 5. nadoszlop elleni küzdelem" folytatásaként érdemes említést tenni, arról is, hogy itt Amerikában, a -napjainkban- milyen kémkedési esetek fordulnak elő.-

Mr. Hoover az FBI kiváló igazgatója, Washingtonban 1965. május 22-én a Congressusnak az alábbi részletes informáló jelentést tette:

Ha a román kommunista kormány külföldi fontos kapcsolatokra óhajt szert tenni, akkor kizárólag Gaston Marin-t bizza meg azok keresztül vitelére, ki a közelmúltban W. Averell Harriman külügyi megbizottal fontos tárgyalásokat folytatott. /: A Gaston-Marin név viselője zsidó, családi neve Grosszmann. Az 1930-as években igen tevékeny Zionista szerepet töltött be. 1941-ben a francia kommunista párt tagja lett. A második világháború alatt egész családját elvesztette Erdélyben. - A románok által Trianon óta megszállt erdélyi részen, - Kennedy elnök temetésén a kommunista román kormány bizottságának volt elnöke és kitűnő összeköttetésekre tett szert.

Johnson elnök meghívására 1965. január 8-án titkos látogatásra meghívta a kommunista román kormányt, hogy a kelet-európai kommunista embereinek legyen alkalmuk megismerni az Egyesült Államokat. Páratlan és még eddig ily barátságos fogadtatásban nem volt része egy kommunista küldöttségnek. A bizottságban a román kommunista kormány miniszterelnöke, s négy magas rangú kommunista vett részt. Az utazás és a vendéglátás összes költségeit az amerikai kormány viselte. Johnson elnök hasonló meghívást küldött az új Szovjet kormány tagjaihoz, azon megjegyzéssel, hogy készséggel hajlandó országukat meglátogatni. A Szovjet kormány azt felelte, hogy Johnson által felajánlott hidak rothadtak.

J. Huss és G. Carposi Jr. bebizonyították, hogy az UN egy kommunista fészek. Ezen bizonyításukat 1964 szeptember 18-án tették. Erre azonnal száz alkalmazottnak uti laput tettek a talpuk alá.

By Edgar Hoover FBI igazgatója, 1965. május 22-én, minden kétséget kizárólag bizonyítja, miszerint a UN titkári kara, valamint a Szovjet ujságírók kommunista kémek.

Milton R. Young republikánus S. Dakota szenátora, ki a külügyi osztály egyik főellenőre Washingtonban a következő megjegyzést tette: "A mi kémeink nem tudnak a kommunista országokban sikerrel működni; azonban volt nekünk egy kitűnő, de felettte román kémünk, ki nagy szolgálatokat tett nekünk, míg rajta nem kapták és rövid úton elküldték a másvilágra."

Egy magasrangú kommunista kém kijelentette Washingtonban, hogy a Szovjet kormány múlt évi /azaz 1964./ költség előirányzatában "sikeres kémkedés az Egyesült Államokban, 1,500,000 dollár szerepelt."

Johnson elnök két meghitt barátjának a State Department elleni támadásai: Egyik a nagy kommunista barát, Dean Acheson, ki mindig felettte Liberális eszméket pengetett, most mindeki meglepetésére sutba dobta azokat, és reakciónárius lett. Az elnök másik barátja, szenátor T. J. Dodd, kiváló politikai vezér, erős támadást intézett mindazok ellen, kik meghunyászkodva hirdetik, hogy a kommunisták ma már jók, megváltoztak. Dodd szenátor hangsúlyozta, hogy a State Department azon nézete, miszerint a Szovjet és Kína közt élet-halál harc folyik, és ezért a Szovjetek hajlandó a hidegháborúval felhagyni, Nem áll, mert a Szovjet nem ellenzi Kínát abban hogy minket eltemessen. Ellenkezőleg! Ők versenyeznek egymás közt, hogy melyikük terve a célravezetőbb az Amerika eltemetésére.

Ruth Montgomery szerint L. B. J. alelnöki szereplése alatt igen elhagyottnak érezte magát, és ezt barátai előtt több ízben megemlítette, mert koránál és állásánál fogva mint a szenátus feje, nem volt hozzá szokva nálánál fiatalabb és kezdő politikus mellett másodrendű, hallgatólag szerepet játszani. /: Megjegyzés: Ha valaki figyelemmel kísérte Kennedy elnök gyilkosságának előkészítését, akkor ezekből a pár sorokból következtethet arra, hogy honnan indult ki az esemény stb. /

U.S.A. Amerika, 1965. június 30.

1./ 1965. évi 10-iki számból:

Ma a magyar szabadság elnyomója a szovjet-orosz hatalom. 1849-ben a cári orosz hatalom hátra támadta a bécsi diktatura ellen győzedelmeskedő magyar szabadságharcot és a cári orosz hadsereg tulerejével a magyar nép nyakába ültette a császári diktaturát. Az első világháború után a mezzianista Lenin Oroszországból küldött terroristáival a háboruban kivérzett magyar nép nyakába ültette az első kommunista diktaturát, Kun Béla diktatúráját. A második világháború után szerződésben tett ígéreteinek megszegésével Sztalin az orosz hadsereg fegyvereivel a magyar nép nyakába emelte a Rákosi-diktaturát. 1956-ban a győztes forradalmi-szabadságharcot orvul ismét a szovjet-orosz hatalom támadja hátra Budapesten és Kruccsef tankezredéivel a magyar nép nyakába ülteti a Kádár-diktaturát. A magyar szabadság fő ellensége a mai napig a kommunista orosz terv, amely újabban a Nyugat megközelítésére, Koexistenciát hirdet!

2./ 1965. évi 13-iki számból:

Kissé bemelegedett a "hideg háborúnak" elnevezett nemzetközi helyzetkép. A bemelegedést ez alkalommal nem a szokásos fenyegető szavak hangulata okozza, hanem a szemmel látható, kézzelfogható háborús akciók, és olyan méretű katonai felvonulás - mindkét részen - amelyek indokoltá teszik a jámbor polgár nyugtalanágát.

Sokat vetik fel a kérdést, miért kell egy esetleg kialakuló nagy dzsungel harcban az amerikai fiúk százezreinek elpusztulni, mikor a napnál világosabban látható, hogy nem csak az északi, hanem akikért harcolunk, a délvietnámi nép sem akar semmiféle lelki és politikai kapcsolatot velünk kiépíteni.

Egyet ne felejtsünk el, hogy minden beavatkozásnak egy tetszetős jogcím kell adni. Dél Vietnám védelme az északi kommunisták ellen a kezdetben jó cím volt igen sok híve volt Ázsiában is. Lassan azonban kiderült, hogy miután, hogy miután éppen a mi hozzájárulásunkkal a dél Vietnami anti-kommunista mozgalom vezérének, az ország függetlenségének kiharcolják Diem hivatalában aljas módon legyilkolták, az utódok hatalomhoz jutva uralkodni és nem meghalni akarnak. Amerika ma már milliókat áldoz naponta Dél Vietnám érdekében, de az áldozatok növelése legfeljebb az amerikai fiúk biztonságát fogja növelni, mindaddig amíg a vörös kínaiak el nem kezdnek a szülő áldozatokat nyújtani a békétlenség érdekében.

Johnson elnökünk őszintén elmondta, hogy bizony nekünk is vannak valamelyes érdekeink Ázsiában és egyszerű szavakkal leszögezte, hogy amennyiben a vörös Kína véletlenül megtámadná Dél Vietnámot az amerikai légitámaszpont azonnal megtámadja vörös Kínát. Ez azért meglepő, mert a koreai háború során Anglia biztosította vörös Kínát, hogy anyaországuk nem kap légi támadást, ha ők légitámadást intéznének a nyugatiak által védett koreai rész ellen. Közben a szovjet az egyik oldalról a másik oldalra szaladgál. Azon töri az agyát, hogy lehetne a vietnami zavarba egy komoly Amerika-Kína háborút kikevni és az az ellenséget és a konkurenciát egyaránt legyengíteni.

A sokak kérdése az, hogy miért kell nekünk amerikaiaknak egy dzsungel harcban részt venni? Felelet egyszerű és világos: "Ha Vietnám elveszett akkor Ázsiában legfeljebb kiállításra mehet Amerika a jövőben."

Figyeljük csak komolyan az eseményeket. Valmi van a levegőben.

3./ 1965. évi 16.-iki számból:

Amikor Johnson elnök váratlanul átvette a hatalmat és áttanulmányozta a ráváró országvezetési problémákat, a vietnami ügyben mindennapos leg részletesebb tájékoztatást rendelte el. Ez a kérdés több veszélyt rejt magában, mint a koreai ügy és a vörös Kína ezen keresztül fogja megmutatni igazi arculatát - mondotta az elnök. Sajnos igaz is lett.

Amikor Amerika a genfi egyezmény alapján -szóval törvényes jogcimen-beavatkozott a vietnami háborúba Kennedy elnök egyik kiküldött ellenőre úgy nyilatkozott, hogy észak vietnám megfékezésére elegendő a katonai kiképzők és modern fegyverek küldése. Az ázsiai kérdést jobban ismerő szakértők és a háború vezetéséhez jobban értő katonák azonban már akkor megjósolták, hogy a háború nagyon kifog szélesedni és alkalmas lesz arra, hogy az egész világot lángba borítsa. Tudták nagyon jól, mert megvolt a hiteles értesüléseik arról, hogy a vörös Kína minden eszközt fel fog használni arra, hogy Amerikát kiszorítsa Ázsiából nem törődve azzal, hogy ennek a célnak keresztül vitele esetleg milliók pusztulását fogja okozni.

Nem is keltett meglepetést, hogy a vörös Kína beavatkozott a háborúba. Egyenlőre csak modern fegyverek szállításával és katonai tanácsadók küldésével. De ez a támogatás is elegendő volt ahhoz, hogy a háború kiszélesedjék és Amerika egy pusztító hadviselésbe kezdjen és százezres létszámú hadsereget tartson délvietnámban és oda küldje a dzsugel háborúban egyedül jártas marinokat. A vörös Kínának a beavatkozásai többirányú célja van. Elsősorban hozzájutni Vietnámban, Ázsia egyik nyers anyag raktárához, másodsorban bemutatni a színes népeknek, hogy Amerika, ha az ő politikai és anyagi érdekei úgy kívánják, leradirozza a földszinéről a színes népeket. Ennek a propagandának már Afrikában, Délamerikában nagyon nagy hatása van. Harmadszor betenni a szovjetet a kutyaszorítóba. A szovjet a csendes háttérben nagyon jól meg van Amerikával és Amerika is a szovjettel. Furcsa de ez tény és ez a valóság. A szovjet nem is akart beavatkozni a vietnami vitába, mint ahogy Amerika sem avatkozott bele a magyarországi "vitába" 1956-ban. A vörös Kína azonban fellármázta az egész kommunista világot, hogy a szovjet falazni akar az imperilafistáknak, minek folytán a szovjet vállalta a hadianyagszállítást és annak most hűségesen eleget tesz. Amerika népnek szállítja a "balettáncos" csoportokat, az amerikai fiuk ellen a legmodernabb fegyvereket. Ez a coexistencia, ha valaki még nem ismerené. Mind a kettő nyíltan megy.

Amerika vezetői is úgy érzik, hogy ez a méregkeverés Vietnám körül alkalmas egy világháború elindításához. Hogy ezt megelőzzék komoly békejavaslatot tettek a háború terjedő tüzeinek elfojtására. Ezt a javaslatot úgy a vörös Kína, mint a bábja az északvietnámi kormány, mint nevetiségest visszautasította. A komiszhangu visszautasítás után az amerikai kormány "keményebb" hadviselésbe kezdett, valószínű azzal a szándékkal, hogy észretéritse az észak vietnámiakat. Ezzel már elkéstünk. Az irányítás nagyrészt vörös Kína és részben a szovjet kezében van. Ők most hajlandók harcolni az utolsó észak vietnámi katonáig. Az amerikai fiuk mindjobban növekvő veszteség listája nagyon rövid időn belül arra fogja kényszeríteni a katonai vezetőséget, hogy bevesse az atomfegyvereket is. Kínának még nincsen szállítható atom fegyvere, de van a szovjetnek. Így juthat el a szovjet egy atomháborúhoz. Így érthető meg miért kérte a szovjet nagykövet, hogy ne használjuk atomfegyvereket a vietnami háborúban.

Minden esetre az ellenség harcikedvét és nem a békekeresését fokozza az a tény, hogy demokrata párt szenátusi vezetője saját pártjának elnökével szemben, a háború ellen foglalt állást. Ebből az ellenség jogosan arra következtethet, hogy előbb vagy utóbb Amerika a béke érdekében nagy áldozat hozatalra is hajlandó lesz. Erdemes tovább gyilkolni az amerikai fiukat. Jól tudjuk, hogy a nyilatkozó nagy politikus egy ismert "világbéke" harcos és tőle nem volt várható más nyilatkozat. Mi is a békét akarjuk, de nem olyan békét, amivel ismét azokat jutalmaznánk, akik egy félévszázad óta mást nem tesznek, mint a békétlenség magvát vetik el, és annak véres kalászatát aratják le. Ha pedig nem tudná valaki, hogy kik ezek az aratók, nem más mint a nemzetközi zsidóság.

4./ 1965. évi 17. számból:

Hajszálon mult, hogy Dominika állam-Amerika szomszédja-nem vált második Kubává, szovjet irányítás alatt lévő hídfőállása. Amerika elnöke hiteles információk birtokában nem várta meg a vörösök által kirobbantott belső forradalom végét, nem bízta a State Department coexintenciális uraira a második Kuba kiépítését, hanem Amerikai katonaságot küldött az ott lévő amerikai polgárok védelmére és egyben segítséget nyújt ahhoz, hogy a kommunista erők beömlését meggátolják.

Amerika váratlan érélyes lépése nem csak a kommunistákat, hanem az ország katonai erejével rendelkező tábornokokat is meglepte. Elő percekben nem tudták megérteni, hogy a sokkal fontosabb Kubával szemben oly engedékeny Amerika pont velük szemben fitogtatja hatalmát és erejét. Van ebben az elgondolásban valami érthető is, és a pálfordulás mással mint az elnök személye és környezetében történt változással nem is magyarázható. Baj ez esetben is abban van elrejtve, hogy Amerika fegyverrel lép közbe-hogy meggátolja a kommunistákkal való barátkozást és ugyan akkor az újságok, rádió és television híradása szerint Amerika a legteljesebb egyetértésben szórakoztatja egymást a szovjettel, akiknek megbízottjai ellen fiaink harcolnak és életüket áldozzák. Így érthetővé válik az egyik dominikai elnökjelölt azon megjegyzése, hogy egyáltalán nem örül, hogy Amerika beavatkozik az ő belső ügyébe, annál is inkább, mert ismerte Kuba ügyében Castronak nyújtott segítséget, jogosan félhetnek attól, hogy végén ők is hasonló sora jutnak. Sajnos a mi 28 kulcsozó politikánk nem bizalmat keltő az egyszerűbb népeknél, akik még hisznek az adott szóban.

Az egész dominikai forradalmat Kuba szította és látta el fegyverrel. Éjt nap hozzák a szovjet és cseh hajók a fegyvereket, kirakják, raktározják. A kubai motoros hajók szállítják tovább fegyvereket Dél Amerikába beleértve Dominikát is. Most már az amerikai nép is láthatja, hogy Castrót hatalomba segítő State Departmentbeli urak hazaárulásához közelálló kétszínű magatartása micsoda veszélybe jutatta a környező országokat. Láztatásuk folytán, kitört forradalmakban elesett amerikai fiúk vére rajtuk szárad. Igaz ők valószínű nem sokat törődnek vele, hiszen még mindig megvan jólfizetett állásuk és valószínű ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ ők segítették volna hatalomba a dominikai kommunista új államfőt is, ha az elnök érélyes intézkedése számításukat keresztül nem huzta volna.

A helyzet sokkal súlyosabb mint a hivatalos tájékoztatások feltüntetik. Több helyen kirobbanó kis háborúkkal akarják a vörösök megzavarni Ameriká nyugalmát és nagy szerepet szánnak az ötödik 5. hadosztálynak, amelyik különböző tüntetésekkel már is erőteljesen megkezdette munkáját.

Mi magyarok, akik szeretjük ezt az országot, ezt a tökéletes szabadságot, éberren figyeljünk arra, hogy a különböző fedőnevek alatt sorainkba beszívárgott béke harcosok és egyébbfajta kommunista ügynökök ne készíthessék elő a belső rend megzavarását, a nép hitének meggyengülését.

5./ 1965. évi 18. számból:

Közszólamává vált ebben az országban "mit kritizáltok, mit tanácsolgotok", ha nem tetszik nektek ahogy itt van, menjetek vissza Európába. Elfelejtik hogy az igazság megmarad akkor is, ha elzárkóznak meghallgatása elől, és ami még szomorúbb, hogy annak meg nem hallgatása kétszeres fájdalmat okoz akkor amikor a kényeszerítő körülmények olvassák fejünkre annak szavait.

A koexintencia itteni képviselői bámulatos áldozatkésziséget és öszszhangot mutattak annak érdekében, hogy elhallgattassák az új bevándoroltakat és ellensúlyozzák előadásainknak a nép körében mindinkább mutatkozó eredményeit.

Közel másfél évtized után eljutottunk odáig, hogy mindazt, amit mi "szegény" menekültek mondtunk a szovjetről, Amerika jövőjéről és várható sorától, amiket mi "kritizáltunk" most mondhatni szövszerint benne van, ha nem is egészében, Johnson elnök nyilatkozataiban, az elmúlt két hétben mondott beszédjeiben és valószínű a jövőben mondandó beszédjeiben is. Az égető veszély, a megmaradás ösztöne levétette a koexintencia "bűvös" szemüvegét és tisztánlátás fénye felébresztette az ország vezetőit. Mindtöbben látják meg ~~axxxaxx~~ fától az erdőt és lassan majd eljutnak odáig is, hogy nem csak az ország vezetőinek, hanem a népnek is meg kell ismernie a raváró veszélyt és annak okozóit.

Több száz milliós szovjet tömbnek évtizedek óta nincs más végcélja, mint Amerika megsemmisítése. Ezért éheznek a nép, ezért gyártják a legmodernebb fegyvereket, ezért harcolnak az ügynökök milliói, ezért vállalják az esetleges felelőséget a koexintenciális közreműködők és ezért dolgoztatják haláltáborok éhező milliói. Itt az ideje, hogy ezeket a tényeket közöljék mindenkivel ebben az országban az iskolás gyerektől kezdve. Egyetemes szelleműnek kell lennünk, ha győzni akarunk.

Lassan kezd derülni az ég alja. Lassan világosodik és mindjobban meglehet különböztetni az arcokat és felismerni azokat, akik a sötétben rossz utra akartak vezetni minket. A teljesen derült ég még messze van tőlünk, de jól esik látni, hogy nem kisebb ember mint Amerika elnöke és sok millió amerikai már ugyan azon a világpolitikai úton halad, amelyen a hazájukból kiűzött szabadságszerető hazafiak járnak.

1965. május 14.

A technika fejlődésével a hírszolgálat is kimerítőbb és többirányúbb lett. De az is tény, hogy az elmúlt évek ideje alatt egy új szerű írásmód alakult ki egyes ügyek elkenésére illetve a valóságtól eltérő színben való feltüntetésére, egyes politikai aktiók céljának a nagy tömeg előtt való elfedésére és a mellédöngető hazafiság hangoztatása mellett az ellenfél érdekeinek egyes kiszolgálására. Olvasol egy cikket egyik európai újságban arról, hogy ott járt egy szovjet aldiiktátor és egy óras beszédében utolsó centik kimérte, hogy fogják elpusztítani Amerikát a népek kiszákmányulóját. Erről Amerikában egy szót sem olvashattál. A szovjet táv-szónok beszédje végén viccesen megjegyezte; hogy annak idején; hogy dörögölöztek a kapitalisták Krucsefhez amerikai útja során, szeretnének ők is felülni a győzelmi szekér saroglyájába. Ezt a sort azonban lehozták ezzel a felcímmel "Krucsef szeretetteljes fogadtatásáról beszélt a szovjet kereskedelmi bizottság elnöke Berlinben." Szinte érezni lehet, hogy egy láthatatlan kéz kiszedi az események kosarából az ő céljainak megfelelő híreket és azokkal látja el a világ minden részében lévő hírirodákat. Ezeket a híreket akarva nemakarva mindenkinek el kell olvasnia.

1965. május 21.

Alig egy fél éve annak, hogy Johnson elnök szövszerint lehengerlő nagy győzelmet aratott az elnök választáson. Ez a nagy győzelem - hirdette a liberális sajtó - annak köszönhető, hogy nem csak a demokrata pártban tömörült liberálisok, hanem "minden pártban" lévő liberálisok Johnsonra szavaztak. Minden párt alatt nemcsak a republikánusokat értették, hanem a szélsőbaloldalt is, akiket egyszerűbb szavakkal kommunistáknak lehet nevezniük. A győzelem után olyan dicsőhimnuszokkal vették körbe Johnson elnököt, hogy az már sokszor a jóízűség határait túlhaladta és személyükről Kennedy martir elnökről is majdnem elfelejtettek.

Johnson elnök kezdetben úgy is viselkedett, hogy méltó utódja lesz a nagy Rooseveltt elnöknek. Olyan ígéreteket tett a szovjet uniónak hitel és a békekeresés mezején, hogy a koexistencia hívei ajúlidoztak a gyönyörtől. 1972-ig Amerikára liberális korszak köszöntött írták a szaktudósok.

Két hónappal ezelőtt egy új hang jelent meg az újságok, magazinok rovataiban. Ez a hang egy burkolt, de könnyen érthető figyelmeztetés volt a liberálisoknak, hogy Johnson elnökre több figyelmet kell fordítani, mert több intézkedésével eltér a koexistencia útjáról. Egyben, hogy figyelmeztessék Johnson elnököt is, több cikket közöltek, hogy Bob Kennedy nem 72-ben, hanem már 68-ban elnökjelölt lesz.

Johnson elnök valószínű, nem olvasta el neki szánt sok jótanácsot, hanem ment a maga útján. Ezt az utat a szovjet naponta a fascizmus útjának nevezik, az itteni "együtérzők" nem mondanak ilyet butaságot ők megelégednek azokkal, hogy tudatlan texasinak nevezik újabban az elnököt. Miért történt ez a nagy pálfordulás? Egy bizalmas körlevél szerint az elnök bünei a következők: Igérete ellenére leváltotta mindazokat a szellemi nagyságokat tanácsadókat, akik valószínű tudorai voltak a rooseveldi demokratikus utnak, annak ellenére, hogy a béke keresését hirdette a szovjet unióval szemben, valószínű pusztító hadjáratot indított észak vietnam ellen és ez által nehéz helyzetbe hozta a szovjetet a kíniai vitájával kapcsolatban, felháborító mód beavatkozást a délamerikai államokkal dorván megsértette Kennedy elnök emlékét, amikor azt mondotta, hogy nem lehet hintaszékben hintázni és nézni, hogy az ellenség, hogy szerzi meg a pozíciókat. Ehez hasonló hibákat három oldalon át sorolnak fel, és követik a liberális sajtó, rádió elgondolásait mely szerint, ha az elnök nem tér vissza koexistencia útjára, akkor egy belső ellenállást kell kiépíteni ellene. Ehez a munkához most nagy segítséget nyújtott ismét a Supreme Court. Eddig ugyanis az ideküldött kommunista propaganda anyagból egy példányt le kellett adni a posta hivatalnak, ahol ellenőrizték, hogy van-e benne államellenes propaganda. A legfőbb bíróság ezt most eltörölte így a félrevezető és ma Johnson elnök elleni anyaggal telített újságok milliói jutnak majd el az amerikai polgárok asztalára.

Johnson elnök nem kezdedt háborút. Vietnámi amerikai beavatkozást Kennedy elnök indította el. A dominikai beavatkozás, bármennyire is fáj egyeseknek, a második Kuba kiépítését akadályozta meg. Az elnök nem tesz mást mint ami minden amerikaiak kötelessége, hogy védekeznek minden eszközzel az ország biztonságát sértő magatartás ellen.

1965. május 28.

A szovjet világhatalomra törő harcában egyik leghatásosabb tényezője a "koexistencia" illetve a koexistencia és béke azonos értelmének idegen államok életébe való ügyes beültetése. Mert gyönyörűen hangzik a nagy tétel "békésen egymás mellett élni, egymás közeli belügyeibe bele nem avatkozni, csak segíteni, tisztelni; becsülni egymást." Ez a paradicsimi állapot nagyon sok állammal kapcsolatban elképzelhető, de teljesen elképzelhetetlen a szovjettel és kapcsolatos irányított részlegeivel.

A koexistencia már annak elindításakor tudott hamiságon alapulni. Minden szovjet diktátorra kötelező Lenin doktrína szerint a kapitalista rendszer minden elképzelhető békés és felforgató eszközzel, ha kell háborúkkal megsemmisítendő. A kapitalista rendszer élképvesztésének Amerikának megsemmisítése a kommunista rendszer uralomra jutásától kezdve minden évi legfelsőbb tanácsai beszámolóiban benne szerepelt és szerepel ma is. Amikor Sztalin a nagy német nyomás hatása alatt az amerikaiakkal a "koexistencia" gondolatát megismertette, ez már akkor sem jelentett mást, mint 15 billió dolláros segítséget, az ipari titkoknak vonatszámra való szabad lopását, a vörösöknek a kormányhivatalokba való bejuttatását, a kommunista szervezkedésnek -koexistencia fedő neve alatt- szabad munkaságát.

A második világháború után a koexintencia gondolata már a világuralmi harc egyik legfontosabb tényezője lett és annak kiépítésére legalább annyi gondot fordított a Szovjet, mint a missilek gyártására. Először csak időt akartak nyerni addig, amíg az ellopott titkainkat a német tudósok felhasználásával kigyártják ellenünk. Amikor ez sikerre vezetett, akkor már új színezetét adták neki, most már mint magunk és gyermekeink életének egyetlen megmentője, a biztos jövő zálogaként szerepel.

De hiába szólnak a hazát szerető aggodalmaskodók, a tisztánlátók, a Szovjet rendszert már saját bőrükön kipróbált honfiak, senki nem akarja elhinni nekik, hogy a koexistencia a mai formájában nem más, mint szabadfel forgatása ennek a boldog nagy ország -mindenkinek jólétet nyújtó- rendszerének. Ha szól, már valószínűleg is a Szovjet által a közvéleménybe beépített választ: Talán maga háborút akar?

Pedig a jó Isten már kétszer is felnyitotta az alvajárók szemét, hogy a reájuk váró veszély fényével tájékozódjanak. Az egyik eset volt az amikor Krucsev idegen titkainak jelenlétében bejelentette, hogy Amerikát előbb vagy utóbb, de végül is biztosan "eltemetik". A koexistenciális sajtó és rádió ugy lenyelte ezt a tragikusnak mondható hírt, hogy az érdekelt amerikai nép közül ha valaki közelebbit akart róla tudni, akkor Európából bevándorolt polgártársához fordult információért. És mind nagyobb mértékben kezdett kivirulni az együttműködés. A kulturális vonalon például Amerika kiküldött 100 tudóst, akiket végig vittek egy megjelölt útvonalon, Szovjet cserébe küldött 100 vörös agentet, akik szoros összeköttetésben az itteni vörösökkel személyesen tárgyalták át a "békés együttműködés" következő harci feladatait.

Másik eset, hogy a koexistencia itteni bajnokainak nagy ájulására Krucsev mester őszintén kiterítette az "együttműködés" kártyáit. A legfelsőbb Szovjet tanács gyűlésén tett jelentésében ezt mondta "A világ kommunista uralom alá való jutása ma már nem igényel háborút, az békés eszközökkel is elérhető." "Együttműködéssel" és szervezkedéssel békés úton is ölünk be hull a világuralom. Amelyik kapitalista állam ezt ellenezné /:értük alatta Amerikát:/ azt háborúval fogják rá kényszeríteni." Ennél világosabban illetékesebben senki nem mondotta még meg, hogy a koexistencia nem más, mint a Szovjet uralomnak békés úton való előkészítése. Ez a napnál is világosabb. Ezt a történelmi figyelmeztetést is 3 nap alatt lenyelték a lapok és minden megy a maga útján. Most látszik, hogy mily nagy és befolyásos tábor húzódik meg a Szovjet érdekeit szolgáló koexistencia minden eltakaró leple alatt

1965. június 18.

Spellman bíboros könyvében írja, hogy Roosevelttel elnökkel folytatott beszélgetés során az elnök Spellman arra kérdésére, hogy miért nyújt lehetőséget arra, hogy közel 100 millió vasfüggöny mögötti nép Szovjet rab-szolgává váljon szösz szerint ezt válaszolta: Én a Szovjetuniót, mint harmadik világhatalmat akarom kiépíteni és ennek érdekében mindent megteszek. Elejét veszem ezzel annak, hogy a Németország valaha is újból döntő hatalommá épüljön ki. Roosevelttel elnök be is tartotta a szavát. Többet nyújtott a Szovjetuniónak mint azok a legmerészebb álmunkban elképzelték.

Az országok odadobálásának fénykorában Roosevelttel elnök eltávozott az élők sorából. Utódai végett vetettek ennek az öngyilkos politikának és úgy irányították politikájukat, hogy az Amerika érdekeit szolgálja nem pedig a kommunizmus világnatalommá való kiépítését. Sajnos a nagy szeretkezés idején aláírtak egy néhány titkos megállapodást is.

A Roosevelt idején a kormányzás első vonalába került szovjetbarátok és általában a koexistencia lovagjai gondoskodtak arról, hogy ezek a megállapodások be is legyenek tartva. Ezen megállapodásoknak köszönhető Kuba elveszte, ennek lett volna köszönhető Vietnam és Dominica elveszte is, ha a világbéke harcosok véleménye szerint "egyszerű" elnök erélyesen bele nem szól ebbe a "felszabadítási" akcióba.

Mit tesznek most a világbéke harcosok, amikor Johnson elnök kizárólag Amerika érdekeit nézi, semmi mást, mint egy belső frontot építenie ki ellene és Vietnamban harcoló fiúk ellen. Ehhez a belső fronthoz csatlakozott teljesen érthetetlenül Bob Kennedy is akinek mártír fivére a háborút elindította és ismételten hangsúlyozta, hogy annak sikeres befejezése Amerika létfontosságú érdeke. Még egy sikeres elnökjelöltség sem szolgálhat indokul a nemzeti érdekek ~~háttérbe szorításához~~. Az sem volna normális agyu ember, aki háborúra vágya, amikor a pusztító fegyverek alkalmasak ~~népek kiirtására~~. De mit lehet csinálni, amikor a vörös Kína az utolsó északi vietnámi katonáig akar harcolni és visszautasított minden békaajánlatot. A szovjet nem csak gazdaságilag, hanem a világhatalmi fronton is nagy bajban van.

Ha az amerikai nagyobb méretű vietnámi beavatkozás kínai nyomásra arra kényszerítené a szovjetet, hogy beavatkozzon, akkor ennek eredménye lehetne esetleg a szovjet hatalom szétesése és átmenetileg a Kína előretörése. Ezért mindent elkövetnek a coexistencia bajnokai, hogy Amerika növekvő beavatkozását leállítsák. Sokkal egyszerűbb lenne, ha a sok furás faragás helyett arra vennék rá az ájulásig hódolt kommunista vezetőket, hogy hagyják abba a népek fegyveres "felszabadítását", amikor segítséget nem tudnak nekik nyújtani, hiszen nekik sincs semmijük.

Sajnos az amerikai fiúk létszáma már meghaladja a százezret Vietnamban. A pusztító fegyverek légiója vonul fel, nem csak délen hanem északon is. El kell készülnünk nagyobb amerikai veszteség listára. Sajnos ebből kimászni csak győzelemmel lehet. Mindenki látja a nagyhatalmak kezdeti viselkedését és csendben várják a dolgok kialakulását úgy nyugaton mint a kommunista államokban. Egyedül és kizárólag egy állam foglalt állást Amerika ellen nyíltan és fegyvert csörgetve Magyarország. A szovjet ügynökök "büszkén kiáltak" Amerika ellen. Közben nap nap Washingtonban könyörögnek busiesért. Elfelejtik, hogy csak úgy tudják az amerikai kommunistákat pénzelni, hogy a magyar hazautazások és IKKA pénzek tekintélyes részét a szovjet áttolja a fedőnevek alatti bankszámlákra. A magyar népek ehez a "kiállítás" semmi köze.

1965. július 16.

Végre valahára megvalósuláshoz közeledik a propaganda minisztérium átszervezése és ennek keretén belül szerte a világon az amerikai hivatalos propaganda irodák átépítése.

Akik már éltek Amerika határára is túl, azok nagyon jól tudják azt, hogy Amerika igazi belső értékéről külföldnek derült fogalma sincsen, vagy ha hallottak is, valamit harangozni, az a hang a gagszterekről, gyilkosságokról, a hollywoodi színésznők botrányairól írt cikkek hangjából eredt. Pedig ezek a felületi pattanások bár mily mérgesek is, függetlenek az amerikai lelkelettől. Az átlagos európai, ázsiai, vagy afrikai ember úgy látja Amerikát mint a gazdagok országát, akik tobzódnak a jólétben, agyon dolgoztatják a munkást, szabadon ölik a négert, ahol minden politikus megvesztegethető, ahol a rendőrök lopnak és nincs alapvető közbiztonság, mert a gagszterek gyilkolják az utjukban álló tisztességes polgárokat. És így tovább. Legyünk őszinték Budapesten is a keleti pályaudvar körüli részt, ahol az enyveskezűek és egyéb börtönszeretők laktak mondhatni hivatalosan is úgy hívták hogy "Chicago".

Elfelejtették akkor és azóta is részleteiben, egyes cikkekben közölni a minden információt örömmel vevő közvéleménnyel, hogy ebben az országban

gyültek és gyűlnek ma is össze a több kényérre, szabadságra, emberi jogokra: nagyobb üzleti lehetőségekre vágyó emberek a világ minden részéből. Itt aztán ember feletti munkával kiépítettek maguknak egy csodálatos országot, annak gazdasági nagyságát, de nem feledkeztek meg lelki szükségleteik kiépítéséről sem. Az hogy ezzel milliós árradattal, olyanok is bejöttek, akik polgártársaik vámszedőivé váltak, de kioperálásuk a nemzet testéből kétségtelenül fokozatosan folyik. Az alkotmány nyújtotta joguk megnehezítik az ellenük folytatott hadjáratot.

Elfelejtették hangsúlyozni, hogy ebben az országban gyakorlatilag is megvalósult a "munkásparadicsom" fogalma, ahol a munkást magas keresete mellett, olyan emberi és munkásjogok illetik meg, amilyenről Marx még álmodni sem mert a munkások részére.

Egyes helyeken az elmúlt esztendőkből építettek információs irodákat, de azok szerepköre lényegtelen és befolyástalan. Vezetőjük legtöbb helyen "világbéke" harcos, aki a világbéke elérését a szovjet győzelemben látja. Ezekről kapott információk többet ártanak, mint használnának országunknak.

Mai világban a propaganda már lényeges alkotórésze a külpolitikai vonalvezetésnek. A szovjet billiókat költ rá évente és valósággal tudományos alapon építette ki azt, hogy mi uton módon lehet a népek hiszékenységét kinépszerűsíteni, ~~xxxxxxx~~ tényeket letagadni, holdról készült fényképeket hamisítani, kényszermunkatáborokat lehozni, tízezrek budapesti légyilkolását kis belügynek feltüntetni stb. A szovjet sikerek mondhatni mind a propagandára voltak alapítva. Mi nem ezt a propagandát akarjuk követni. Éppen az ellenkezőjét. A ránszórt hazugságokkal szemben az igazságot, a való tényeket felvonultatni. Igen, sajnos ma már az igazságot is csak propagandával lehet elhíttetni. Fertőzött a levegő. De ezt tudomásul kell venni, mert a fertőzés előbb utóbb mindenkit elér. Nem elég öntelten nézni a világot, mondván jó bornak nem kell cégér. De igen is kell, jaj de mennyire kell.

Ezt a propaganda hiányt akarják most pótolni. Bemutatni Amerika igazi belső értékét, felfogását, segítőkészességét, békeszeretetét stb. Bemutatni mily szabadságban él itt az ember és hogy miért nem kell nekünk semmiféle terror rendszer. Jó nekünk a magunk kiépített rendszere is, amit még közvetve Krucsev mester is ismert. Miután elmondta, hogy minden jobb a szovjetben mint itt, erről elifeledkezve megjegyezte, hogy az új hét éves tervük végén már elérik az itteni nívót. Mit gondolt - a később elsüllyesztett diktátor - hogy az alatt a hét év alatt az amerikai fejlődés kiül a vizpartra??

1965. július 23.

McNamara hadügyminiszter vietnámi látogatása után nem kétségesen sor kerül az amerikai haderőnek 200 ezer főre való kiegészítésére. A modern fegyverek és repülőgépek egész tömege van utba. Csak egyet nem értek, a south vietnámi katonai parancsnok nyilatkozatát. Mi népünk egy részét még ma sem érdekli a háború - mondta a vietnámi tábornok. - Még ha az ~~azkaxxxxx~~ amerikai parancsnok mondta volna, akkor megértenénk.

1965. július 23.

Mariner IV kis űrrepülőgép megközelítette a Mars bolygót és felvételeket készített róla. A visszaküldött képeken világosan látható, hogy hegyláncok húzódnak és sokban hasonló a Holdról felvett képekhez.

1965. július 23.

Hívvelmi miniszter hozta nyilvánosságra, hogy mind azok a katonák, akik Dél-Vietnámban harctéri szolgálatban vannak, minden hónapban 55 dollárral kapnak több fizetést.

1965. július 23.

HÁT JÓL BECSAPTAD A VILÁGOT.

Lajos jómódu farmer volt valahol a Nagytavak vidékén. Azelőtt a gyárban dolgozott, de úgy érezte, hogy ott kihasználják őt mások, azért minden garast félre tett, hogy földet vehessen magának. Mert az alapfelfogása az volt, hogy inkább ő használjon ki másokat, mint azok őt. Ezzel elmevetett volna ugyan kereskedőnek, vagy bankárnak is, de úgy gondolta, hogy a farmon tudja leginkább elkerülni az embereket, mert nagyon utálta őket.

Amikor megtollaódott és már istállólegény fejte helyette a teheneket és több mindet megengedhetett magának, még akkor is egymagában ült esténként nagyfa alatt és szopogatta a kaliforniából való édes bort.

Otthonról a szegény rokonok párszor próbálkoztak nála egy-egy segélykérő levéllel, de nem is vála szolt rájuk. A magyar pap a nagyvárosból szintén meglátogatta néha, különösen nuszvét táján, hogy valami gyónásfélét ki szedjen belőle, de hasztalan.

Nem tartozott semmiféle templomhoz, nem fizetett elő semmiféle ujságra; nem vett meg semmiféle könyvet sem és nem barátkozott senkivel sem. Azt szokta mondogatni, hogy őt nem csapják be, semmiféle papolással.

Amikor az ötvenhatosok között egy falusi farmerfiu is akadt és munka kellett neki, a magyar pap elhozta Lajoshoz, hátha otthont találna nála. A rádióból és a Tiviből Lajos is tudta, mi a helyzet; tudott akkori lelkesedésről, mely még a köszívűeket is segítségére mozgatta, de mindez nem számított nála. Őt ugyan nem csapja be senki sem.

Amikor meghalt, a szomszéd farmer talált rá. Ő találta meg a skatulyákban szépen összerakogatott 16 ezer dollárt is. Még jó, hogy becsülete ember és átadta a hatóságoknak.

Lajosnak végrendelete nem volt. Ahogyan életében nem akart segíteni másokon, úgy nem segített halála után sem. Vagy talán mégis? Igen, elég szép összeggel segített. Nem az otthoni, sem azokon, akik a kivándorlásban, sorsárak voltak, nem azon a jószívű özvegyasszonyon, aki jómódja idején, kölcsönt adott neki. De segített egy amugyis jómódu falun, ahová a szive sohasem tartozott. Pénzének egy részéből talán egy járdával többet fognak be-tonnal leönteni. Vagy talán 100 könyvvel többet venni a falusi könyvtárba, azokból a könyvekből, amelyekben magyar sorsról, Istenről egy szó sincs. Valamennyi fog a pénzből jutni az Egyesült Nemzeteknek /UNO-nak/ is, abban a keretben, amellyel ez az ország támogatja annak fennmaradását. És a sors kegyetlen ironiájaképpen abból a pénzből, melynek minden fillérjéért kevesen megizzadt, valamennyi fog jutni Tito Jugoszláviájának is, ahonnan valamikor Lajost kiüldözték a magyarsága miatt.

Hát Lajos igazad volt, nem hagytad magad becsapni. Inkább te csaptad be jó a világot. Vagy talán mégis saját magadat?

Amit az életben megszerzünk magunknak, amiért megdolgoztunk, az a miénk. Arra ne pályázzon senki, sem egyén, sem szervezet, sem életünkben, sem halálunk után. Azt jogunk van saját céljainkra felhasználni és annak sorsáról magunknak dönteni, mert az a miénk.

De az életrendje az, hogy minden megkeresett dollárból a vámot le kell adnunk. Egyrészt az államnak, adóban, másrészt az orvosnak, aki testünket gyógyítja, a templomnak, mely lelkünk t nemesíti. Az iskolának, mely gyermekeinket neveli, az ügyvédnek, a rendőrnek, a kereskedőnek stb. A megkeresett pénzt nem lehet egészében megtartani, hari nyába kötni, skatulyákba rakni. Le kell adni belőle a vámot, sok mindenre. Így van ez az életben és így van ez a halál után is. És ezen nem tudunk változtatni, ez alól nem tudunk kibujni. Még akkor sem, ha elzárkózunk rokontól, baráttól, embertől és akárhogy is csukjuk be a szívünket. Akárhogyani s rava szkodnánk, csak úgy járnánk mint Lajos, hogy a világ helyett saját magunkat csapnánk be.

Józan ember tudomásul veszi, hogy egyszer az élet végén, minden garast le kell adni valakinek. Nem viheti magával. Ezért végrendeletet csinál. Ez ugyan elég sötétén hangzik és ezért sokan kerülgetik és hallogatják de az okos ember tudomásul veszi és elintézi. Végrendelet nem jelent babonás

dolgot, hogy az már készülődés, sőt inkább a végrendeletnélküliek szoktak meglepetésszerűleg távozni.

Hogy aztán mint emigráns mit csináljak azzal a pár használtan vett használt ruhával, azzal a néhány értéktelen emlékekkel, vagy ha szerencsésebb voltam, azzal a fogamhoz vert 100-200, vagy 1000-2000 dollárommal, az teljesen az én dolgom, de feltétlenül szánjuk valakinek, mert különben nagyon becsapom saját magamat és az egész világnézetemet. Ha nem adom azoknak, akiket szeretek akkor azoké lehet, akiket gyűlölök.

Jegyzet:

Egyik barátomtól kaptam értesítést, volt közös ismerősünk haláláról. Ezt a bizonyos Lajost onnan ismerjük közösen, hogy 1951. október 6-17-ig, egy hajón 11 nap lóbáloztunk át az Atlanti oceánon, ide Amerikába. Lajos ismerősünk a hajón is már igen spórolós volt, mert nem mert enni. Ha evett, tengeri betegség fogta el. Ami bizony kellemetlen volt szegény Lajos ismerősünknek.

Jegyzet Pál

Milyen volt az 1970-es esztendő ?

Az érdekesebb és különlegesebb emlékek:

- 1./ New York Cityben "World Center" a világ legmagasabb épülete lett.
- 2./ Seattleben /:Wash.:/ a nem mindennapi esküvőre került a sor: a menyasszony görkorcolyát viselt az esküvő szertartás alatt.
- 3./ A St. Louisi szimfonikus zenekart 10 másodpercen keresztül egy csimpánz vezényelte. Először fordult elő a történelemben, hogy egy csimpánz ilyen feladatot oldott meg. A 10 másodperces vezénylés kiillogatalanul zajlott le. A csimpánznak óriási sikere volt.
- 4./ Egy ohioi cukrász olyan almálepényt sütött, amelynek súlya 1,850 font volt.
- 5./ Egy történelmi értékű egy centes bélyeget 280,000 dollárért adtak el.
- 6./ Kanadában felfedeztek egy olyan gombát, amelynek súlya 19 és 1/4 font volt.
- 7./ Angliában a szvazási kornatárt leszállították 18 évre.
- 8./ Egy londoni újságíró ráírta csekkjét egy tehén oldalára és a tehenet elvezette a bankba. A csekket a bank kifizette és a tehén oldalára szabályszerűen rányomta a bélyegzőt: P A I D.
- 9./ Egy vállalkozó szellemű angol keresztül evezte az Atlanti Óceánt.
- 10./ Egy 65 esztendőes californiai férfi 3,200 mérföldet kerékpározott, hogy évfolyamának kollégiumi találkozásán részt vehessen.
- 11./ New York államban felfedeztek egy olyan családot, amelynek tagjai semmiféle ujjlenyomattal nem rendelkeznek. Szakemberek szerint, ilyesmire még nem volt példa a világon.
- 12./ Két amerikai nőt brigádtábornokká neveztek ki. Ez a legmagasabb rang, amelyet nő, mindaddig az amerikai haderő szolgálatában elért.
- 13./ Öt amerikai tudós nő egy folyóban 2 hétig tartozkodott a tenger mélyén.
- 14./ Egy New Jerseyi halász különös zsákmányra tett szert: egy 3,600 font súlyú "élő" torpedót fogott.
- 15./ Egy esküvő után a fiatal pár, a közvetlen rokonággal együtt megmászta a Mount Rainiert. A hegymászók között volt a fiatalasszony édesanyja is.
- 16./ Nixon elnök új és tetőzetesebb egyenruhát rendelt el a Fehér Ház őrsége számára.
- 17./ A kíváncsi tudósok különleges komputert szerkesztettek. Elnevezték: évszázado jósnőnek. A bonyolult elektornikus agy jövőre mondásra van specializálva. A komputer rövid habozás után, de megbízhatóan válaszol. Magam részéről 4 kérdést tettem fel: feleletek imígyen hangzottak el.
  - a./ 1980-ban már senki sem fog gyomorbántalmakkal vagy tüdőbetegségekben szenvedni, mert azokat a szerveket egyszerűen kicsérélik műanyagból készült gyomorral vagy tüdővel.
  - b./ 1990-ben már az ember irányítja a légköri viszonyokat csirájában elfojtja a zélvihart, az orkánt, a tornádót.
  - c./ 2010-ben a gyerekek már nem járnak iskolába, hanem befekszenek a kórházba ott injekcióval tüvel fekszedezik majd az agyukba mind azt amit csak évek alatt magolhatnának be. Ez már igen! Én most 68 éves vagyok, -mondom én- bár már ott tartanánk.
  - d./ 2020-ban, már minden ember lángész lesz.
Ez egy selejtes jóslat. Nekem már ma sincs olyan ismerősöm, aki ne tartaná magát lángésznek.
- 18./ Amerikában minden évben átlagosan 50,000 személy hal meg tüdőrákban.
- 19./ Nem érdemes magunknak gondotti okozni, hogy mi is lesz a mai fiatalokból. Ők is megöregeszenek és gondjaik lesznek az ifju generációval.
- 20./ Van aki dolgozik, anélkül, hogy élne, s van aki él, anélkül, hogy dolgozna.
- 21./ Szaltikov csedrin, mult évszázadbéli orosz író mondta: "Az irodalom egy percig sem szünetelhet, mert az a nemzet halálát jelentené".
- 22./ Mi a mult? Meghalt gondolatok, emlékké merevedett történések. Az agy szünetlenül élményeket temet. De adott pillanatban az agysejtekből életre kelnek az elsúlyesztett gondolatok, emlékek.

ÖREG-ZUNK, FOGYUNK.

Szász Ernő értékes cikke jutott az eszembe, amely hiteles és komoly Statisztikai kimutatásban foglalkozik az Amerikában élő nemzetiégi kisebbségekkel. A különböző Nemzetiégek sorában mi magyarok 710,000-rel a tizenegyedik helyen állunk.

245,000 bevándorolt ~~XXXXX~~ és 456,000 bevándoroltaktól származó, itt született magyar. Az itt született 456,000 magyar csak származásában tényleges magyar, de nyelvében, legalább is a körülményeket figyelve, -50 ezer beszélő anyanyelvünket.

Ezek szerint -hozzávetőlegesen- tisztán beszélő magyar 295 ezer él az Egyesült Államokban. Ezt a csekély 701,000-es számot is megrövidíti az a tudat, amikor a második generáció beszélgetését halljuk. Ez az 50 ezer másodgeneráció is csak nyögve, kinlódva ejt ki néhány szót. Ezzel nem akarok szemrehányással jönni, se a szülőkhöz, se a gyermekeikhez; a felzárkódás megváltozhatatlan törvénye okozza mindezt a gyermek ha szülei iránti tiszteletből mégis valahogy kinyögi az angol nyelvvel ellentétben ropogós R-betűkkel telített nyelvünket; ha elkerül a szülői háztól és független lesz, még azt a néhány szót is elfelejti és a harmadik generáció már a származását is amerikainak tartja.

Hogy így elfogytunk magyarok, ennek oka a kiöregedés. Hogy úgy mondjam futószalagon való gyors veszteg az elhalálozás. Különösen az utóbbi húsz évben úgy szedi derek honfitársainkat a nagy kászás, mintha járványos betegség volna. Napjainkban 10-15 magyar hal meg -naponta-! A múlt század végén és e század elején 1 millió két-százezer magyar vándorolt ki. Legtöbbje életerős fiatalember. Most, hogy 1971-et írunk, ezek az öregek elérték az öregkort.

Olva-tam a Magyarországon kiadott "Magyar Hírek" képe folyóiratában dr. Puska Juliának "Magyarok Amerikában" című folytatólágo-an közölt dokumentáris írását, amelynek első bekezdése: Ellis Island. Amerika ember szűrő telepe. Mindig zúfolt volt Ellis Island kászárnya szerű telepe; akkor nem volt vízum és bevándorlási engedély, de annál inkább megnézték, kit engednek ki a partra. Szomorú büszkeséggel említem: Az Ellis islandi emberválogatásban a magyarok 99 százalékban beváltak. Ezek a mezitlábás, batyu testvéreink, magyar fajtánk mostoha gyermekei már Ellis Islandon is győztek a többi nemzetiégek fölött.

La-san fogyva, már a 11-dik helyen állunk magyarok! Meg tud bennünket vigasztalni az a tudat, hogy: ha mennyiségben nem is, de minőségben első helyen állunk. 600 magyar professzor tanít az egyetemeken és számos tudósunk dolgozik a tudományos intézetekben. Melyik kisebbségi nemzetnél találjuk ezt meg?

És a többi egyszerű munkás! Minden munkahelyen megbecsülik őket. Tehetségük, kitartó szorgalmuk, megbízható becsülete-ségük, "VILÁGMARKA".

Lake Geneva, 1971. január 4.